

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/40/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010213
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6711010213.34

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Janette Nôtovej a prísediacich J. U. a J. F., na hlavnom pojednávaní dňa 17. 09. 2019, v trestnej veci obžalovaného W. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q., J. XXXX/XX, trestne stíhaného pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.4 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný W. L. I. M. Á. D. I. B., nar. XX. XX. XXXX v Q., trvale bytom Q. - U.J., J. XXXX/XX, prechodne bytom Q. - C., W. XXXX/X,

je vinný,

že

ako zástupca spoločnosti HERIX, s. r. o. so sídlom Krížna 47, 811 07 Bratislava, v presnejšie nezistenom čase mesiaca február 2007 v Dudinciach, v úmysle získať neoprávnený majetkový prospech, využíjúc plnú dôveru, ktorú požíval u predstaviteľov spoločnosti Starý kaštieľ, s. r. o. so sídlom J. Jesenia 146, 962 71 Dudince, týmto predložil na podpis preberací protokol stavby bez toho, aby si tieto vykonanie prác fyzicky overili na mieste samom, po získaní podpisu vystavil faktúry, ktoré im následne predložil k úhrade a to faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 02. 02. 2007 na sumu 9.031.039,-- Sk a č. XXXXXXXX zo dňa 30. 03. 2007 na sumu 475.318,-- Sk, ktoré nadväzovali na Zmluvu o dielo č. XXXX/XXX zo dňa 02. 01. 2007 medzi zhotoviteľom - spoločnosťou HERIX, s. r. o. v zastúpení W. L. a objednávateľom - spoločnosťou Starý kaštieľ, s. r. o. v zastúpení T. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XX, C. M. Ž., M., ktorej predmetom plnenia mala byť v období od 02. 01. 2007 do 31. 01. 2007 úprava a rekonštrukcia jestvujúceho objektu SO 01 haly v Zlatých Moravciach súp. č. XXXX nachádzajúceho sa na LV č. XXXX, k. ú. S. L., postaveného na pozemku parc. č. XXXX/XX, súp. č. XXXX nachádzajúceho sa na LV č. XXXX, k. ú. S. L., postaveného na pozemku parc. č. XXXX/XXXX a súp. č. XXXX, nachádzajúceho sa na LV č. XXXX, k. ú. S. L., postaveného na pozemku parc. č. XXXX/XXX, v tej dobe patriaceho, resp. časť v užívaní spoločnosti Starý kaštieľ, s. r. o., pričom si bol vedomý, že vyfakturované rekonštrukčné práce vykonané na tomto objekte neboli, napriek tomu predložením súpisu vykonaných prác, preberacieho protokolu stavby, vystavením faktúr a utvrdzovaním predstaviteľov spoločnosti Starý kaštieľ, s. r. o. Dudince, vykonanie stavebných prác predstieral, čím by v prípade uhradenia faktúr vznikla spoločnosti Starý kaštieľ, s. r. o. so sídlom J. Jesenia 146, 962 71 Dudince škoda vo výške 9.506.357,-- Sk, t. j. 315.553,23 €,

t e d a

-dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle na škodu cudzieho majetku seba obohatiť tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,

č í m s p á c h a l

-obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.4 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods.4 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods.2, 3, § 39 ods.1, ods.2 písm. a/, ods.3 písm. c/ Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr. zákona sa obžalovaný pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. Zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu akejkoľvek podnikateľskej činnosti vo svojom mene alebo v mene iného v trvaní 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Krajská prokuratúra Banská Bystrica podala dňa 16. 09. 2010 obžalobu proti obžalovanému na Okresnom súde Banská Bystrica pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods.1, 4 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zákona. Okresný súd Banská Bystrica po predbežnom prejednaní obžaloby na verejnom zasadnutí dňa 24. 01. 2011 vo veci prijal obžalobu a vytyčil hlavné pojednávanie. Pred začatím hlavného pojednávania obžalovaný vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti súdu. Vo vznesenej námietke poukázal na to, že podľa obžaloby mal v Dudinciach predložiť na podpis preberací protokol stavby poškodenej spoločnosti so sídlom v Dudinciach. Uvedené je v rozpore s jeho výpoveďou, podľa ktorej preberací protokol bol podpísaný v hale v Zlatých Moravciach, čo vyplýva aj z predmetného dokumentu. Z toho potom vyplýva, že miesto, kde mal byť spáchaný skutok, ktorý mu je kladený za vinu je sporné a nepodarilo sa ho spoľahlivo zistiť. V takom prípade je potrebné aplikovať § 17 ods.3 Tr. poriadku s tým, že miestna príslušnosť súdu sa riadi bydliskom obvineného. V tomto konkrétnom prípade je teda miestne príslušný Okresný súd Bratislava I. Ďalej s poukazom na § 15 Tr. poriadku a § 16 ods.1 Tr. poriadku je zrejmé, že Okresný súd Banská Bystrica ako okresný súd v sídle krajského súdu nie je vecne príslušným prejednať predmetnú trestnú vec. Obžalovaný namietal, že konajúci súd a jeho sudca nie je zákonným sudcom v zmysle článku 48 Ústavy SR ako aj článku 38 Listiny základných práv a slobôd.

O námietke obžalovaného rozhodol Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 1T/102/2010-262 zo dňa 28. 02. 2011 tak, že Okresný súd v Banskej Bystrici vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť a vec postúpil Okresnému súdu Zvolen ako súdu miestne príslušnému. V dôvodoch rozhodnutia súd poukázal na to, že podľa obžaloby sa obžalovaný mal dopustiť podvodného konania momentom podpísania preberacieho protokolu, ktorý podľa výpovede poškodeného a svedka mal byť podpísaný v Dudinciach, čo je miesto, ktoré patrí do pôsobnosti Okresného súdu Zvolen. Pokiaľ miestom spáchania činu nie je mesto Dudince, pre posúdenie miesta spáchania činu je rozhodujúce miesto, kde bolo uskutočnené konanie, ktoré naplňuje znaky žalovaného trestného činu ako aj miesto, kde nastal alebo mal nastať následok tohto trestného činu. Jedná sa o tzv. dištančný delikt, t. j. je rozhodujúce nielen miesto, kde došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj miesto, kde došlo k následku a v žalovanej veci nastal následok v Dudinciach, t. j. v mieste sídla poškodeného. Z tohto dôvodu je vecne a miestne príslušným na prejednanie veci Okresný súd Zvolen. Vec bola dňom 07. 04. 2011 postúpená tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému. Tunajší súd vo veci vykonal predbežné prejednanie obžaloby na verejnom zasadnutí dňa 31. 01. 2012, kde obhajca obžalovaného vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu a žiadal, aby vec bola postúpená súdu miestne príslušnému podľa miesta, kde obvinený býva alebo pracuje. Obžalovaný faxovým podaním zo dňa 20. 03. 2012, následne písomne doplnené dňa 22. 03. 2012 podal námietku miestnej nepríslušnosti a poukázal na § 17 ods.1 Tr. poriadku, v zmysle ktorého konanie vykonáva súd, v obvode ktorého bol trestný čin spáchaný. Skutok uvedený v obžalobe sa mal stať v Zlatých Moravciach, v areáli Calexu, takže jeho zákonným súdom je Okresný súd Nitra, preto žiadal, aby vec bola postúpená miestne príslušnému súdu - Okresnému súdu Nitra. Konaním vo

veci tunajším súdom dochádza k porušovaniu ustanovenia § 17 ods.1 Tr. poriadku ako aj článku 48 ods.1, 2 Ústavy SR, pretože postupom súdu došlo k odňatiu veci zákonnému sudcovi.

Podľa § 17 ods. 1 Tr. poriadku, konanie vykonáva súd, v ktorého obvode bol trestný čin spáchaný. Podľa ods. 3, ak miesto činu nemožno zistiť alebo bol čin spáchaný v cudzine, konanie vykonáva súd, v ktorého obvode obvinený býva, pracuje alebo sa zdržiava; ak sa nedajú tieto miesta zistiť alebo sú mimo územia Slovenskej republiky, konanie vykonáva súd, v ktorého obvode čin vyšiel najavo.

Podľa § 20 Tr. poriadku, ak je podľa predchádzajúcich ustanovení daná príslušnosť niekoľkých súdov, konanie vykonáva ten súd, na ktorom podal prokurátor obžalobu alebo ktorému bola vec postúpená nepríslušným súdom.

Podľa § 280 ods. 1 Tr. poriadku, ak zistí súd v žalovanom skutku trestný čin, na ktorého prejednanie nie je príslušný, postúpi vec príslušnému súdu. Je však povinný rozhodnúť vec sám, ak ide iba o miestnu nepríslušnosť a obžalovaný ju nenamietal; rovnako je povinný sám vec rozhodnúť, ak by mala byť vec postúpená súdu toho istého druhu, avšak nižšieho stupňa, alebo ak by mala byť vec postúpená z okresného súdu v sídle krajského súdu na iný okresný súd. Postúpiť vec inému súdu nemôže súd, ktorému bola vec postúpená nadriadeným súdom, okrem prípadu, že by sa skutkový podklad na posúdenie príslušnosti medzitým podstatne zmenil.

Podľa § 162 ods. 1 Tr. poriadku, súd rozhoduje rozsudkom, trestným rozkazom alebo príkazom, kde to zákon výslovne ustanovuje; v ostatných prípadoch rozhoduje, ak zákon neustanovuje niečo iné alebo ak rozhodnutie nemá technicko-organizačnú alebo operatívnu povahu, uznesením.

Konajúci súd námietku miestnej nepríslušnosti vznesenú obžalovaným a jeho obhajcom považoval za nedôvodnú. Tunajšiemu súdu bola vec postúpená Okresným súdom Banská Bystrica na základe námietky obžalovaného, z ktorej je zrejmé, že Okresný súd Banská Bystrica nie je vecne ani miestne príslušným súdom na prejednanie podanej obžaloby. Okresný súd Banská Bystrica správne poukázal na to, že k spáчанию trestného činu, ktorý je obžalovanému kladený za vinu malo dôjsť v zmysle obžaloby konaním obžalovaného, ktorým predložil na podpis preberajúci protokol stavby poškodenému v meste Dudince, ktoré miesto je v obvode tunajšieho súdu, čím je daná miestna príslušnosť tunajšieho súdu. Hoci obžalovaný, ktorý skutok popieral, spochybňoval práve túto skutkovú okolnosť, kedy podľa jeho tvrdenia k podpisu preberacieho protokolu stavby malo dôjsť v meste Zlaté Moravce, súd sa stotožňuje aj so záverom Okresného súdu Banská Bystrica, kedy v žalovanom skutku sa jedná o tzv. dištančný delikt, pri ktorom následok trestného činu môže nastať na inom mieste, než na ktorom bol čin spáchaný a miestom spáchania činu je jednak miesto, kde bolo konanie uskutočnené ako aj miesto, kde mal nastať následok. Následok, ktorý hrozil, t. j. majetková škoda, mala nastať u poškodenej spoločnosti so sídlom v Dudinciach, to znamená, že práve v tomto mieste mal nastať následok žalovaného skutku. Okrem toho miestnu príslušnosť súd posudzuje podľa skutkových okolností tvrdných v obžalobe, ak nie sú celkom zjavne nesprávne, pretože ustálenie skutku je vecou dokazovania na hlavnom pojednávaní, nie v čase posudzovania súdu o miestnej príslušnosti. Ak by aj v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní došlo k ustáleniu miesta spáchania trestného činu v súlade s tvrdením obžalovaného, v danom prípade s poukazom na § 20 Tr. poriadku možno hovoriť o príslušnosti niekoľkých súdov v zmysle § 17 ods.1 Tr. poriadku a v danom prípade, pokiaľ vec bola postúpená nepríslušným súdom tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému, námietka miestnej nepríslušnosti vznesená obžalovaným je nedôvodná. Tieto závery súdu boli oboznámené pri predbežnom prejednaní sporu prostredníctvom obhajcu obžalovanému. Súd ešte dodáva, že v súvislosti s týmto postupom súdu obžalovaný podal ústavnú sťažnosť, ktorá bola uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. 2US 216/2012-16 zo dňa 04. 07. 2012 odmietnutá. Ústavný súd preskúmal postup tunajšieho súdu a konštatoval, že Okresný súd Zvolen založil svoju miestnu príslušnosť a vo veci začal konať, jedná sa o opatrenie technicko-organizačnej povahy podľa § 10 ods.19 Tr. poriadku a nebol o tom povinný vydať písomné rozhodnutie, ani ho doručovať účastníkom. Keďže sťažovateľ nepodal návrh na odňatie a prikázanie veci najbližšiemu spoločne nadriadenému súdu podľa § 23 ods.3 Tr. poriadku, nebola daná právomoc Ústavného súdu konať o námietke sťažovateľa, že o jeho veci koná miestne nepríslušný súd. Preto bola jeho ústavná sťažnosť odmietnutá pre nedostatok právomoci. Bolo pripojené odlišné stanovisko sudcu C. L.J., ktorý bol toho názoru, že sťažnosť sťažovateľa mala byť prijatá na ďalšie konanie a posúdená.

K procesnému postupu pri rozhodovaní o námietke obžalovaného o miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu vo vzťahu k forme rozhodovania súd uvádza, že pri rozhodovaní o námietke miestnej nepríslušnosti v zmysle ustanovení Tr. poriadku sa postupuje tak, že pokiaľ súd vyhovie námietke miestnej nepríslušnosti, uznesením rozhodne o postúpení príslušnému súdu, či už podľa § 241 ods.1 písm. a/ Tr. poriadku po preskúmaní obžaloby, obdobne podľa § 243 ods.2 Tr. poriadku po predbežnom prejednaní obžaloby, prípadne podľa § 280 Tr. poriadku pri rozhodovaní súdu na hlavnom pojednávaní, pričom jednotlivé ustanovenia Tr. poriadku zároveň upravujú podmienky podania sťažnosti voči takémuto rozhodnutiu súdu. Pokiaľ súd námietke miestnej nepríslušnosti nevyhovuje, nevydáva o tom rozhodnutie, avšak vo veci koná, pričom sa jedná o rozhodnutie súdu technicko-organizačnej povahy. Jedná sa o tzv. neformálne rozhodnutie, pre ktoré zákon nepredpisuje náležitosti ako je tomu v prípade rozsudku alebo uznesenia. Ak by aj súd pripustil, že o uvedenej námietke by bolo potrebné rozhodnúť uznesením v zmysle § 185 ods.2 Tr. poriadku veta druhá, takéto uznesenie by nebolo možné napadnúť sťažnosťou a v danej veci by naďalej konal tunajší súd. Konajúci súd však v danom prípade postupoval v zmysle platných ustanovení Tr. poriadku a uzatvára, že je na prejednávanú vec miestne príslušným. Pokiaľ obhajoba aj v neskoršom štádiu (viď hlavné pojednávanie dňa 18. 06. 2013) namietala miestnu nepríslušnosť tunajšieho súdu, súd zaujal rovnaký postoj.

Obhajoba navrhla prerušiť trestné stíhanie na hlavnom pojednávaní dňa 18. 06. 2013 z dôvodu vedenia civilného konania o žalobe spol. Herix s.r.o. na zaplatenie stavebných prác pod sp.zn. 9Cb/76/2007, pretože vo veci, ktorá skončila zamietnutím žaloby, bolo podané mimoriadne dovolanie GP SR dňa 07. 05. 2013, o ktorom v čase HP nebolo rozhodnuté. Uvedené má vplyv na posúdenie, či tu vôbec nejaká škoda je.

Podľa § 283 ods. 1 Tr. poriadku, súd preruší trestné stíhanie, ak zistí na hlavnom pojednávaní, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 228 ods. 2, § 241 ods. 3 alebo § 244 ods. 4, alebo môže prerušiť trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 228 ods. 3. Podľa ods. 2, súd preruší trestné stíhanie aj vtedy, keď nemožno obžalovanému doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie. Podľa ods. 5, súd preruší trestné stíhanie aj vtedy, ak sa domnieva, že všeobecne záväzný právny predpis nižšej právnej sily, ktorého použitie je v danej trestnej veci rozhodujúce pre rozhodovanie o vine a treste, je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, a podá návrh na začatie konania pred ústavným súdom. Nález ústavného súdu je pre súd záväzný.

Podľa § 228 ods. 2 Tr. poriadku, policajt preruší trestné stíhanie, ak

- a) nemožno pre neprítomnosť obvineného alebo svedka vec náležite objasniť,
- b) nemožno obvineného pre ťažkú chorobu postaviť pred súd,
- c) obvinený pre duševnú chorobu, ktorá nastala až po spáchaní činu, nie je schopný chápať zmysel trestného stíhania,
- d) sa navrhuje odovzdanie trestného stíhania do cudziny alebo obvinený je vydaný do cudziny alebo vyhostený,
- e) ústavný súd alebo Súdny dvor Európskej únie pozastaví účinnosť právneho predpisu alebo jeho časti, ktorého použitie je rozhodujúce pre konanie alebo rozhodnutie vo veci samej, alebo
- f) obvinený je dočasne odovzdaný na vykonanie úkonov do cudziny.

Podľa § 241 ods. 3 Tr. poriadku, samosudca preruší trestné stíhanie, ak požiada Súdny dvor Európskej únie o vydanie predbežného rozhodnutia.

Podľa § 244 ods. 4 Tr. poriadku, predseda senátu preruší trestné stíhanie, ak požiada Súdny dvor Európskej únie o vydanie predbežného rozhodnutia.

Podľa § 228 ods. 3 Tr. poriadku, policajt s predchádzajúcim súhlasom prokurátora môže prerušiť trestné stíhanie, ak sa obvinený významnou mierou podieľa na objasnení korupcie, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny alebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou alebo zločineckou skupinou, trestného činu úkladnej vraždy alebo trestných činov terorizmu alebo na zistení alebo usvedčení páchatel'a tohto trestného činu, a to pre taký trestný čin alebo pre iný trestný čin; prerušiť trestné stíhanie sa nesmie voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, na ktorého objasnení sa podieľa.

Keďže nebol naplnený žiaden z dôvodov prerušenia trestného stíhania, súd návrhu nevyhovel bez procesného rozhodnutia o návrhu, keďže len v prípade pozitívneho rozhodnutia súd vydá uznesenie o prerušení trestného stíhania a pokračoval v trestnom konaní.

Obžalovaný po prednese obžaloby prehlásil, že sa vo veci cíti byť nevinný. Prehlásil, že vo veci chce vypovedať, ale rozhodol sa vypovedať až po vykonaní ostatných dôkazov v tejto veci. Obžalovaný tak vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 17. 09. 2019. Uviedol, že je konateľom firmy Herix, s. r. o. so sídlom v Bratislave, ktorá bola založená v roku 1996 a firma sa zaoberá veľko a maloobchodom, od roku 2004 aj obchodom s nehnuteľnosťami. Cez súdneho znalca I. R. S. R. mu boli predstavení zástupcovia firmy Starý Kaštieľ v období 7 až 8/2006. Títo mali záujem o výkup nehnuteľností do svojho vlastníctva v okolí Dudiniec a Bratislava - Rača. Keďže už mal isté skúsenosti s výkupom pozemkov, po niekoľkých rokoch sa dohodli o spolupráci, týka sa to skutkov prejednávanych v inom trestnom konaní tunajším súdom, kde bol v celom rozsahu spod obžaloby oslobodený. V rámci jednaní mu majiteľ spoločnosti C. N. uviedol, že má halu v Zlatých Moravciach z bývalého Calexu a túto chce predáť. Prezentoval sa tak, že kupuje nehnuteľnosti, tieto zrekonštruuje a následne ich predá. V tom čase aj jeho spoločnosť Herix mala vo vlastníctve nehnuteľnosť v Tepličke, ktorú pripravovali na predaj kórejskej spoločnosti a C. N. povedal, že tiež majú záujemcu o kúpu ich haly, nejakú kórejskú spoločnosť, avšak bolo potrebné túto halu „dať do predaja schopného stavu.“ Kórejci mali záujem v tej hale niečo vyrábať. V novembri 2006 šli na ohliadku tejto haly, bola v dezolátnom stave, boli tam vytrhané rozvody, po okrajoch bola suť, sociálne zariadenia boli v dezolátnom stave. Obžalovaný prehlásil, že fotografie, ktoré v trestnom konaní predložil svedok o stave haly boli totožné ako stav haly pri tejto prvej ohliadke. V tom čase on mal k dispozícii materiál, ktorý plánoval použiť na rekonštrukciu vlastnej nehnuteľnosti, avšak kórejská firma, ktorá mala záujem, od jednaní odstúpila a preto mu tento materiál zostal. Dohodol sa s C. N., že jeho firma dá tú halu do predaja schopného stavu a využije materiál, ktorý má zabezpečený. V tom čase už prebiehala spolupráca ohľadne výkupu pozemkov a hoci spoločnosť Starý Kaštieľ posielala platby aj oneskorene, C. N. financie vždy zabezpečil zo zahraničia, preto mu v tom dôveroval. Následne koncom roku 2006 boli spolu s C. N. a konateľom S. v tejto hale a mali k dispozícii aj podklady. S. mu povedal, aby pripravil zmluvy a prisľúbil aj úhradu ostatných pohľadávok v súvislosti s výkupom pozemkov. V tom čase koncom roka mu C. N. vyplatil dlžnú sumu 300.000,- Sk, takže predpokladal ďalšiu spoluprácu na obchodnej úrovni. Po tom, čo mu S. odovzdal pôdorysy haly, dal pripraviť krycí list na rozpočet pánovi F., ktorý bol taktiež v tej hale za účasti S.. Mohlo to byť koncom roku 2006 alebo začiatkom roku 2007. Pán F. si to fotil a pripravil rozpočet, obžalovaný mu dal k dispozícii súpis materiálu, ktorý mal k dispozícii v hodnote asi 2,1 milióna Sk s DPH. Keďže on sám o stavebných prácach nič nevedel, oslovil pána B.. Tento sa poznal s F. a boli spolu v tej hale. Na druhý deň po ohliadke bol obžalovaný za F. v Žiline, ktorý mu odovzdal krycí list. Následne volal B., ten mu však oznámil, že má niečo iné v ČR. Vtedy nevlastný otec obžalovaného mu povedal, že pozná G. Q., ktorý je zbehlý v stavebných prácach. Obžalovaný preto oznámil B., že tieto práce môže zabezpečiť cez partiu G. Q.. K samotnému predmetu Zmluvy o dielo obžalovaný uviedol, že sa malo jednať o stavebné práce v objekte v Zlatých Moravciach, pričom konkrétne práce dojednávajú pri ohliadke za prítomnosti C. N. a S.. Nemalo sa však jednať o komplikované stavebné práce, ale o opravu dlažby, montáže sociálnych zariadení, sadrokartónové priečky, čo v dnešnej dobe Rómovia alebo Ukrajinci bežne robia. Konkrétne si pamätal, že v administratívnej časti sa mali osadiť sadrokartónové priečky, dlažba na zem aj do sociálnych zariadení, taktiež kachličky. Bolo dojednané vyčistenie haly od suty, ktorá sa tam nachádzala a betónovanie podláh v prístupovej časti do administratívnych priestorov. Vo veľkej hale sa mali zabetónovať len diery, t. j. nemala sa robiť nová podlaha. Mali sa tam robiť aj steny, t. j. zoškrabávanie a následný náter, ďalej sa mal robiť aj náter strechy, čo sa robilo dodatočne. Pamätal si, že v administratívnych priestoroch sa mali vymeniť WC v sociálnych zariadeniach. Tieto práce boli zapísané v spomínanom Krycom liste. Krycí list si podrobne preštudoval aj konateľ S. a podpísal každú jednu stranu. Bol to práve konateľ S., ktorý odovzdával podklady k zmluve, podpisoval Zmluvu o dielo, aj Krycí list a aj odovzdával stavenisko. V Krycom liste sa rozpočet robil výlučne na materiál, ktorý mala firma Herix k dispozícii, to znamená, že nebolo dohodnuté, že by hala mala byť odovzdaná v 100 %-nom stave. Mala sa robiť rekonštrukcia len v rozsahu materiálu, ktorý mala firma Herix, pretože žiaden ďalší materiál sa už nenakupoval. Súpis tohto materiálu mal pán F. k dispozícii a rozpočtoval k nemu štandardnú obchodnú prirážku. To znamená, že ak niektoré veci neboli dokončené, mohlo sa stať, že uvedený materiál došiel. Toho si museli byť vedomí pri preberaní haly. Začiatkom januára 2017 začali stavebné práce. Pán Q. zabezpečil ľudí a obžalovaný nevenoval pozornosť koľko to bolo ľudí, mal však zato, že to bol dostatočný počet, aby halu dali do predaja schopného stavu v zmysle Krycieho listu. Obžalovaný poukázal aj na to, že sa jednalo o tak veľký priestor, v ktorom nebolo možné mať prehľad koľko ľudí tam robí a v akých miestnostiach. Obžalovaný namietal vyjadrenia konateľa S., ktorý uvádzal,

že sa po odovzdaní podkladov k prácam viac prípadu nevenoval. V hale bol aj neskôr, čo potvrdili svedkovia ako B. a X., v hale bol aj 31. 01. 2017 pri podpise odovzdávacieho protokolu. Rovnako do haly chodil aj C. N., ktorý kontroloval práce a jeden, dvakrát tam bola aj pani Q.. Do haly bol dodaný materiál, obžalovaný bol pozrieť práce asi štyrikrát a keď mal informácie od B., že ich materiál je upotrebený, stretli sa v Bratislave, kedy mu B. odovzdával podklady. B. mu tiež oznámil, že nie je strecha, preto do Odovzdávacieho protokolu to dal vopred, pretože odovzdávací protokol pripravoval on sám podľa informácií od B.. Bolo dohodnuté, že 31. 01. sa spolu so S. a N. pôjdu pozrieť do haly. V tom čase určite nebola žiadna časová tieseň, pretože v protokole bolo napísané, čo treba dorobiť a do dvoch týždňov to bolo urobené. Dňa 31. 01. boli v hale osobne prítomní S. aj N., haly pozreli, skontrolovali, čo bolo hotové. Ak by hala nebola pripravená v predaja schopnom stave, S. by Odovzdávací protokol nepodpísal a dielo by neprevzal. Po tomto sa ešte dokončovala strecha a po informácii o jej dokončení sa dohodol so S. J. N., stretli sa dňa 10. 02. v Dudinciach, kde im on odovzdal faktúru z 02. 02. 2007 na sumu 9.031.039,-- Sk, ktorou vyúčtoval ním dodaný materiál aj práce a odovzdal im súpis prác k faktúre. Tieto doklady preberal S. za prítomnosti C. N. a bolo by nepochopiteľné, prečo by ich inak prevzali a podpísali. Obžalovaný mal vedomosť o tom, že v tom čase mali podpisovať aj zmluvu s firmou UNITED MORE a následne ísť do uvedenej haly. Po tomto očakával úhradu faktúry. V tom čase mal vedomosť o aktivitách Starého Kaštieľa, bol účastný na stretnutiach v Zlatých Moravciach, kde bol prítomný pán Q., pán X., pán B.. Mal informáciu, že C. N. haly ešte nechcel pustiť kórejskej spoločnosti, pretože nemali finančné krytie, na čom rokovania viazli. Preto im ponúkol právne poradenstvo cez firmu LEGAL ART a riešenie bolo cez úver v Tatra banke, ktorý bol poskytnutý firme UNITED MORE vo výške 81 miliónov Sk. V tejto súvislosti obžalovaný uviedol, že má vedomosť o kúpe haly Starým Kaštieľom v rámci konkurzu v máji 2006 za 12 miliónov Sk. Od tejto kúpy oni sami nevykonali žiadne rekonštrukčné práce na zvýšenie jej ceny a potom by nebolo možné získať taký úver z banky, ak by v hale nebolo nič urobené. Práve 50 miliónov z úveru malo byť na veľkú haly a zvyšok mal byť na odkúpenie haly od pani Q.. Obžalovaný bol osobne pri tom, keď pán X. dal príkaz na úhradu 50 miliónov na účet Starého Kaštieľa, bolo to aj za prítomnosti pána S. a N.. Dňa 30. 03. nasledovalo stretnutie u L.. L., kde sa riešili všetky faktúry, pretože si spoločnosť Starý Kaštieľ chceli uplatniť DPH. V tom čase sa začala riešiť aj druhá faktúra, ktorou boli vyúčtované dokončovacie práce. Aj túto S. riadne prevzal, čo by zrejme neurobil, ak by podľa jeho tvrdení nebolo nič urobené. V tom čase sa spoločnosť Starý Kaštieľ stala platcom DPH a v apríli oznamovali jeho spoločnosti potrebu doplnenia identifikačných údajov do faktúr, čo spoločnosť urobila a v máji osobne tieto doklady boli doručené S.. On ako konateľ spoločnosti si splnil daňovú povinnosť a 25. 04. 2007 podal daňové priznanie k DPH s tým, že daň mala byť zaplatená do 30-tich dní, inak nasleduje výzva daňovým úradom na doplatenie a ak ani tak daň nedoplatí, daňový úrad zablokuje majetok. Zo strany Starého Kaštieľa však nedochádzalo k úhradám, preto sa v máji konalo ďalšie stretnutie kvôli súvisiacemu obchodu s predajom pozemkov, sám obžalovaný vyvolal stretnutie u neho v Bratislave, kde sa dostavili S. aj N. a na druhý deň obžalovaný bol v reštaurácii v Bratislave s N.. Tento ho ubezpečoval, že Starý Kaštieľ všetky záväzky dodrží. Na odôvodnenie mu uvádzal, že on sám má trestné stíhanie v zahraničí, kde mu zostali podlžnosti, ktoré z týchto peňazí uhradza. Požiadaval obžalovaného, aby počkal s vyplatením, že keď bude mať doplatok 31 miliónov Sk za predaj malej haly, všetko mu doplatí. Obžalovaný mu dôveroval, avšak k úhrade jeho dlhu nedošlo. Začiatkom júna 2007 mu daňový úrad zablokoval bankové účty, nehnuteľnosti aj motorest v Tepličke nad Váhom, v Súdovciach a ďalšie pozemky v celkovej hodnote 8 až 9 miliónov kvôli daňovému nedoplatku vo výške 1.243.000,-- Sk. Kvôli tomuto mu padol ďalší obchod, pretože riešil úver z Brna na zaplatenie nehnuteľnosti, ktorý mal prisľúbený. Vzhľadom na údaje od daňového úradu mu tento úver padol. Preto opäť vyvolal stretnutie so S. a N. v Banskej Bystrici, ktorého bol prítomný aj L.. U.. Žiadal zástupcov Starého Kaštieľa o úhradu aspoň na krytie daňového nedoplatku, oni tvrdili, že peniaze nemajú, ale že C. N. ich zabezpečí zo zahraničia. Tvrdili, že na účte majú len 150 tisíc Sk a keď ich žiadal, aby mu poslali aspoň to, že si skúsi vybaviť splátkový kalendár, oni mu len sľubovali, že všetko vyrovnejú. On sa na ich sľuby spoliehal, pretože vychádzal z obchodu s pozemkami, z ktorého mu úhrady zaplatili, taktiež vedel, že z predaja haly vo výške 53 miliónov boli ihneď vyplácané peniaze vo výške 23 miliónov za sprostredkovanie B., avšak neskôr podľa výpisov z ich účtov zistil, že tieto peniaze v tom čase mali. On sa o veci rozprával s L.. U., ktorý sa vyjadril, že sa mu prisľuby zo strany Starého Kaštieľa nepozdávajú a po vzájomnej dohode pripravili návrhy na predbežné opatrenie na zabezpečenie ich majetku. Následne v júni alebo v júli 2007 tieto návrhy boli podané na Okresný súd Zvolen. Návrhu bolo vyhovené a došlo k zablokovaniu majetku Starého Kaštieľa. V tom čase teda mala zablokovaný majetok aj jeho spoločnosť kvôli daňovému dlhu a preto sa rozhodol na zabezpečenie svojho dlhu zablokovať majetok Starého Kaštieľa. Na to mu volal S., aby to vysvetlil a keď mu to vysvetlil, S. sa vyjadril, že neurobia žiadne úkony voči tomu, predbežné opatrenie sa tak stalo právoplatným. Obdobný návrh podávali aj na Okresný súd Nitra kvôli miestnej

príslušnosti, lebo tam boli nehnuteľnosti, na Okresný súd Zvolen boli podané predbežné opatrenia podľa sídla spoločnosti. Aj tomuto návrhu bolo vyhovené a Starý Kaštieľ ho nespochybnil, to znamená, že v tom čase si boli vedomí dlhu, ktorý mali zaplatiť. Potom mu telefonoval M. B.I., že obchod na predaj malej haly viazne, pretože súdnymi rozhodnutiami je zablokované nakladanie s majetkom spoločnosti Starý Kaštieľ. Ponúkol mu cez spoločnosť LEGAL ART úhradu 2,1 milióna Sk ako náhradu za jeho materiál vložený do rekonštrukcie za stiahnutie predbežných opatrení, k čomu bola zaslaná aj zmluva, on s tým však nesúhlasil. Dňa 08. 08. 2007 na jeho podnet došlo k stretnutiu v jeho sídle, aj zástupcov za UNITED MORE pána Q., kde mu bolo ponúknuté, že odkúpi jeho pohľadávku voči Starému Kaštieľu, k čomu mu predložili zmluvu. Po porade s právnym zástupcom však s tým obžalovaný nesúhlasil, pretože by sa zmenilo jeho postavenie, ktoré mu vyplývalo z predbežných opatrení. Podľa vydaného predbežného opatrenia bolo potrebné podať v lehote žalobu na súd, preto v auguste 2007 bola podaná žaloba na tunajšom súde. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na to, že zo strany poškodeného došlo k trestnému oznámeniu až 04. 05. 2009, t. j. po dvoch rokoch a štyroch mesiacoch. Je zrejme záujem poškodeného na jeho odsúdení, aby sa tým znížilo jeho postavenie veriteľa. Obžalovaný poukázal na to, že z uvedeného obchodu on riadne zaplatil DPH štátu, zaplatil súdne poplatky súvisiace s konaním, mal náklady v súvislosti s právnym zastúpením, avšak dlžník doposiaľ nič neuhradil a teda je zrejme jeho tendenčné konanie, aby bol obžalovaný odsúdený, a aby poškodený nemusel zaplatiť svoj dlh. K okolnostiam samotnej realizácie prác obžalovaný uviedol, že v Krycom liste bolo podrobne rozpísané, čo sa ide robiť a postupovalo sa pri realizácii prác podľa tohto Krycieho listu. B. bol v kontakte s Q. a oni jednali po odbornej stránke, do ktorej sa obžalovaný veľmi nerozumie, čo konkrétne sa bude robiť, t. j. rozsah prác, aj počet ľudí. Nejaký projekt na dielo vyhotovovaný nebol, nakoľko to nebolo potrebné, neriešili sa napr. nosné priečky, mali sa robiť len sadrokartónové priečky, dlažba, obklady, sanita. Jeho spoločnosť zabezpečovala materiál, ktorý pôvodne bol uložený v Tepličke nad Váhom. Odtiaľ ho vlastným motorovým vozidlom prevážali do Bratislavy a odtiaľ postupne do Zlatých Moraviec v priebehu januára 2007. Vodičom bol jeho nebohý otec. Čo sa týkalo úhrad a fakturácie, obžalovaný uhrádzal nejaké platby na začiatku a aj v priebehu. Celkovo zaplatil cca 10 % fakturovanej ceny do 200 tisíc Sk, t. j. vyplácal zálohu jeden alebo dvakrát, konkrétne vyplácal zálohu B. hneď na začiatku jednu alebo dve platby a následne ešte vyplácal zálohu k rukám Q., čo boli financie na zabezpečenie materiálu na dokončenie strechy. Iné zálohy on sám neuhrádzal, mal však vedomosť o tom, že aj B. s Q. niečo medzi sebou uhrádzali. B. mu predložil tri alebo štyri faktúry v celkovej hodnote 2,2 milióna Sk a následne Q. vystavil asi dve faktúry v hodnote 1,4 milióna Sk. Náklady spoločnosti predstavovali dodaný materiál v hodnote 2,1 milióna Sk a práce účtované od B.. Keďže Starý Kaštieľ mu nevyplatil, čo mal, nemal z čoho uhradiť faktúry B.. Prisľúbil mu však, že mu to zaplatí.

Svedok T. S. - konateľ poškodenej spoločnosti Starý Kaštieľ, s. r. o. pred súdom vypovedal, že obžalovaný požíval veľkú dôveru spoločníka spoločnosti C. N.. Oni dvaja dohodli Zmluvu o dielo, hoci on tomu veľmi nedôveroval, súhlasil s ňou. Obžalovanému odovzdal pôdorys stavby, k čomu došlo v hoteli v Zlatých Moravciach, kde obžalovaný prišiel s nejakým rozpočtárom. V tom čase v hale neboli. Pri tomto stretnutí sa o uvedenej veci nerozprávali, pretože svedok bol znechutený prístupom C. N. k L. a tak celý obchod nechal na neho, on sám ho neriešil. C. N. L. plne dôveroval. Keďže C. bol spoločníkom firmy, boli to jeho peniaze, svedok do toho ako konateľ nezasahoval. Čo sa týkalo požiadaviek vo vzťahu k hale, v tom čase začali rokovania s firmou UNITED MORE ako nádejným kupcom haly a z ich strany bola požiadavka vyčistiť halu na holé múry. Práve vtedy do toho vstúpila firma L. a došlo s ním k uzavretiu Zmluvy o dielo. Kto túto vypracoval sa svedok vyjadriť nevedel, táto mu bola len predložená na podpis, ktorú na pokyn spoločníka podpísal. V januári 2007 v tejto hale vykonávala práce firma ELKAŠ pána B., ktorá mala vyčistiť stavbu od kovového šrotu. Svedok bol naposledy v hale na Vianoce 2006, následne bol v hale až vo februári 2007 spolu s C. N., kedy sa cestou zastavili v hale a zistili, že sa tam nič nespravilo. C. sa vtedy nahneval a kázal svedkovi, aby obžalovanému zavolať, že sa mu nič uhrádzať nebude. Rovnako C. N. bol zrejme naposledy v hale v decembri 2006. Čo sa týka samotnej haly, túto mali záujem predať cez s ktorým sa stretli náhodne v Bratislave, kedy si vyhľadali názov jeho firmy. B. si bol halu pozrieť a poradil, čo treba urobiť, aby bola predajná. Neskôr sprostredkoval kontakt na kupcu a začali sa rokovania s Kórejčanmi - pánom X.. Bola dohodnutá kúpna cena, aj odmena pre B.. Vtedy do toho vstúpil cez C. N. obžalovaný. Obžalovaný určite vedel od C. N. informácie o nadobúdacej cene nehnuteľnosti, tak aj o jej predajnej cene, ako aj výške odmeny pre B.. Svedka C. N. informoval, že mu L. vravel, na čo platiť takú odmenu B., že to môžu vybaviť cez jeho právnikov, ktorí sú priateľmi obžalovaného. Na to svedok reagoval, že to potom môže urobiť C. N. bez neho, pretože celé to bolo zazmluvnené a považoval to za nečestné. Čo sa týka dohadovania o cene predaja, k dohodnutiu ceny došlo po vzájomnom odsúhlasení s Kórejčanmi. Kórejčania mali podmienku vyčistiť

halu, na betonárske práce s miestnymi firmami, oprava strechy, pretože na nej ešte rástli brezy, ktorú opravu vykonala ešte pred predajom haly spoločnosť MAPEX. Zmluva o dielo sa mala týkať celej haly, avšak nie časti, ktorá bola odkúpená od pani Q.. Uvedenú realizáciu zmluvy svedok ponechal výlučne v kompetencii C. N. po dohode s L.. Podľa jeho názoru boli títo dohodnutí tak, že L. práce urobí, aj si to odkontroluje. Úlohou svedka bolo len podpísať zmluvu, ktorú si títo dvaja dohodli. Tým sa jeho aktivita končila. On osobne v tejto hale určite v januári 2007 nebol, stretli sa tam s obžalovaným až niekedy v apríli alebo v máji 2007, keď sa riešili prístupové cesty. Pokiaľ aj svedok X. vypovedal, že bol so svedkom v hale, boli v hale s pánom X. pred januárom 2007 aj viac krát a to následne po januári 2007 aj viac krát. Pokiaľ sa stretli spolu v januári 2007, stretnutie bolo len v hoteloch, pretože v hale to nebolo možné, bola tam zima, prievan, nebola tam električka ani kúrenie. Kedy konkrétne došlo k podpisu Kúpnej zmluvy na halu s firmou UNITED MORE sa presne svedok nevedel vyjadriť, túto však určite podpísal on aj Kurpiel ako sprostredkovateľ. Spoločnosť Starý Kaštieľ zabezpečovala aj ďalšie spoločnosti, ktoré realizovali čistenie a rekonštrukciu haly a to firma ELKAŠ, ktorá tam bola od apríla 2006 a končila ešte aj v spolupráci s firmou UNITED MORE, firma MAPEX. robila len príležitostné práce a tiež začiatkom jari 2007 v spolupráci s firmou UNITED MORE. S týmito firmami boli platne uzavreté zmluvy, práce boli vyfakturované a uhradené. Bola tam aj spolupráca so spoločnosťou KOVOD. Počas čistiacej práce spoločnosti pána B. odpad z haly vyvážali Mestské komunálne služby Zlaté Moravce a súkromná spoločnosť. Z tohto titulu boli uhrádzané platby Komunálnym službám Zlaté Moravce v marci 2007. K Preberaciemu protokolu svedok uviedol, že tento im obžalovaný odovzdal v sídle firmy v Dudinciach, kedy bol prítomný svedok aj s C. N.. Svedok práce nekontroloval a pochyboval, že by si práce overoval C. N., ktorý bol na Slovensku málo a pokiaľ sa s L. stretli, väčšinou to bolo v Nitre alebo v Bratislave. V tom čase totiž L. riešil všetko s C., na neho sa obrátili, iba keď bol potrebný jeho podpis. Keďže firma aj peniaze patrili C. N., svedok ako konateľ firmy rešpektoval jeho rozhodnutia. Keď L. predložil na podpis odovzdanie stavby, C. mu povedal, aby to podpísal, že on L. verí, preto to svedok podpísal. K samotnému podpisu Odovzdávacieho protokolu svedok zotrval na tom, že určite k tomu došlo koncom januára v predpoludňajších hodinách v sídle spoločnosti Starý Kaštieľ. Pamätal si ešte, že mu obžalovaný uvádzal, že sú tam nejaké závady, ktoré by sa mali odstrániť, aby sa to uviedlo do protokolu, čo on odmietol uviesť. Ak sú tam uvedené závady, jedná sa o falšovanie úradného dokumentu, určite sa nejedná o jeho rukopis. Určite v deň, keď sa podpísal Odovzdávací protokol, svedok v hale v Zlatých Moravciach nebol. Faktúry prišli až na druhý deň alebo o dva dni. V tom čase riešili aj iný obchod a to výkup pozemkov, v súvislosti s ktorým im L. posielal rôzne faktúry, celé to bolo zmätočné, na čo bol upozornený ich účtovníčkou. Keďže však zistili, že práce vykonané neboli, telefonicky svedok kontaktoval L. s tým, že čo to má znamenať. Uviedol, že faktúry neuhradia, pamätal si, že mal aj telefónne číslo na účtovníka pána L. a aj jemu volal, že tieto faktúry uhradené nebudú. Tým považoval obchod ohľadne Zmluvy o dielo za uzavretý, nijako ďalej to neriešil, myslel si, že by bolo absurdné, aby toto obžalovanému prešlo. V tom čase pokračovala spolupráca len vo vzťahu k výkupu pozemkov. Je pravdou, že v tom čase, presný čas si svedok už nespomínal, sa ich firma stala platcom DPH a ich účtovníčka listom posielala príslušné údaje všetkým spolupracujúcim firmám, teda aj firme Herix. V ďalšom sa stretli kvôli spolupráci s pozemkami, avšak obžalovaný chcel riešiť halu v Zlatých Moravciach, preto stretnutie ukončili. Je pravdou, že podpísal aj faktúru v marci 2007 a to Dodatočnú faktúru spolu so Spisom prác, avšak už v tom čase vedel, že túto faktúru nebudú vyplácať. V tom čase sa totiž realizoval aj obchod týkajúci sa pozemkov v Rači a mal záujem, aby sa aspoň tento obchod nejakým dotiahol. Obžalovaný v tom čase pri rôznych stretnutiach ich zásoboval rôznymi faktúrami, postupoval zmätočne. Keďže sa báli, aby neprišli aj o ďalšie peniaze, spoluprácu s L. udržiavali. Je pravdou, že L. voči nim podal v rámci súdneho konania Návrh na predbežné opatrenie, v ktorom bola určená lehota na podanie žaloby. Boli však v tom, že obžalovaný nebude taký drzý, aby podával žalobu, avšak asi dva dni pred vypršaním lehoty žalobu podal. V priebehu občianskoprávnych konaní si pán L. neustále vymýšľal nových a nových svedkov, preto nemali čas ani chuť na toto reagovať, tak sa rozhodli podať trestné oznámenie na obžalovaného, aby to riešili štátne orgány a polícia. Firma Starý Kaštieľ vlastnila ešte jednu časť haly, ktorú predtým vlastnila pani Q., od ktorej túto časť odkupovali a následne odpredávali spoločnosti UNITED MORE, takže spoločnosti, ktoré pracovali na čistení haly v Zlatých Moravciach, pokračovali aj v jarných mesiacoch 2007 v týchto prácach v réžii spoločnosti Starý Kaštieľ a neskôr aj v réžii UNITED MORE.

Svedok C. U. N. vypovedal, že obžalovaného poznal cez tretiu osobu v čase, keď chcel kupovať pôdu a on hovoril, že to vie vybaviť, že je v tom špecialista. V tom čase mali mať obchod s Kórejčami, ktorí mali záujem o kúpu haly v Zlatých Moravciach. Aj k tomu L. hovoril, že všetko vie vybaviť, že mu vie poradiť. Tváril sa ako jeho poradca a všetko, čo sa vybavovalo, chcel sa do toho miešať. Vtedy mu obžalovaný

hovoril aj o B., že je zlý, rovnako ako pán S. a aby dal radšej na jeho rady. S odstupom času si myslí, že keby sa nestretol s obžalovaným, uvedený obchod by bol vybavený skôr. Spomínanú halu v Zlatých Moravciach kupoval v roku 2005 alebo 2006 cca za 12 až 14 miliónov Sk, neskôr kúpil od pani Q. menšiu halu cca za 5 až 6 miliónov Sk. Spočiatku ju plánovali prenajať a cez inzerciu našli pána B., s ktorým sa dohodli, že príde halu pozrieť. Následne im volal, že má záujemcov o kúpu - spomínaných Kórejcov, čo bolo v roku 2006. V tom čase poveril S. vybavením, aby sa odpratal bordel z haly. Vedel, že tam pracovala firma pána B., ktorý robil v šrotovni, robili tam aj iné firmy. Pamätal si, že s Kórejcami sa riešili rôzne problémy, hlavným problémom bol vstup do haly. Jednania riešil pán B. a technické veci konateľ ich spoločnosti. Na podnet obžalovaného bola podpísaná zmluva s firmou Herix. Hoci on tie práce nechcel robiť, ale L. mu hovoril, že je to nutné, inak to nepredajú. V tom čase mali len ústnu dohodu od pána B., že Kórejci to kúpia. Práce mali stáť 10 miliónov Sk a v najhoršom prípade tých 10 miliónov by sa odrátalo, ešte stále by to bol pre neho dobrý obchod. Čo konkrétne sa malo robiť na požiadavku Kórejcov si svedok nepamätal, pretože sa dohody často menili, je pravdou, že sa rozprávalo o čistiacich prácach a pán B. im dal harmonogram, čo sa má urobiť. V tom čase sa betonovalo aj v menšej hale. Vtedy ho L. strašil, že Kórejci môžu ísť do tej haly, ale napokon ju nekúpia a bude sa musieť s nimi o halu súdiť. Vtedy prestal dôverovať B., L. robil všetko preto, len aby on bol dobrý. Je pravdou, že v tom čase mu veľmi dôveroval, pretože vedel dobre rozprávať. S odstupom času je však už múdrejší. Čo sa týkalo zmluvy s firmou Herix, všetko v podstate navrhoval L. s tým, že sa malo vymaľovať, urobiť strecha, pretože všade zatekalo a vyčistiť hala, aby to pekne vyzeralo. Práce sa mali robiť v januári 2007. Je pravdou, že on sa nebol presvedčiť o tom, či sa práce vykonávajú. Bola tam krátka doba jedného mesiaca a aj ťažko veril, že by sa to stihlo, avšak L. ho presvedčal, že áno, preto s tým súhlasil. Potom v Dudinciach ho obžalovaný presvedčil, že je všetko v poriadku a práce protokolárne prevzali. S. bol však proti tomu, ale svedok ho presvedčil, že to bude dobré a preto to S. podpísal. Vtedy bol naivný a dôveroval L., nevedel si toto ani prestaviť. V tom čase sa riešili aj výkupy pozemkov a L. to celé robil tak komplikovane, že on tomu ani riadne nerozumel, ani S., „bol taký bordel s papiermi.“ Pán dní po podpise toho protokolu šli so S. do haly a bol prekvapený a prosil S., aby to vybavil. Následne S. volal L. a pár mesiacov bolo ticho. Tak si myslel, že už ho to nebude otravovať, neskôr však prišiel list, že majú zaplatiť 10 miliónov. Vedel o vystavenej faktúre, ale ako sa s ňou naložilo, uviesť nevedel. Účtovníctvo riešil S., ktorý povedal, že faktúru do účtovníctva ani nedajú. Nasledovalo asi jedno stretnutie v Banskej Bystrici, kde sa obžalovaný rozprával so S. a dohodlo sa, že tú faktúru si do účtovníctva nedajú. Čo sa týkalo DPH, pán B. kvôli jeho odmene vyžadoval, aby boli platcami DPH, avšak neskôr zistili, že mali nesprávne informácie, že nemuseli byť platcami DPH, lebo za odmeny z DPH ich firma nedostala nič. Svedok ďalej uviedol, že ešte pred podpisom zmluvy s obžalovaným bol v hale so záujemcami - Kórejcami a väčšinou s pánom B. 5 alebo 10 krát. Prebiehali jednania, pretože Kórejci neustále menili postoj, niekedy bolo tak, že sa dohodli, potom chceli znížiť cenu, stále to skúšali. Uvedená hala bola predaná Kórejcom za cca 80 miliónov Sk. Pamätal si, že sa riešil hlavný problém ohľadne vstupu a aj práce v hale Kórejci namietali, že tam zostali nejaké veci. Čo sa týkalo ďalšieho postupu, toto on už prenechal na S.. Pamätal si len, že po tom, čo bolo vydané predbežné opatrenie na majetok spoločnosti Starý Kaštieľ, bolo jednanie v Bratislave vo firme L. a spol., kde mu obžalovaný navrhoval, aby mu zaplatili čiastku 6 miliónov Sk s tým, že on potom zastaví konanie, ktorým bola blokováná ich nehnuteľnosť. V tom čase bol nahnevaný, pretože advokáti pracovali pre obžalovaného a považoval to za vydieranie. Zvážil a ponúkol sumu 2 milióny Sk, kedy by si firma Starý Kaštieľ zobrala úver s tým, že by uvedenú vec uzavreli. Obžalovaný však požadoval následne 9 miliónov Sk, k dohode nedošlo a prebiehalo súdne konanie. K svojej osobe svedok uviedol, že čo sa týka jeho vstupu do spoločnosti Starý Kaštieľ, túto firmu založila jeho bývalá priateľka niekedy v roku 2000 - 2001, bola konateľkou spoločnosti a on bol spoločníkom. Keďže s ňou ako konateľkou nebol spokojný, ona mu doporučila pána Zimu, ktorý sa stal konateľom spoločnosti. On sám konateľom nebol hlavne preto, že nevedel robiť administratívne veci, neovládal dobre slovenský jazyk a bolo by to pre neho ťažké. Je pravdou, že pochádza z Belgicka, kde bol trestne stíhaný za štyri veci, k čomu uviedol, že vlastnil nehnuteľnosti určené na prenájom a v týchto nehnuteľnostiach sa prevádzala prostitúcia, v súvislosti s trestným stíhaním bol vo väzbe a následne odsúdený na 1 rok, trest nevykonával. Bol súdený aj za daňové delikty, ale nie potrestaný. V Belgicku má viaceré spoločnosti, kde podniká.

Zo Zmluvy o dielo č. XXXX/XXXX zo dňa 02. 01. 2007, uzavretá medzi spoločnosťou Herix, s. r. o. Bratislava, zastúpená konateľom W. L.Á. (obžalovaný) ako zhotoviteľ a spoločnosťou Starý Kaštieľ, s. r. o. Dudince ako objednávateľ (poškodený), (čl. 345 až 352) súd zistil, že predmetom zmluvy bolo dielo s názvom Úprava a rekonštrukcia jestvujúceho objektu haly v Zlatých Moravciach, podľa požiadaviek objednávateľa a ponuky zhotoviteľa, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy a to v rozsahu a cenovej špecifikácii uvedený v položkovitom rozpočte a Krycom liste vypracovanom pánom U. F. dňa 05. 01.

2007, ktorého fotokópia tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Objednávateľ sa zaviazal zmluvou prevziať a zaplatiť dohodnutú cenu a zhotoviteľ sa zaviazal vykonať dielo vo vlastnom mene a v zastúpení F. B. - TIMI-STAV na vlastnú zodpovednosť a zároveň prehlásil, že je oprávnený a odborne spôsobilý zhotovovať dielo podľa zmluvy v zastúpení F. B. - TIMI-STAV. Zhotoviteľ sa zaviazal dokončiť a odovzdať dielo do 30-tich dní od odovzdania a prevzatia staveniska a objednávateľ sa zaviazal okrem iného protokolárne odovzdať zhotoviteľovi stavenisko. Cena diela bola dojednaná na 9.506.357,-- Sk s DPH. Cenu diela sa objednávateľ zaviazal zaplatiť na základe daňových dokladov - faktúry, pričom bola dojednaná splatnosť faktúry 21 dní od jej doručenia objednávatelovi. V článku 5 bod 4 bolo dojednané, že ak v protokole o odovzdaní a prevzatí diela budú uvedené vady a nedorobky, daňový doklad - faktúra za dodávku bude uhradená do výšky 95 % ceny diela, zvyšok fakturovanej ceny objednávateľ uhradí do 14-tich dní po podpísaní Zápisnice o odstránení väd a nedorobkov. Rovnako v bode 7.14 bolo dojednané, že o odovzdaní a prevzatí diela spíšu zmluvné strany zápisnicu.

Súčasťou zmluvy bol Krycí list rozpočtu (čl. 353 až 354), vystavený U. F. - rozpočtárom, zo dňa 05. 01. 2007, opatrené pečiatkou a podpisom spoločnosti Herix, s. r. o. s dátumom 05. 01. 2007 (dodávateľ) a pečiatkou a podpisom spoločnosti Starý Kaštieľ, s. r. o. s dátumom 06. 01. 2007 (odberateľ), podľa ktorého v časti konštrukcie a práce bola rozpočtovaná cena 4.536.251,09 Sk, v časti materiál suma 3.452.283,91 Sk, spolu 7.988.535,-- Sk, spolu s DPH 9.506.356,70 Sk. K tomu bola pripojená rekapitulácia rozpočtu zo dňa 05. 01. 2007, opatrená pečiatkami a podpisom spoločnosti Herix, s. r. o., F. B. - TIMI-STAV, Starý Kaštieľ, s. r. o. Jednalo sa o špecifikáciu položiek: úpravy povrchov, podlahy, výplne (rozpočtované práce a materiál), ostatné konštrukcie a práce (rozpočtované práce a konštrukcie), povlakové krytiny (rozpočtované práce a materiál), konštrukcie - drevostavby (práce), podlahy z dlaždíc keramických (práce a materiál), obklady z obkladačiek a dosiek (práce a materiál). V ďalšej časti bol podrobný prehľad rozpočtových nákladov (čl. 355 až 358), kde každá strana bola opatrená pečiatkou a podpisom spoločnosti Herix, s. r. o., Starý Kaštieľ, s. r. o. a F. B. - TIMI-STAV. V jednotlivých častiach bol bližší popis položky stavebného diela a výkaz výmer.

Podľa Zápisu o odovzdaní staveniska z 02. 01. 2007 objednávateľ Starý Kaštieľ odovzdali stavenisko dodávateľovi Herix, s. r. o., bol dojednaný termín realizácie od 02. 01. do 31. 01. 2007, zápis opatrený pečiatkou a podpisom zhotoviteľa Herix, s. r. o., objednávatel'a Starý Kaštieľ, s. r. o. a firmou F. B. - TIMI-STAV. Podľa Protokolu o odovzdaní stavby zo dňa 31. 01. 2007, opatrené podpisom a pečiatkou spoločnosti Herix, s. r. o., Starý Kaštieľ, s. r. o., ako aj F. B. - TIMI-STAV, v úvodnej časti rozsah prác je uvedený údaj: v rozsahu odsúhlaseného položkovitého rozpočtu, v bode 3 boli uvedené drobné závady - dokončenie reflexného náteru Renolastom v ploche 2.450 metrov, termín odstránenia do 5-tich pracovných dní. V časti vyjadrenia účastníkov preberacieho konania nie je uvedený žiaden údaj. K tomu bol vystavený Krycí list súpisu prác z 31. 01. 2007 rozpočtárom U. F., kde sú špecifikované práce v hodnote 4.389.356,59 Sk a materiál 3.199.751,41 Sk, spolu 7.589.108,-- Sk, s DPH 9.031.039,-- Sk. K tomu bol pripojený bližší položkovitý popis a prehľad súpisu prác (čl. 367 až 372). Podľa faktúry č. XXXXXXXX, vystavená 02. 02. 2007, spoločnosť Herix, s. r. o. fakturovala spoločnosti Starý Kaštieľ, s. r. o. za prevedené stavebné práce 95 % podľa súpisu, fakturovanú sumu 9.031.039,-- Sk, faktúra opatrená pečiatkou a podpisom spoločnosti Herix, s. r. o., v časti prevzal dňa 10. 02. 2007 opatrené pečiatkou a podpisom spoločnosti Starý Kaštieľ, s. r. o. Podľa Krycieho listu z 30. 03. 2007 vystavené rozpočtárom U. F. boli rozpočtované práce v hodnote 146.894,50 Sk, materiál v hodnote 252.532,50 Sk, celkom 399.427,-- Sk, s DPH 475.318,-- Sk. K tomu pripojený položkovitý Prehľad súpisu prác (čl. 363 až 365), opatrené pečiatkami a podpisom spoločnosti Herix, s. r. o., F. B. - TIMI-STAV. Podľa faktúry č. XXXXXXXX, vystavená 30. 03. 2007 účtoval dodávateľ Herix, s. r. o. spoločnosti Starý Kaštieľ, s. r. o. stavebné práce a to doplatok 5 % podľa súpisu v celkovej sume 475.318,-- Sk, splatná 20. 04. 2007, opatrená pečiatkou a podpisom spoločnosti Herix, s. r. o., v časti prevzal dňa 30. 03. 2007, opatrené pečiatkou a podpisom spoločnosti Starý Kaštieľ.

K tvorbe rozpočtu vypovedal svedok U. F. na hlavnom pojednávaní dňa 19. 09. 2014, že ho oslovil L. so zámerom rekonštrukčných prác a potreboval urobiť rozpočet. S L. sa poznal z predchádzajúcej spolupráce, kedy si ho objednával pán L. ako rozpočtára pre zhotoviteľskú firmu týkajúcu sa reštauračného zariadenia v Tepličke nad Váhom, čo mohlo byť s odstupom jedného až troch rokov, bližšie si to už nepamätal. Pamätal si, že práce sa vykonávať začali, ale mal vedomosť, že sa to nedokončilo, nakoľko on v tom čase prestal pracovať vo firme, ktorá rozpočet robila. Aký konkrétny materiál sa tam objednával, si už svedok nepamätal. Spolu s ním šiel do objektu, cestou sa zastavili za nejakým pánom, ktorý im dal plány. Urobili s L. ohliadku v objekte, orientačne si to zameral a popísal,

aké práce sa tam majú urobiť. Jednalo sa o halu bývalej firmy CALEX, bol to veľký objekt, ktorý bol v typickom stave ako po niekoľkoročnom opustení, t. j. poškodené omietky, bolo to zatečené, rozbité okná, zrejme aj niečo na streche. Potom v kancelárii v Žiline urobil rozpočet, ktorým nacenil práce, ktoré sa tam mali vykonať a odoslal to L.. Vychádzal pri tom z podkladov, ktoré mal k dispozícii a to polohový popis stavby, z ktorých čerpal rozmery. Vykonané práce sa zostavujú na základe požiadaviek klienta a z odborného hľadiska on doporučí, akým spôsobom sa práce vykonávajú. V tomto prípade určil jednotlivé práce podľa inštrukcií, pričom s nikým iným okrem pána L. v tomto nejednal. Po nejakom čase prišiel L. s tým, že práce sú vykonané a treba urobiť súpis prác. Tento sa robí na základe rozpočtu, ak sú práce vykonané a odsúhlasené objednávateľom. V tomto prípade svedok nemal potvrdenie od objednávateľa, že práce boli vykonané. Ak poskytuje aj službu stavebného dozoru, vtedy práce kontrolujú. V tomto prípade však túto nevykonávali. K uvedenému súpisu prác sa robil Krycí list vystavený 31. 01. 2007. Je pravdou, že pôvodný Krycí list bol rozpočtovaný na vyššiu sumu. Svedok sa vyjadril, že štandardne sa práce uvádzajú v Stavebnom denníku, kde je položkovite uvedený počet ľudí, strojov, stav počasia a z neho sa spravidla vychádza. Nie je štandardné, aby sa vychádzalo z Protokolu o odovzdaní stavby. Pripustil však, že mohol niekedy vychádzať aj len z Protokolu o odovzdaní stavby. V tomto prípade po nahliadnutí do protokolu z 31. 01. 2007 sa svedok nevedel vyjadriť, či ho videl. Ak je však v protokole uvedené „v rozsahu odsúhlaseného položkového rozpočtu“, vychádzal by z predpokladu, že práce podľa rozpočtu boli vykonané. V bode 3 sú uvedené závady a svedok poukázal na Krycí list z 30. 03. 2007, kde je rozpis prác len prác na streche, kedy je zrejme, že strecha sa v zime nedala robiť, ale práce sa robili následne na jar, keď bolo vhodnejšie počasie. To znamená, že pri vystavovaní krycích listov vychádzal výlučne z údajov, ktoré poskytuje klient, on sám kontrolu prác nerobí, je to vecou objednávateľa. Ďalej tiež poukázal na to, že v Protokole o odovzdaní stavby v bode 3 pri závadách je uvedená plocha 2.450 m², avšak pri prehľade súpisu prác sú práce na streche uvádzané v rozsahu: odstránenie machu z krytiny strechy 6.920,5 m², údržba 15.305 m², reflexný náter 7.652 kg, čo je podstatný rozdiel vo výmere, preto sa k tomu vyjadriť nevedel. S určitosťou však jednotlivé krycie listy vystavoval on, keďže je tam jeho pečiatka aj podpis. Je pravdou, že následne za svoje práce vystavil faktúru z 20. 03. 2007 na sumu 8.000,- Sk a na základe daňových dokladov, t. j. príjmových a výdavkových pokladničných dokladov zo dňa 30. 03. 2007 došlo k úhrade. Čo sa týkalo vystavenia krycieho listu z 30. 01. 2007, nejedná sa o časovú náročnosť rozpočtu, ak sa šlo podľa rozpočtu a nedošlo k žiadnym zásadným zmenám. Pokiaľ bol rozdiel v cene medzi predpokladaným rozpočtom a rozpočtom z 30. 01. 2007, tento vznikol na základe pokynov L., ktorý bol klientom, svedok sám do toho určite nezasahoval. Svedok ešte uviedol, že zrejme vystavovali aj faktúru na vykonané práce, zrejme na žiadosť klienta, t. j. pána L., čo robia bežne, či však postupovali tak aj v tomto prípade, si už s odstupom času nepamätal.

Svedok I.. M. B. na hlavnom pojednávaní dňa 11. 02. 2014 vypovedal, že ho kontaktovali páni zo spoločnosti Starý Kaštieľ s tým, že hľadajú záujemcov na kúpu haly v Zlatých Moravciach. Túto halu spolu navštívili, bola v dezolátnom stave. Ako záujemca sa objavila kórejská spoločnosť. Začali prebiehať rokovania, bol tam problém, pretože tam vystupoval ďalší spoluvlastník súvisiacej haly, čo sa vyriešilo tak, že väčšinový vlastník odkúpil podiel od tohto menšinového vlastníka. Napokon došlo k dohode o predaji haly. Keďže v rámci celého areálu sa jednalo o poslednú halu, zrejme tam všetci vyvážali smeti, preto bola požiadavka, aby hala bola vyčistená, t. j. nebola požiadavka na nejakú rekonštrukciu. Kórejská spoločnosť si sama chcela vykonávať rekonštrukciu, aj si sama vyhľadávala vlastné firmy. Okrem toho v časti haly boli obrovské lisy, ktoré bolo potrebné odstrániť. Obchod svedok realizoval cez spoločnosť GRANT INVEST, s. r. o., kde je konateľom jeho manželka, mal zato, že obchod len sprostredkujú. Bolo však potrebné denne riešiť rôzne komplikácie, preto aj dva, tri krát do týždňa chodil do Zlatých Moraviec. Čo sa týka majiteľov haly v Zlatých Moravciach, títo mali vykonať čistenie, avšak v tom mali problém najmä s financiami. Pamätal si, že si mali vybavovať úver v Tatra banke. Na čistenie si najali nejakú firmu. Pamätal si, že problém bol práve s demontážnymi prácami, pretože sa nedodržali termíny a kórejská firma chcela vybetónovať podlahu. Kým to nebolo hotové, Kórejci odmietali zaplatiť a pamätal si, že betonárske práce napokon zabezpečovala kupujúca firma. Malo sa začať v januári, ale začali až vo februári. Pamätal si, že práce zabezpečoval pán Q.. Na rokovania s Kórejcami za firmu Starý Kaštieľ svedok hovoril s konateľom pánom S., avšak neskôr pri rokovaní bol prítomný majiteľ pán C. N. spolu s obžalovaným, ktorý im bol predstavený ako ich právnik, on všetko riešil aj vysvetľoval. Tieto rokovania začali koncom leta alebo jesene, neskôr však došlo k zmene začiatkom roka s tým, že pán L. prestal chodiť, že sa nejako pohádali. Rokovania prebiehali spravidla v hoteli VION v Zlatých Moravciach, neskôr aj v iných hoteloch. V súvislosti s riešením financií prebiehali aj v Tatra banke, neskôr aj v jednej právnej kancelárii v Bratislave. Pamätal si, že január 2007 bol hektický, pretože predávajúci meškali s odstránením spomínaných lisov, boli problémy s financovaním, pretože Kórejci

bez tohto odmietali uhradiť kúpnu cenu. Až potom sa pristúpilo k betónovaniu a práce ako omietky, nátery sa robili až po betonáži. Určite sa v januári 2007 nerobili výmeny toaliet alebo spŕch. Pokiaľ on chodil v priebehu januára, februára 2007 do haly, videl tam dve skupiny robotníkov, z ktorých jedna demontovala stroje a druhá firma od Piešťan následne robila betónovanie. Tieto práce zabezpečoval Q.. Ešte si pamätal, že oni odporúčali firmu VION, sídliacu v Zlatých Moravciach, k dohode však nedošlo. Nemal vedomosť o tom, že by firma obžalovaného Herix mala vykonávať nejaké práce v hale cez subdodávateľov, meno B. nepozná, rovnako ani meno G. Q.. Pamätal si, že po začatí rekonštrukčných prác sa upravila aj jedna miestnosť nad halou, kde boli bývalé šatne, čo mohlo byť koncom februára, keď sa rozbiehali práce. Pamätal si tiež, že rokovania viazli, pretože Kórejci nechceli dať dopredu peniaze a predávajúci nemali financie pre taliansku spolujiteľku, vtedy Belgičan nechal zatvoriť halu a odišiel na dva týždne na dovolenku, nedalo sa tam ani vstúpiť. Až neskôr sa to urovnalo a zmluvy boli podpísané vo februári 2007, hoci ešte predtým boli čiastkové dohody. Čo sa týkalo zmlúv, Starý Kaštieľ predkladal návrhy zmlúv a viac krát sa do týchto vstupovalo, mal vedomosť, že okolo zmlúv sa motal aj obžalovaný L., ale kto konkrétne ich robil, sa svedok vyjadriť nevedel. Čo sa týkalo ochladenia vzťahov Starého Kaštieľa vo vzťahu k obžalovanému, vo februári alebo v marci mu pán S. hovoril, že pán L. mal tvrdiť vykonávanie prác v hale, ktoré však robil niekto iný. Svedok však toto neriešil. K okolnostiam poskytnutia úveru spoločnosti UNITED MORE a s tým súvisiaceho prípadného znaleckého posudku sa svedok vyjadriť nevedel. Poukázal na to, že práve obžalovaný chodil na rokovania do banky, mala tam byť aj nejaká právnička za asistencie obžalovaného, ktorá pripravovala zmluvu aj pre banku. Celý obchod, čo sa týka vyplatenia kúpnej ceny prebehol ako prevod medzi bankami, pričom predávajúci mal zrejme banku vo VÚB a kupujúci v Tatra banke. Čo sa týka okolnosti, kedy vypovedal v prípravnom konaní o súdnej blokácii prevádzaných nehnuteľností, na hlavnom pojednávaní si už svedok detaily nepamätal, pamätal si, že bol tam nejaký súdny spor a vznikla z toho neprehľadná situácia v súvislosti s pôsobením obžalovaného. Obhajoba žiadala, aby svedok predložil Zmluvu o sprostredkovaní obchodu a zoznam úkonov v súvislosti so sprostredkovaním, čo súd na hlavnom pojednávaní zamietol, nakoľko uvedené dôkazy neboli potrebné pre rozhodnutie súdu o obžalovanom skutku. Súd si však vyžiadal Knihu jász, z ktorej by boli zrejme jazdy svedka ako sprostredkovateľa v rozhodnom období. Podľa Knihy jász (čl. 2706 až 2723) vyplýva, že svedok evidoval v mesiaci 12/2006 jazdy do Zlatých Moraviec za účelom: reality - ohliadka, v 1/2007 absolvoval cesty do Zlatých Moraviec za účelom: obchodné stretnutia v dňoch 12. 01., 15. 01., 16. 01., 18. 01., 23. 01., 25. 01., 26. 01., 29. 01., 31. 01., následne 01. 02., 02. 02., 05. 02., 07. 02., 08. 02. a nasledujúce. Uvedený dôkaz teda potvrdzuje, že svedok v uvedených dňoch sa mohol nachádzať v Zlatých Moravciach a aj priamo v hale v Zlatých Moravciach, a teda mohol mať prehľad o priebehu rekonštrukčných prác v tejto hale. V prípravnom konaní bola zabezpečená Zmluva o sprostredkovaní predaja uzavretá medzi spoločnosťou GRANT INVEST, s. r. o. zastúpená konateľom I. L. B. - konateľ a spoločnosťou Starý Kaštieľ, s. r. o. zastúpená konateľom T. S., uzavretá v Zlatých Moravciach dňa 25. 01. 2007 (čl. 505 až 509), predmetom ktorej mal sprostredkovateľ v prospech záujemcu zabezpečiť predaj označených nehnuteľností vrátane stavby - výrobná hala a omeliareň, špecifikované v článku 1 zmluvy. V článku 4 Záverečných ustanovení bolo dojednané, že tým sa rušia predchádzajúce zmluvy o sprostredkovaní uzavreté medzi stranami dňa 18. 12. 2006 v znení Dodatku z 19. 12. 2006.

Svedok I. D. R., ktorý vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 11. 02. 2014 uviedol, že robil znalecký posudok pre firmu Starý Kaštieľ ohľadne haly, kedy to však presne bolo, už si nepamätá, avšak halu oceňoval na sumu 10 miliónov Sk. Bol osobne na prehliadke objektu a videl jej stav. V čase ohliadky sa jednalo o prázdny objekt, ktorý pozostával z troch až štyroch lodí, boli tam murované priečky, nosné boli zo železobetónu, ostatné z tehál. Znalecký posudok zrejme vypracúval pre potreby firmy Starý Kaštieľ, ktorý tento chcel odkúpiť. Vo veci vypracoval znalecký posudok spolu s fotodokumentáciou, jednak zvnútra haly ako aj z napojeného sociálneho prístavku, kde viedli schody aj na vrchné poschodie. Pamätal si, že niečo tam bolo aj porozkrádané, boli tam obklady, ale niečo tam nebolo ako napr. toalety, umývadlá alebo niektoré dvere. Vyslovil aj potrebu investície do primeranej údržby, čo znamená, že bolo treba objekt upratať, najmä opraviť múry, zamurovať priečky, urobiť poriadok, opraviť poškodené veci. Čo sa týkalo strechy, táto bola čiastočne zateplená, ale čiastočne pretekala, okná boli v relatívne dobrom stave. Následne bol náhodne asi po roku v uvedenom objekte a bol sa pozrieť aj do tej haly. K tomu bol oboznámený znalecký posudok č. 56/2005 zo dňa 04. 12. 2005 (čl. 590 až 615), kde ako objednávateľ posudku je uvedený pán S., dátum vyžiadania posudku 14. 11. 2005, dátum miestnej ohliadky haly, ku ktorému je urobené ocenenie dňa 14. 11. 2005, dátum vypracovania znaleckého posudku dňa 04. 12. 2005, účel znaleckého posudku - záložné právo pre peňažný ústav. K vyčísleniu hodnoty výrobnéj haly dospel znalec za použitia Vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z. z. použitím metódy polohovej diferenciácie

a v závere dospel k vyčísleniu hodnoty výrobnjej haly na 16.821.180,10 Sk, pozemky 5.819.913,18 Sk, spolu po zaokrúhlení 22.641.090,-- Sk. Bolo konštatované, že na nehnuteľnosti nie sú uvalené žiadne ťarchy ani vecné bremená. Súčasťou znaleckého posudku bola aj fotodokumentácia haly z vonkajšej aj vnútornej strany, pričom z vnútornej strany je fotodokumentácia len z časti veľkej haly objektu.

Svedok F. B. na hlavnom pojednávaní dňa 07. 05. 2014 vypovedal, že bol oslovený obžalovaným L. so zákazkou na stavebné práce na hale v bývalom objekte Calexu v Zlatých Moravciach. S obžalovaným sa poznali, nakoľko manželka svedka je jeho nevlastná sesternica. V tom čase pracoval ako živnostník pod menom TIMI-STAV. Spolu s L. si prešli tú halu, aby videl o aké práce sa malo jednáť. L. uviedol, keďže v tom čase pracoval aj v Čechách, že zrejme nemá na to dostatok ľudí. Vtedy mal asi 4 až 5 ľudí, ktorí robili v Čechách, kde sa rozbiehala iná zákazka, čomu sa chcel viac venovať, avšak obžalovaný L. a nejaký iný pán uviedli, že sa ponúkol pán Q., ktorý by tieto práce vykonával, ktorý však ešte v tom čase nemal živnosť, preto došlo k dohode s obžalovaným. Svedok sa stretol aj s Q. u neho doma v Pukanci. Predmetom dohody mali byť stavebné práce, ktoré sa mali vykonávať cez jeho firmu, práce však mal vykonávať pán Q. a bolo dohodnuté, že časť príjmu mala ísť Q. a časť jemu. Svedok videl aj rozpočet, ktorý mu dal L. s tým, že ho mal robiť pán F. z Kysúc. Dohodli sa však na inej sume ako bolo uvedené v rozpočte, L. mu mal zaplatiť čiastku 2,5 milióna alebo 2,8 milióna Sk. Následne na to sa svedok dohodol s Q. na nejakej sume, na akej konkrétnej si už s odstupom času nepamätal. On sám vyplatil Q. zálohu vo výške 50.000,-- Sk, ktoré financie mu dal L. a raz ešte L. mal odovzdať v jeho mene Q. zálohu, koľko presne si už svedok nepamätal. Q. mu nevystavoval žiadne faktúry. Svedok sám sa na prácach nezúčastňoval, nevykonával ich kontrolu, je pravdou, že mu občas volal Q., že niečo potrebuje, avšak vždy ho odkázal na L., aby sa s ním dohodol. To znamená, že svedok sám v tomto obchode nič nezabezpečoval. Koľko konkrétne ľudí mal k dispozícii Q., sa svedok vyjadriť nevedel, poukázal však z vlastnej skúsenosti, že pri takýchto prácach sa robí od rána od 06.00 hod. do večera aj do desiatej hodiny, niekedy aj soboty, nedele, pokiaľ tlačia termíny. Na záver mu volal L., že treba podpísať protokol, tak prišiel a tento protokol u pána L. podpísal, zdá sa mu, že už tam bol podpis od Starého Kaštieľa, preto tento protokol podpísal. Pokiaľ je na protokole uvedený dátum 31. 01. 2007, môže to byť deň, kedy tento protokol sám podpísal. Je však pravdou, že fyzickú kontrolu prác svedok nevykonával. Čo sa týka fakturácie prác, L. mu hovoril, že zatiaľ on nedostal zaplatené a povedal mu, aby vystavil tzv. proforma faktúry ako. predfaktúru ku faktúre. Preto vystavil tri faktúry v siedmom mesiaci 2007, v iných prípadoch takto nikdy nepostupoval. Takýto doklad predložil svojej účtovníčke, ktorá mu na to nič nepovedala. L. povedal, že keď mu zaplatia, tak vystavia riadne faktúry. Po prácach Baláž faktúry nevystavoval, lebo nemal živnosť, on sám od neho žiadne faktúry neobdržal. Po nahliadnutí do faktúr zabezpečených vo vyšetrovacom spise vystavených G. Q., faktúra č. U., X/XXXX potvrdil, že tieto faktúry zrejme boli vystavené a zrejme ich má zavedené vo svojom účtovníctve. Pamätal si, že dodatočne mu Q. pár krát volal, kedy budú peniaze, tento mu však uvádzal, že ani jemu neboli peniaze vyplatené, aby zavolať L.. Čo sa týkalo vystavovania faktúr, s Q. boli dohodnutí, že si živnosť vybaví v priebehu vykonávania prác, aby potom tieto práce mohol fakturovať na živnosť. Ak by nemal živnosť, nemohol by mu takto peniaze vyplatiť. Svedok teda uviedol, že v predmetnom obchode len podpísal doklady, pamätal si, že ešte 3-4 mesiace po ukončení prác podpísal protokol, zrejme sa jednalo o reklamáciu.

F. B., TIMI-STAV ako dodávateľ vystavil pre odberateľa Herix, s. r. o. faktúry (čl. 93 až 95):

- faktúra č. S. zo dňa 30. 06. 2007 na sumu 956.500,-- Sk (proforma faktúra),
- faktúra č. XX/XX zo dňa 30. 06. 2007 na sumu 956.500,-- Sk,
- faktúra č. S. zo dňa 02. 07. 2007 na sumu 900.000,-- Sk (proforma faktúra),
- faktúra č. XXXX zo dňa 02. 07. 2007 v sume 918.000,-- Sk,
- faktúra č. S. zo dňa 01. 02. 2007 na sumu 400.000,-- Sk (proforma faktúra),
- faktúra č. XX/XXXX zo dňa 01. 12. 2007 v sume 451.990,-- Sk.

Svedok G. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 20. 06. 2014 vypovedal, že ho oslovil pán U. (nevlastný otec obžalovaného) a hovoril mu o práci v Zlatých Moravciach, dal mu kontakt na B.. Preto mu volal a tento mu povedal, čo sa má robiť. Na to sa svedok vyjadril, že je to dosť práce na taký krátky čas, ale že ľudí má, ktorí pracovať chcú, tak sa dojednali. Do týždňa mal zohnať ľudí. Požadoval však vopred finančnú zálohu na režijné náklady 50.000,-- Sk, ktoré mu B. odovzdal na potvrdenku. Potom s B. šli na ohliadku haly, pozreli si, čo sa má urobiť. V hale sa mali robiť potery, omietky, obklady, dlažby, vymurovky aj kancelárske priestory, pohľady. Boli tam aj búracie práce. Začali práce s vypratávaním, pretože tam bolo veľa bordelu. V priebehu prác bol v telefonickom kontakte s B., neskôr s L.. Ak bolo potrebné niečo dokúpiť, toto vybavoval B.. S B. sa rozprávali ešte v starom roku a v januári v novom roku boli pozrieť

halu. Bol daný termín pre práce na jeden a pol až dva mesiace, na čo on povedal, že je to nemožné, lebo musel by mať armádu. B. však hovoril, že sa robí plošná oprava, na čo mu svedok uviedol, že za ten čas sa to nedá urobiť a tak porobili len to, čo sa dalo, t. j. základné veci na podlahách, pozalievali jamy a urobili cementový poter. Ďalej vynášali suť a bordel, čo dávali vonku na kopu alebo v hale. B. potom niekedy vybavil kontajner, prípadne toto vyvážali osobnými autami. On zháňal ľudí podľa potreby, niekedy boli piati, niekedy desiat, niekedy pätnásť aj dvadsiati ľudia, podľa potreby. Robili vo väčšej hale, kde bola ešte ďalšia partia so železom. Potom tam susedila menšia budova, ktorá mala dve poschodia, kde sa tiež robilo, na poschodí boli kancelárske priestory. Čo sa týkalo materiálu, toto mal zabezpečovať B., vozila to Avia a chlapi to vykladali do jednej miestnosti. Urobili tam len provizórne dvere, niečo im aj zmizlo a museli to dokupovať. Niekedy nakupoval aj sám. Ich úlohou bolo dať do poriadku najmä fasády z vnútra, očistiť alebo opraviť steny, rovnako aj podlahy, ale nie na komplet, len čiastočne. Ďalej robili obklady na chodbe, na poschodí a v sociálnych zariadeniach a sanitu. B. mu odovzdal jednoduchý plánik objektu, kde bolo vlastnou rukou napísané, čo sa má robiť, B. mu odovzdal aj Krycí list. B. bol väčšinou v Čechách a bolo ťažké sa s ním kontaktovať a tak niektoré veci riešil po svojom, niečo konzultoval s L.. V súvislosti s prácami mu dal B. zálohu 50.000,-- Sk a potom mu ešte po L. poslal 30.000,-- Sk. Tieto ďalšie peniaze mu boli vyplatené počas vykonávania prác, keď končili murárske práce pretože bola ešte požiadavka - náter strechy. Keďže za vykonané práce ešte peniaze nemali, chcel dopredu ďalšie peniaze aj na tú strechu. On sám z vlastných finančných prostriedkov dal do tohto obchodu 20.000,-- Sk, musel zabezpečovať potrebné veci vyplácať zálohy chlapom, ktorí chceli niekedy platiť každý deň na ruku. S B. sa dohodol na cene 500.000,-- Sk, ale neskôr, keď už bol vo fakturácii a cenách zabehaný, zistil, že boli „odžubaná“ a tak uviedol ceny vo faktúrach 1 milión Sk a 300 tisíc. Faktúry vystavil po založení živnosti, ktorú si založil až po prácach v uvedenej hale. Faktúry vyhotovil ako tzv. provizórne faktúry, ktoré nezaradil do svojho účtovníctva, vystavil ich len na žiadosť B.. Poradila mu to jeho účtovníčka, že sa to dá takto dodatočne. Nedal ich do účtovníctva, pretože si nechcel uplatňovať DPH, hoci bol platcom DPH z dôvodu, že peniaze mu neboli vyplatené. Mal zato, že keď mu peniaze vyplatia, potom si to zaúčtuje. Čo sa týka obžalovaného, tento sa tam priebežne pohyboval, spočiatku nevedel o koho ide, B. mu to povedal. L. mu následne volal, že je hlavným investorom a odovzdával mu aj spomínaných 30 tisíc Sk. V hale sa stretával častejšie s L., pretože B. bol v Čechách, s ním bol skôr v kontakte telefonicky, nepamätal si, že by sa stretli všetci traja. Čo sa týkalo konkrétnych prác, svedok uviedol, že sa domurovali priečky v kanceláriách z Yporu, ak bolo treba niečo zväčšiť alebo zmenšiť, osadzovali zárubne dole aj hore, na toaletách, v kancelárskych priestoroch asi 80 kusov s tým, že staré vybúrali a dali nové. Jednalo sa o plechové zárubne 60-ky a 80-ky. V kanceláriách sa robili aj sadrokartóny. Na hlavnom pojednávaní svedok urobil aj náčrtok objektu (čl. 2799) a popísal, že sa jednalo o jednu väčšiu a jednu menšiu halu, medzi ktorými bola priečka, v ktorej bol otvor a z menšej haly pokračovala chodba a točité schodište, kde hore boli kancelárske priestory. Pamätal si, že na prízemí boli sprchy a hore toalety, kde dávali obklady. On osobne kládol dlažbu na chodbách. Čo sa týka stien, tieto sa stierkovali a na to sa dávalo vápno, aby stena bola biela a hladká, potom to už nemaľovali. Čo sa týkalo vstupu do objektu, jeden bol hlavný pre autá a druhý vchod bol pre zamestnancov, ich nikto nezastavoval, keď vstupovali do objektu. Čo sa týka trvania prác, robili čo najviac, v zime už o piatej bola tma, tak si svietili halogénkami, elektrinu mali pripojenú z iného objektu. Mali aj vykurovacie teleso, aby steny schli, bol tam prievan. Je pravdou, že s takouto zákazkou dovedty nemal skúsenosť, ale v partii mal chlapov aj 40 ročných, ktorí už skúsenosti mali a oni hovorili čo a ako sa má robiť. Vodu si dovážali z domu na aute alebo dopĺňali na pumpe. Je pravdou, že dodatočne vystavil faktúry pre B. v januári 2008 a doložil ich Súpisom prác, pretože mal k dispozícii spomínaný Krycí list a to, čo si pamätal, čo sa robilo. Práce v hale ukončili asi v polovici februára, kedy bola požiadavka na strechu, avšak žiadali od L. spomínanú zálohu, ktorú im aj dal a tak dorobili aj tú strechu, čím považoval práce za skončené. Informoval telefonicky L., že sú práce ukončené a žiadal vyplatenie finančných prostriedkov. On hovoril, že sú problémy s peniazmi, svedok mu navrhoval osobné stretnutie, L. však neprišiel, neskôr mal telefóny vypnuté. Svedok G. Q. bol neskôr opätovne vypočutý na hlavnom pojednávaní 26. 09. 2017 a to k fotodokumentácii zabezpečenej od svedka Q.. Svedok k fotografiám uviedol, že sa jedná o halu, kde vykonávali stavebné práce, avšak po ukončení prác tento stav určite nebol taký ako na predložených fotografiách, pretože steny a omietky boli vyspravené, hoci nerobili veľké zmeny, robili niektoré priečky podľa pokynov B. a L.. Svedok uviedol, že B. tam bol pár krát, viac ako dva krát. Taktiež potvrdil, že stavebný materiál zabezpečoval B.. Tak isto pri veľkej hale, čo sa týkalo „bordelu na zemi“, tento oni vypratávali tak, že to vynášali za halu a neskôr svedok toto vyvážal na aute vozíkom na skládku v Pukanci. Neskôr dlážku zamietli a výmole zabetónovali. Steny sa ošúchali, vyspravovali sa poškodenia, zelená farba, ktorá bola na stenách sa oškrabovala. Dávala sa sieťka, lepidlo a zatrelo sa to, pretože všetky steny boli biele. Stavená suť sa nakladala aj do Avie, prípadne ju dávali do jám, ktoré boli v hale a na to šiel betónový poter. V malej hale,

ktorú popísal, nerobili nič, boli tam stroje, ktoré likvidovala iná firma. Tak isto v priestoroch schodiska a v kancelárskych priestoroch pracovali tak, že vyspravovali ich, t. j. steny. Na fotografiách viditeľné staré dvere vyhodili, osadzovali nové zárubne, ale dvere neosádzali. Na spojovacej chodbe a schodisku položili keramickú dlažbu, prerobili sociálne zariadenia, kde položili dlažbu, obklady na steny, urobili stropné vysprávky, odmontovali a vyhodili starú sanitu a batérie, sociálne zariadenie prerábali aj na poschodí. Okrem toho z jednej veľkej miestnosti vytvorili nové sociálne zariadenia, kde boli osadené priečky, zárubne a vytvorené otvory pre odtok a prítok vody. Pri prácach na streche očistili hrubú špinu a natreli chemickým poterom, v presklenej časti omietli neporiadok, listy, prach. Svedok ďalej vypovedal, že čo sa týka počtu ľudí, nastúpilo spočiatku 15 až 20 ľudí, neskôr pri čistiacich či búracích prácach to bol aj väčší počet ľudí, ktorí nepotrebovali stavebnú prax, bolo to aj do 40 ľudí, rovnako pri maľovaní, vysprávke stien. S týmito ľuďmi mal len ústnu dohodu, časť chlapov poznal osobne a niektorí mu boli doporučení. On sám si značil, kto chodil a koľko odrobil do vlastnej písanky a neskôr k faktúram vystavoval tzv. šichtovnicu. V tom čase už nemal k dispozícii spomínaný vlastný zošit, tak ju prispôbil podľa svojho úsudku tak, aby to sedelo s faktúrou. Túto šichtovnicu vypracovával s odstupom času na žiadosť L., ktorý spomínal, že má súdny spor a potrebuje faktúru a doklady, aby sa mal o čo oprieť. Uviedol len mená ľudí, ktorí s tým súhlasili, niektorých neuviedol, lebo ich poznal iba podľa mena a odrobili iba 1-2 dni. Do šichtovnice uviedol ľudí, ktorí pracovali na osmičky, robili sa aj nočné, je tam uvedený aj jeho otec G. Q. starší a U.. K výpovedi svedka boli ďalej oboznámené listiny a to Súpis vykonaných prác opatrené pečiatkou G. Q. s uvedeným IČO-om a DIČ-om a súhlas s uvedenými údajmi odberateľom F. B. TIMI-STAV, podpísané oboma stranami. Ďalej bola pripojená Objednávka zo dňa 03. 01. 2007 od F. B. TIMI-STAV pre G. Q.Á., ktorou si na základe odporúčania od T.. U. F. B. objednal stavebné práce v objekte haly v Zlatých Moravciach podľa Krycieho listu a rozpočtu s nástupom ihneď. V časti prevzal je podpis G. Q. dňa 04. 01. 2007 (čl. 536 až 538). Bola oboznámená faktúra č. U. proforma (čl. 96) vystavená G. Q. pre odberateľa F. B.Á. zo dňa 15. 01. 2008 na celkovú sumu 977.500,-- Sk splatná 15. 02. 2008 a faktúra č. U. proforma faktúra zo dňa 31. 01. 2008 na sumu 301.000,-- Sk (za práce v období od 01. 02. do 05. 02. 2007) splatná 28. 02. 2008 (čl. 96).

Svedok T.. U. U. uviedol, že je nevlastným otcom obžalovaného, vo veci sa rozhodol vypovedať. Svedok potvrdil, že pokiaľ mu obžalovaný oznámil, že potrebuje pripraviť halu v Zlatých Moravciach na odpredaj a spolupracoval s pánom B., ktorý je vzdialenou rodinou L., doporučil mu pána Q., ktorého poznal, aj jeho prácu, pretože B. nemal svojich ľudí, lebo sú niekde v Čechách. Hovoril s Q., či by také práce vedel urobiť a dal mu kontakt na B., v ďalšom sa potom dohadovali oni. Obžalovaného žiadal o súčinnosť s B., pretože mal k nemu bližšie. Vedel, že tieto práce v hale mala vykonávať firma pána Q. z Pukanca, ktorý mal asi 10-15 ľudí ako aj firma B.V. TIMI-STAV. Vedel o tom, že v hale bolo potrebné vykonať práce kvôli jej predaju, bolo ju potrebné vymaľovať, lebo bola špinavá. On sám v hale nebol pri výkone prác, iba neskôr ho kontaktoval Q., aby sa šli po vykonaní prác do haly pozrieť, to mohlo byť v júni 2007. Išli tam bočným vchodom, boli len oni dvaja a videl, že sa jedná o obrovskú halu, kde sa robilo generálne upratovanie, kompletná rekonštrukcia sociálnych zariadení, maľovalo sa. Neskôr mu obžalovaný hovoril, že nemá zaplatené za vykonané práce, že sú to asi podvodníci. Svedok sám na jednaniach so spoločnosťou Starý Kaštieľ nebol, ani im neposielal žiadne výzvy, toto robil dr. D. z Bratislavy pre spoločnosť Herix. Vedel, že spoločnosť Herix podala na Starý Kaštieľ žalobu o zaplatenie faktúry aj návrh na zablokovanie majetku spoločnosti Starý Kaštieľ, čo bolo ešte v roku 2007.

Svedkyňa I.. F. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 05. 06. 2015 vypovedala, že robila externú účtovníčku spoločnosti Starý Kaštieľ od roku 2005/2006. Pamätala si, že pán S. jej predložil faktúry na práce v hale v Zlatých Moravciach, neskôr zistil, že vyfakturované práce neboli prevedené, preto túto faktúru do účtovníctva spoločnosti nezaviedla, ale faktúru vrátila S.. Ako s ňou on naložil, svedkyňa nevedela. Informáciu o tom, že práce neboli vykonané jej S. povedal o pár dní po predložení faktúry. Pamätala si ešte, že jej volal účtovník spoločnosti Herix, ale o čom konkrétne sa rozprávali, ani dôvod si už svedkyňa s odstupom času nepamätala. Pamätala si, že pokiaľ sa spoločnosť Starý Kaštieľ stala platcom DPH, posielala tieto oznámenia obchodným partnerom.

Svedok I.. T. Q. vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 06. 11. 2015, že robil poradenstvo pre firmu Herix s tým, že na hlavnom pojednávaní si s odstupom času nepamätal na okolnosti týkajúce sa prejednávaneho skutku. Pamätal si len, že bol na jednom stretnutí medzi zástupcami spoločnosti Starý Kaštieľ a spoločnosťou Herix, kedy bol prítomný aj pán L., podľa neho sa jednalo o bežné obchodné stretnutie. Prečo tam bol prítomný, si nepamätal. Pamätal si len, že jedenkrát telefonoval s účtovníčkou jednej spoločnosti niečo ohľadne DPH. Nepamätal si, že by mu niekto zo zástupcov firmy Starý Kaštieľ

telefonoval s požiadavkou nezaúčtovania nejakej faktúry, bez súhlasu konateľa spoločnosti Herix by to ani neurobil. Pokiaľ bol oboznámený s výpoveďou z prípravného konania, svedok si spomenul, že pri uvedenom stretnutí sa malo jednať o nejakú rekonštrukciu haly, ktorú ale on osobne nevidel a pri uvedenom stretnutí sa spoločnosť Starý Kaštieľ dotazovala na DPH, pretože v tom čase sa registrovala na DPH a podľa vtedy platných právnych predpisov sa dalo spätne uplatniť DPH jeden rok z nadobudnutého majetku. Zrejme sa tam riešilo, či zo spomínaných faktúr sa dá spätne uplatniť DPH a toto zrejme aj vysvetľoval telefonicky tej účtovníčke. Čo sa týka predložených faktúr č. XXXXXX a č. XXXXXX, je pravdou, že podpis na nich je jeho, či a ako boli účtované, si už svedok s odstupom času nepamätal.

Na hlavnom pojednávaní bol dňa 09. 12. 2015 vypočutý svedok L.. U. L. - advokát, ktorý uviedol, že v tejto veci zastupoval spoločnosť Starý Kaštieľ pri predaji haly v Zlatých Moravciach, poškodený na pojednávaní nezbavil advokáta mlčanlivosti, preto bol v ďalšom svedok vypočúvaný okrem okolností predaja haly v Zlatých Moravciach, kde má povinnosť mlčanlivosti v zmysle Zákona o advokácii. Svedok ďalej vypovedal, že nezastrešoval jednania medzi spoločnosťami Herix a Starý Kaštieľ týkajúce sa stavebných prác v hale v Zlatých Moravciach, ale začiatkom roka 2007 na žiadosť pána L. sa konalo v priestoroch ich vtedajšej spoločnosti stretnutie vo veci vyporiadania účtovných dokladov medzi týmito spoločnosťami. Z ich strany bola poskytnutá miestnosť a bol tam prítomný on spolu s vtedajšou partnerkou dr. Q., ďalej tam bol pán Q. - účtovník Herixu, pán N., S. a L.. Kľúčovou otázkou pri tomto stretnutí bolo, či doklady vystavené spoločnosťou Herix sú uplatniteľné pre DPH, pričom účtovníčka Starého Kaštieľa tvrdila, že nie a účtovník Herixu, že áno. V tomto boli rozdielne názory a toto riešili stále dookola. Predmetom stretnutia a jednaní nebolo, či k vykonaniu prác došlo, nič také svedok nepočul. V tom čase vzťahy medzi zástupcami spoločností boli priateľské a práve na doporučenie spoločnosti Herix, spoločnosť svedka prevzala právne zastúpenie spoločnosti Starý Kaštieľ pri predaji haly. Priateľský vzťah bol zjavný najmä medzi pánom L. a N..

Podľa Kúpnej zmluvy a Zmluvy o budúcej kúpe zo dňa 31. 01. 2007 uzavretej medzi predávajúcim Starý Kaštieľ, s. r. o. a kupujúcim UNITED MORE, s. r. o., bol podľa článku 1 predmetom zmluvy prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX pre k. ú. Zlaté Moravce ako aj dohoda, že do doby a za podmienok určené zmluvou, dôjde k prevodu vlastníckeho práva k ďalším nehnuteľnostiam, zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. Zlaté Moravce. Kúpna cena za všetky nehnuteľnosti bola dojednaná na 81 miliónov Sk, pričom kúpna cena zahŕňa aj kúpnu cenu za nehnuteľnosti, ktoré budú predmetom prevodu na základe budúcej kúpnej zmluvy a predstavuje čiastku 27 miliónov Sk. Bolo dojednané, že prvá časť kúpnej ceny vo výške 50 miliónov Sk je splatná do 5-tich dní po predložení originálu úplného listu vlastníctva, na ktorom bude ako jediný vlastník nehnuteľností zapísaný kupujúci a druhá časť kúpnej ceny vo výške 27.000,-- Sk je splatná do 5-tich dní po predložení originálu úplného listu vlastníctva na nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom budúceho predaja. Zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 4 milióny Sk bude vyplatená prevodom z účtu kupujúceho na účet predávajúceho do 90-tich dní od podpisu zmluvy. V článku 6 bod 4 kupujúci vyhlásil, že mu je stav nehnuteľnosti známy z predložených podkladov a ohliadky na mieste. Na Kúpnej zmluve je potvrdenie o vklade pod F. XXX/XXXX (čl. 483 až 490). Podľa Rozhodnutia správy katastra Zlaté Moravce bol vklad povolený dňa 17.4.2007 a zapísaný do KN dňa 19.4.2007 (čl. 2734). Podľa Kúpnej zmluve o kúpe nehnuteľnosti medzi tými istými stranami zo dňa 31. 01. 2007 došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovaných na LV č. XXXX s odkazom na predchádzajúcu Kúpnu zmluvu a Dohodu o kúpnej cene a platobných podmienkach. Medzi zmluvnými stranami bol uzavretý Dodatok č. 2 dňa 16. 03. 2007 ku Kúpnej zmluve o kúpe nehnuteľnosti zo dňa 31. 01. 2007, kde boli doplnené najmä ustanovenia o kúpnej cene a jej splatnosti, v zmysle ktorých finančné prostriedky za účelom zaplatenia celkovej kúpnej ceny bude kupujúci čerpať z úveru, ktorý mu na tento účel poskytne Tatra banka. Predávajúci sa zaviazal poskytnúť súčinnosť pri zriaďovaní záložného práva k prevádzaným nehnuteľnostiam na zabezpečenie pohľadávok banky a podpísať ako záložca s bankou Záložnú zmluvu a Dohodu o zaplatení kúpnej ceny. V ďalšom došlo k zmene a precizovaniu ďalších ustanovení zmluvy v súvislosti s uvedenou zmenou.

Na žiadosť obhajoby súd vyžiadal z Tatra banky informáciu a v prípade potreby aj listinu k prípadnému zisťovaniu hodnoty zálohu, t. j. nehnuteľnosti, k čomu banka oznámila súdu Listom z 18. 03. 2010 (čl. 3344), že so spoločnosťou UNITED MORE uzavrela dve Zmluvy o splátkovom úvere dňa 19. 02. 2007, ďalej Zmluvu o záložnom práve k nehnuteľnosti dňa 10. 12. 2007 a Zmluvu o záložnom práve k nehnuteľnému majetku uzavretú so záložcom Starý Kaštieľ, s. r. o. dňa 16. 03. 2007. Na základe týchto záložných zmlúv vzniklo v prospech Tatra banky záložné právo okrem iného aj na stavbu súp. číslo XX

výrobná hala 2 a ÚS na parcelnom č. XXXX/XX na LV č. XXXX pre k. ú. Moravce. Pred uvoľnením úveru na prefinancovanie kúpnej ceny banka nepreverovala aktuálny stav a hodnotu uvedenej stavby, nebol vypracovaný žiadny ani interný posudok k znaleckému posudku č. 78/2006 z 30. 12. 2006 Ing. B., banka vychádzala z hodnoty stavby stanovenej v tomto znaleckom posudku. Z uvedeného potom vyplýva, že Tatra banka pri poskytnutí úveru na financovanie kúpnej ceny predmetnej haly vychádzala z jej hodnoty, ktorá bola vypracovaná podľa znaleckého posudku z 30. 12. 2006, t. j. pred tým ako mali byť vykonávané rekonštrukčné práce zo zmluvy medzi firmou obžalovaného a poškodenou spoločnosťou.

Cez medzinárodnú právnu pomoc bola vypočutá svedkyňa G. Q. na území Talianska, ktorá dňa 03. 06. 2017 uvádzala, že v minulosti v roku 2003/2004 kúpila halu nachádzajúcu sa v Zlatých Moravciach, v ktorej plánovala spustiť obchodnú činnosť, k tomu však nedošlo. Vedľa jej haly sa nachádzala výrobná hala, ktorú vlastnila spoločnosť Starý Kaštieľ. Jej výrobná hala nebola vybavená vodou ani elektrikou, bola o veľkosti 2500 m². Spolu so zástupcami spoločnosti Starý Kaštieľ sa zúčastnila rokovaní na odpredaj haly kórejskej spoločnosti UNITED MORE, ktoré sa konali v reštauráciách alebo hoteloch v Bratislave, ev. v Zlatých Moravciach. Ona podpísala zmluvu so spoločnosťou Starý Kaštieľ formou notárskej zápisnice v roku 2007, ktorou predala svoju nehnuteľnosť spoločnosti Starý Kaštieľ cca za 200 tisíc € a po cca 6 mesiacoch jej peniaze boli vyplatené od spoločnosti Starý Kaštieľ. Vo výrobných halách bola v mesiacoch január až marec 2007. Keď tam bola, vo vnútri boli robotníci, ktorí čistili halu od odpadov, občas prešla halou spolu so S. alebo N.. Stretla sa aj s L. 2 alebo 3x, stále v prítomnosti N.. L. bol prítomný aj na jednom stretnutí s Kórejčanmi. Vzťah medzi L. a N. bol priateľský. Sprostredkovateľom obchodu medzi spoločnosťou Starý Kaštieľ a UNITED MORE bol Ing. B., spoznala ho na rokovaniach. Je jej známa aj spoločnosť Herix, jedná sa o spoločnosť W. L., ktorý zrejme bol spolupracovníkom alebo známym spoločnosti Starý Kaštieľ. O tom, že by spoločnosť Herix vykonávala pre spoločnosť Starý Kaštieľ v 1/2007 rekonštrukčné práce na výrobnej hale a administratívnej budove, vedomosť nemala. Vedela však, že spoločnosť Starý Kaštieľ robila alebo si dala robiť vo vnútri haly práce a to čistenie haly, odpratávanie stavebnej sute alebo odpadu. Jednalo sa o pracovníkov v počte asi 5. Mená ako G. Q. a F. B. jej známe nie sú. Pri predaji haly Starému Kaštieľu nebol vypracovaný znalecký posudok. Dojednaná kúpna cena jej bola vyplatená v dvoch splátkach v priebehu 6-tich mesiacov, hoci pôvodne boli dojednaní na jednej splátke. K jej výpovedi bola oboznámená Kúpna zmluva zo dňa 05. 01. 2007 (čl. 1086 - 1090) medzi svedkyňou a poškodeným, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX, k.ú. Zlaté Moravce, zaevidovaná pod F. XXX/XXXX, za kúpnu cenu 200.000,-- €.

Formou medzinárodnej právnej pomoci súd zabezpečil výpoveď svedka X. W. (preklad čl. 3551 až 3592), kde v rámci šetrenia bolo zistené, že svedok momentálne žije v Malajzii z pracovných dôvodov a je ťažké dostaviť sa do Kórei, preto bol vybavovateľom dožiadania požiadaný o zodpovedanie otázok cez e-mail. Dňa 19. 07. 2016 bola doručená jeho výpoveď cez e-mail, ktorá nebola ručne podpísaná, na žiadosť o opravu svedok už nereagoval. Uvedenú výpoveď potom súd mohol hodnotiť ako listinný dôkaz. Svedok na dotazy uviedol, že Kúpnu zmluvu medzi stranami Starý Kaštieľ a UNITED MORE, ani odborný posudok, ktorý bol dokladom pre schválenie pôžičky na kúpu objektu nemá k dispozícii, okrem toho poukázal na svoju výpoveď v prípravnom konaní, kde odovzdával potrebné dokumenty cez advokáta. Svedok uviedol, že pracoval od roku 2006 do roku 2008 ako výkonný riaditeľ firmy UNITED MORE, s. r. o. so sídlom v Zlatých Moravciach. Osoby C. N. a S. boli partnermi Starého Kaštieľa, od nich kupovali priemyselný areál, pretože spoločnosť potrebovala výrobnú továreň. Čo sa týkalo požiadaviek firmy UNITED MORE, tieto boli takmer všetky splnené, jednalo sa o obyčajné čistenie interiéru továrne, odhadzovanie priemyselného odpadu a pokazených strojov. Budova bola zničená, nebola tam elektrina a dodávka vody. Nehnuteľnosť kúpili s pôžičkou - hypotéka v Tatra banke, presný dátum zmluvy si už svedok nepamätal, v roku 2011 odišiel z UNITED MORE a teda nemá k dispozícii dokumenty. Čo sa týkalo stavu budovy, vedel, že podlaha sa musela ešte raz betónovať, veľká časť strechy bola zničená, musela sa znovu opraviť, vyžadovalo sa veľa opráv. Nimi požadovaný stav bol taký, aby sa upratil odpad, odpadové materiály, pokazené stroje, opravila sa časť okien a dvere do pôvodného stavu. Ostatné veci - betón na podlahy, oprava strechy, kancelárie, záchod, elektrina, voda, plyn a celková renováciu robila firma UNITED MORE. Nevedel sa vyjadriť, či tieto opravy začali pred nákupom továrne, pretože nevedel aké konkrétne zmluvy sa podpisovali a ako bola vykonávaná kontrola. Na spoločnosť Herix, s. r. o. si nepamätal, ani na meno W. L., rovnako si nepamätal na osoby F. B. TIMI-STAV alebo G. Q.. Ešte pred nákupom budovy však požadovali upratanie priemyselného odpadu v interiéri továrne, v akom rozsahu sa to dohodlo a čo sa vlastne dokončilo, svedok uviesť nevedel. Na otázku, či v januári 2007 navštívil budovu alebo pracovisko v Zlatých Moravciach s T. S., C. N. a či tam videl skupinu 10 až 30-tich pracujúcich Rómov, svedok uviedol, že o týchto presne nevie, videl však cca

10 ľudí, ktorí pracovali na čistení železného šrotu v interiéri a vykonávali čiastočné upratovanie. Keďže nevie, o akej rekonštrukcii sa podpísali zmluvy, bližšie sa k tomu nevie vyjadriť. Pamätal si len, že firmu UNITED MORE neskôršie rekonštrukcie stáli približne 1.500.000,- €. Svedok si bližšie pamätal len to, že pred kúpou žiadali upratovanie priemyselného odpadu a odstrániť rozpadnuté steny v interiéri, t. j. žiadali len o čiastočné upratovanie interiéru. Vedel, že oni sami nerobili žiadnu rekonštrukciu predtým ako sa nehnuteľnosť stala ich vlastníctvom. Po kúpe sa na továrni zúčastňovali rôzne firmy, ktoré robili výstavbu. Podľa plánu miestnej stavebnej poradenskej firmy, t. j. elektrina, voda, plyn, betónáž, podlahy, oprava strechy, kancelárie, záchod a výrobná hala. On k dispozícii už žiadne dokumenty nemá. Podľa Listu z 05. 05. 2016 adresovaný Okresnej prokuratúre v Soule, svedok uviedol, že v minulosti bol na Slovensku a vypovedal mnohokrát. Ich firma zakúpila cez miestnu banku opustenú budovu na Slovensku a prevádzkovali ju po oprave ako továreň. Došlo k súdному konaniu medzi predchádzajúcim majiteľom a inou firmou, dôvod bol taký, že sa majiteľ chcel vyhnúť dani a spracoval s inou firmou súvisiace doklady, ale pretože predchádzajúci majiteľ nezaplatil dohodnutú komisiu tej inej firme, stalo sa súdne konanie. Počas súdneho konania sa zistilo, že zúčtovali akoby oni zaplatili to, čo naša firma zaplatila inej stavebnej firme za výstavbu a vtedy cez právnikov posielali o tom všetky doklady miestnej okresnej prokuratúre. On už v UNITED MORE nepracuje, odišiel odtiaľ v roku 2010.

Z uvedených dôkazov bolo preukázané, že poškodená spoločnosť bola vlastníkom haly v Zlatých Moravciach, ktorú mienila za účelom zisku predať záujemcovi v tom čase kórejská spoločnosť UNITED MORE. Rovnako bolo nepochybné, že v roku 2006 obžalovaný spolupracoval so spoločnosťou Starý Kaštieľ a získal si dôveru majiteľa spoločnosti C. N.. Tento ho oboznámil so svojim zámerom o predaji haly a po ohliadke na mieste samom, na základe vzájomnej dohody došlo k uzavretiu Zmluvy o dielo, podľa ktorej spoločnosť Herix mala pripraviť predmetnú halu na predaj spoločnosti UNITED MORE. Z výpovedí majiteľa spoločnosti C. N. nepochybné vyplynulo, že mal záujem o uzavretie tejto zmluvy napriek tomu, že vypovedal aj o tom, že to bola iniciatíva najmä obžalovaného k uzavretiu predmetnej Zmluvy o dielo, vo svojej výpovedi však svedok N. potvrdil, že pristúpil na Zmluvu o dielo v rozsahu prác aj dohody o cene v súlade s písomným vyhotovením zmluvy, vyjadril sa tak, že napriek výške dojedanej ceny diela, celý obchod sa mu javil ako výhodný pre jeho spoločnosť. V tomto smere, čo sa týka ceny diela potom súd uzatvára, že došlo jednoznačne k obchodnej dohode medzi obchodnými spoločnosťami a teda k platnému uzavretiu obchodnej zmluvy. Obžalovanému sa však kládlo za vinu, že zneužil dôveru majiteľa spoločnosti Starý Kaštieľ, kedy mu tvrdil, že v zmysle Zmluvy o dielo vykonal dojednané práce, pričom svedkovia S. a N. tvrdili, že pri náhodnej kontrole po uplynutí lehoty, kedy dielo malo byť vykonané, zistili, že žiadne práce vykonané neboli. Ďalej uvádzali, že na tieto práce neskôr si najali iné spoločnosti, resp. tieto práce zabezpečila spoločnosť UNITED MORE ako vlastníka nehnuteľnosti po uzavretí Kúpnej zmluvy zo dňa 31. 10. 2007.

O týchto skutočnostiach vypovedali svedkovia a to najmä svedok Q. na hlavnom pojednávaní dňa 06. 11. 2015, ktorý bol zamestnancom firmy UNITED MORE od 01. 05. 2005 v pozícii technického manažéra. Pamätal si, že firma kúpila halu v Zlatých Moravciach cez úver v Tatra banke v rokoch 2007 až 2008. Halu boli vopred pozrieť, bola v dezolátnom stave, neboli tam žiadne elektrické prípojky, voda ani stavebné úpravy. Investičné zámery sa následne robili na objednávku firmy UNITED MORE. Prvý krát bol v hale niekedy v októbri, presný rok si už nepamätal, so šéfom firmy, ktorý mu ukazoval, kde sa budú sťahovať. Hala v tom čase bola v dezolátnom stave, boli tam ešte staré stroje, lisy, boli tam jamy po strojoch, jednalo sa o výrobnú halu - pôvodnú lisovňu. Potom tam bola ďalšia hala ako sklad a vzadu bol odpad, stavebná sutina. Ďalej tam bola administratívna budova, kde nebolo nič robené. On mal na starosti vyhľadať firmu na úpravu tejto haly. Elektrické rozvody sa objednávali zo zahraničia a na prácach sa podieľali aj malajzijskí robotníci, čo bolo problémom, lebo nemali vybavené pracovné povolenia a ubytovali sa práve v spomínaných administratívnych priestoroch, ktoré si sami porobili, urobili pár priečok, natiahli tam káble, aby tam mohli bývať. Pamätal si, že robili betónovú podlahu cez firmu, ktorú si objednala spoločnosť UNITED MORE, rovnako opravu strechy, prípojky vody, elektriny a to na náklady spoločnosti UNITED MORE. Čo sa týkalo prípadného osadenia drevených zárubní, či oceľových rámov, toto robené nebolo, ani žiadne konštrukcie z dreva, rovnako podlahy z keramických dlaždíc, pretože dlažby si robili cez živnostníkov pána Č. a pána P., čo sa týka stavu WC, tie boli v dezolátnom stave, sadrokartónové priečky tam robili taktiež cez pána Č.. Celá hala zatekala, preto tam robili opravu strechy. Kedy presne došlo k prevodu haly na spoločnosť UNITED MORE sa presne svedok nepamätal, pamätal si však, že právne firme UNITED MORE pomáhal T. I. Q.. Pamätal si, že betónovanie podláh robila firma STAVO z Vrbového a strechu robila firma VOD-EKO, ktorí opravovali svetlíky, lebo boli rozbité a prepádali sa do haly. Firmu alebo mená s názvom B. alebo Q. si nepamätal. Čo sa týka vstupu do objektu, dosť dlho

to bolo voľne priechodné, najskôr vstupovali cez staršiu budovu vo vlastníctve inej firmy, tá si to neskôr uzavrela a začali používať bočný vchod cez rampu, ktorá bola strážená. Vo vzťahu k firme KOVOD a menu B. si pamätal, že táto v tom čase tam robila rozpaľovacie práce, ktoré boli v menšej hale. Chodili tam na kontroly, pretože bolo potrebné, aby hala bola úplne prázdna a chodil tam aj s inými firmami na ohliadky, aby sa zistilo, aké práce sú potrebné a kedy môžu začať. Čo sa týka pôsobenia vo firme UNITED MORE, svedok vypovedal, že nastupoval tam v máji 2005 a asi rok a pol robili vo Vrbovom a v zimných mesiacoch 2006 bol plán stavať halu vo Vrbovom, to však nevyšlo, ale bolo im oznámené, že sa kupuje hala v Zlatých Moravciach, presnejšie časové súvislosti si však už svedok nepamätal. Na to so súhlasom súdu prokurátor oboznámil časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 26. 01. 2010 (čl. 788 a nasl.), kedy svedok pred vyšetrovateľom uviedol, že v decembri roku 2006 začali prebiehať rokovania so zástupcami spoločnosti Starý Kaštieľ, pričom šlo o tajné rokovania, o ktorých sa on dozvedel až v januári 2007. Bolo mu to oznámené v tej súvislosti, že budú prepúšťaní pracovníci zo Sládkovičova a Vrbového, aby to on riešil s personálnym oddelením a príslušnými úradmi práce. V januári alebo vo februári 2007 sa od svojho šéfa - Kórejčana dozvedel, že sa kupuje hala v Zlatých Moravciach, ktorá vtedy patrila Starému Kaštieľu. Po prvýkrát bol v hale vo februári 2007 a mal možnosť vidieť, o čo sa jedná, v akom stave je predmetná hala. Na hlavnom pojednávaní svedok potvrdil uvedené časové údaje s tým, že v čase výsluchu si tieto pamätal. Ďalej svedok uviedol, že doma má naďalej uložené všetky podklady k prácam, ktoré zabezpečoval pre firmu UNITED MORE, ako aj CD a DVD, pretože si všetko záložoval. Na to bolo na žiadosť prokurátora svedkovi uložené - predložiť fotodokumentáciu z prvej ohliadky, ktorú svedok predložil súdu na pripojenom DVD (čl. 3162). Fotografie na CD boli oboznámené na hlavnom pojednávaní dňa 26. 07. 2016, k čomu bol zároveň aj svedok Q. vypočutý. Svedok uviedol, že predmetnú fotodokumentáciu vyhotovoval on osobne pri kúpe nehnuteľnosti spoločnosťou UNITED MORE a dátumy na fotografiách by mali byť dátumy, kedy boli tieto fotografie vyhotovené. Súbor na CD boli označené ako „stav pri kúpe“, podľa dátumu na fotografiách dňa 09. 02. 2007. Podľa popisu svedka, na fotografiách bola znázornená hala lisovne v pôvodnom stave s poukazom na podlahy, kde sa jedná o zeminu a sú tam pozostatky stavebného odpadu, ktorý oni následne vyvážali. Popri veľkých halách sú vyobrazené niektoré malé priestory s tým, že časť sute sa nachádzala v kanáloch na dlažke, aj tieto časti boli v pôvodnom stave bez dverí, zárubní, steny boli v pôvodnom stave, v strede bol uzavretý priestor v pôvodnom stave, ktorý bol využívaný ako sklad. V časti administratívnej - chodba bola v pôvodnom stave, čo sa týka dlažby aj stien. Na schodisku sú ešte pozostatky stavebného odpadu, rovnako bolo v pôvodnom stave. Na poschodí boli pôvodné linoleá, pôvodné steny, ktoré boli zatečené, opadané, pôvodné okná porozbýjané a opadané. Rovnako bol pohľad na vstupy do jednotlivých administratívnych priestorov, ktoré sa nachádzali v pôvodnom stave, rovnako čo sa týka zárubní a dverí, tieto z väčšej časti boli nepoužiteľné, vnútro bolo zatečené, podlaha bola v pôvodnom stave. Na fotografiách boli aj pôvodné sprchové kúty, rovnako v pôvodnom stave, neboli tam žiadne nové obklady, dlažby, žiadne batérie, tieto následne rekonštruovala firma UNITED MORE. Ďalšia časť fotodokumentácie bola s názvom „hala - začiatok nekonečnej úpravy“, ktoré zobrazujú stav podľa dátumu 03. 04. 2007. Jednalo sa o práce - betónovanie podláh a následné osadzovanie a inštalovanie strojov. Na fotografiách bol pôvodný stav vnútornej haly s názvom sprejovňa, kde sa nachádzala stavebná suť, steny boli v pôvodnom stave, bol tam aj pozostatok chemických odpadov a v tejto časti zhruba do polovice sa betónovala podlaha. Na fotografiách vo väčšej časti haly sú na podlahe pôvodné kanály, ktoré boli zasypané stavebnou suťou, medzi väčšou a menšou časťou bol priestor v pôvodnom stave, ktorý neskôr spoločnosť UNITED MORE uzavrela a používala na uloženie materiálu. Ďalej bola fotodokumentácia s prácami na stropnej časti, kde je zrejмый stav svetlíkov v pôvodnom stave - rekonštrukciu strechy robila firma VOD-EKO, ďalšie fotografie dokumentovali postup firmy STAVO, ktorá robila rozvody dažďovej vody v čase, keď už podlaha bola urobená. Na fotografiách bol aj vonkajšok haly, kde sa nachádzal stavebný odpad, ktorý odstraňovala firma UNITED MORE cez pána B.Á. a pripravovali sa tam miesta na parkovanie. Ďalšie fotografie zobrazovali halu po úpravách, ktoré vykonávala firma UNITED MORE. Čo sa týkalo času uvedeného na fotografiách, svedok uviedol, že sú tam uvedené časy ich vyhotovenia, je však možné, že pri kopírovaní sa mohol prepísať dátum kopírovania. Svedok potvrdil, že uvedené fotografie on sám vyhotovoval cez firemný fotoaparát a firemný mobilný telefón. Uvedené fotografie boli uložené ako záloha vo firemnom počítači, odkiaľ si on tieto súbory následne ukladal do svojho počítača.

Následne obhajoba spochybnila dátumy vyhotovenia fotografií s tým, že si uvedené okolnosti dali sami preveriť živnostníkom - S. P. - ArtComp, ktorý zistil, že tieto fotografie mali byť vyhotovené už dňa 09. 11. 2006 a to v časti súboru „stav pri kúpe“ v počte fotografií 32 kusov a zároveň navrhli vypočítať tohto ako svedka. Svedok S. P. bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 19. 10. 2016 a uviedol, že bol živnostníkom v oblasti informačnej techniky, t. j. predaj a servis počítačov, montáž sietí, servis v oblasti

hardvéru aj softvéru. Uvedol, že mu bol predložený CD nosič, na ktorom boli fotografie v počte 20 kusov, nič iné na tom nosiči nebolo. Pri otvorení vlastností súboru zistil, že k ich vyhotoveniu došlo 2/2007 s tým, že táto informácia sa však týka len vlastností súboru a nie samotných fotografií. Na vysvetlenie uviedol, že každý súbor má popis vlastností ako je dátum vyhotovenia, zmien, otvorenia, ale aj každá fotografia má popis vlastností, ktoré obsahujú aj ďalšie informácie napr. aj o fotoaparáte. Vlastnosti fotografie sú uvádzané ako tzv. exif údaje, z ktorých zistil, že predmetné fotografie boli vyhotovené fotoaparátom Olympus a neboli vyhotovené vo februári 2007, ale ešte v októbri 2006. Tieto zistenia oznámil obžalovanému a vrátil mu nosič. Obhajoba zároveň predložila listiny z výstupu zisťovania vlastností predmetných súborov, kde sa nachádzal čas uvedený dňa 09. 11. 2006 ako aj fotografie, kde v časti podrobnosti bol uvedený dátum nasnímania 09. 11. 2006 v časti fotografií „stav pri kúpe“. K tomu svedok P. uviedol, že tieto listiny on nevyhotovoval, ale pri otvorení každej informácie v časti vlastností - podrobnosti sa dajú vyčítať príslušné údaje o fotografii. Údaje o čase, ktoré sú uvedené na zozname je však možné pozmeniť a ak sa následne uloží kópia fotografie, uloží sa do nového súboru s novými údajmi. Následne svedok na žiadosť obžaloby pred súdom prehral CD, ktoré predložil svedok Q. v časti „stav pri kúpe“ svedok konštatoval, že podľa údajov na súbore je uvedený dátum nasnímania február 2007 a rovnako pri otvorení jednotlivých fotografií v kolónke podrobnosti sa nachádza údaj nasnímania február 2007. K tomu uviedol, že tento údaj nemusí byť istý, pretože existujú programy na úpravu súborov a fotiek, kedy sa dá uvedený údaj nasnímania upraviť. V časti súboru „začiatok nekonečných úprav“ svedok po otvorení konštatoval, že je tam uvedený údaj nasnímania 03. 04. 2007. Svedok však nevedel uviesť, či uvedené údaje boli upravované. Ďalej obhajca krátkou cestou predložil súdu CD, ktoré si obhajca vyhotovil na svoj USB kľúč ako kópiu CD založeného v spise a po nahliadnutí do tohto CD a preskúmaní vlastností svedok uviedol, že tieto fotografie sú v zmenšenom rozmere a je pravdou, že zmenou rozmerov môže dôjsť aj k zmene spomínaných tzv. exif údajov, t. j. aj dátumu nasnímania. Následne svedok uviedol, že zmeniť dátum sa dá aj spätne s tým, že na predmetnom súbore, ktorý mu bol zaslaný obžalovaným, on sám zmenil dátum v počítači z pôvodného februára 2007 na dátum 09. 11. 2006 z dôvodu, aby vedel preukázať, že táto zmena sa dá vykonať a teda, že dátum nie je fixný. On však menil iba vlastnosti súboru, nie vlastnosti fotografií, pretože bol v domnení, že tieto vlastnosti možné zmeniť nie je. Teraz sa však presvedčil, že to možné je a teda zrejme nevedomky mohol zmeniť aj údaje, t. j. vlastnosti na fotografiách tzv. exif údaj. K uvedenej zmene pristúpil z dôvodu, že ho obžalovaný požiadal, aby si pozrel fotografie, kedy boli nafotené s tým, že tieto údaje mali byť na fote 09. 11. 2006, ale figuruje tam dátum 2/2007. To znamená, že dátum 09. 11. 2006 tam zadal na základe oznámenia obžalovaného. S obžalovaným sa pozná 4-5 rokov, pozná ho ako zákazníka. Na základe uvedeného svedok sa nevedel definitívne vyjadriť, či vie určiť dátum nasnímania snímok. Z uvedeného súd potom konštatuje, že vychádzajúc z výpovede svedka Q., ktorý si najmä v prípravnom konaní pamätal presné časové súvislosti, kedy vyhotovoval fotografie z predmetnej haly z dôvodu, že túto bolo pre firmu UNITED MORE potrebné pripraviť na výrobu, a s prihliadnutím na predloženú fotodokumentáciu, na ktorých je údaj nasnímania vo februári 2007, ktorý súhlasí s výpoveďou svedka, súd uzavrel, že bolo jednoznačne preukázané vyhotovenie predmetných fotografií svedkom Q. vo februári 2007 a následný priebeh rekonštrukčných prác zabezpečovaných firmou UNITED MORE cez subdodávateľov v nasledovnom období. Tvrdenia obžalovaného, že uvedené fotografie mali byť vyhotovené už v októbri, resp. v novembri 2006 považoval len za účelové, pričom obžalovaný sám uviedol svedkovi, aby dátum 09. 11. 2006 zmenil v časti dátumu vyhotovenia súboru aj fotografií. Svedok obhajoby pôvodne tvrdil, že údaje o dátume vyhotovenia fotografie nie je možné zmeniť, avšak na základe vlastnej skúsenosti, kedy zmenil dátum vlastností súboru, zistil, že došlo aj k zmene dátumu vlastností samotnej fotografie v časti dátum vyhotovenia (uvádzaný svedkom ako tzv. exif údaj), kedy svedok na pojednávaní sám potvrdil, že až na pojednávaní sa presvedčil o tom, že tento údaj sa dá zmeniť a zmenil ho on sám na žiadosť obžalovaného. Samotná okolnosť, že predmetný údaj je možné zmeniť, súd považuje za irelevantnú, pretože z vyjadrenia svedka P. vyplynulo, že tento údaj je možné zmeniť zadaním iného dátumu a následným uložením. Nebolo však preukázané a súd vylučuje, že by svedok Q. mal záujem meniť akékoľvek dátumové údaje na predmetných súboroch či fotografiách. Preto súd uzatvára, že považuje za nepochybne preukázané to, že uvedená fotodokumentácia zobrazovala stav haly od februára 2007.

Na hlavnom pojednávaní dňa 19. 09. 2014 bol vypočutý svedok R. R., ktorý uviedol, že v roku 2005 až 2007 pracoval ako nákupca drobného tovaru vo firme UNITED MORE. On sám bol v hale v Zlatých Moravciach hneď zo začiatku asi 5-6 krát, keď sa začala prerábať. Bližšie časové údaje si už nepamätá, mohlo to byť v lete. Bol tam s Q., ktorý bol vedúci nákupu a robil pre neho. Majiteľ pán X. hovoril, že sa hala bude kupovať a tak bolo treba ísť pozrieť, čo treba urobiť, aby tam mohli ísť stroje. Hala bola v dezolátnom stave, boli porozbíjané okná, všade bola špina, prach, popadané z okien, zo svetlíkov,

rozrezané trubky od radiátorov, vymontované hydranty. Najskôr tam boli len on s Q., neskôr tam chodili aj viacerí zameriavať, čo treba robiť. Neboli tam vykonané žiadne čerstvé rekonštrukčné práce, tieto sa začali robiť až po odkúpení haly. On ukončil svoje pôsobenie vo firme v čase, keď sa preťahovala výroba do Zlatých Moraviec, mohlo to byť v lete, v júni alebo v júli roku 2007. Prvýkrát mohol byť v hale v máji 2007. Pamätal si, že fotodokumentáciu robil Q. v čase, keď tam ešte nič nebolo, t. j. stroje na výrobu. Jednalo sa o jednu obrovskú halu, k tomu jednu menšiu a napravo bolo niečo ako administratívna budova. V tom čase tam bola nejaká firma, ktorá rozpaľovala stroje, jednalo sa o 10 až 15 ľudí. Svedok neregistroval, že by v tom čase tam bola iná väčšia skupinka Rómov 10 až 30 ľudí. V tom čase jeho úlohou bolo len chodiť pozrieť halu a kontrolovať práce. Robil nákupy drobného materiálu k strojom, ktoré patrili firme na výrobu, ak sa niečo pokazilo. Čo sa týka nákupov v súvislosti s rekonštrukčnými prácami, tam on nákupy nerobil. Pamätal si, že naposledy bol v hale v Zlatých Moravciach, keď sa betonovala podlaha, neskôr tam už nebol, z firmy odišiel. Odišiel v čase, keď sa sťahovali výrobné stroje do Zlatých Moraviec. Svedok bližšie popísal stav haly, keď ju videl po prvýkrát tak, že tam bol neporiadok, všade prach, zostatok stavebného materiálu, fľaky od oleja, všetko bolo porozbierané, bol tam vykopaný kanál. Čo sa týka podláh, na zemi bola hlina, boli tam aj veľké stroje a po nich zostali veľké jamy, pretože tie stroje sa neskôr rozpaľovali. Steny boli špinavé, boli vytrhané káble, okná porozbierané a špinavé. V hornej časti boli porozbierané svetlíky, na veľkej hale bola plechová strecha. Čo sa týka administratívnych priestorov, všade to bolo také „zaneplesené“, nevšimol si tam žiadne novšie obklady, dvere, zárubne a podobne. Následne na návrh prokurátora so súhlasom súdu, prokurátor prečítal časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 08. 01. 2010 k časovým údajom, kedy vypovedal, že v spoločnosti UNITED MORE pracoval v období od roku 2005 do mája 2007. Začiatkom roka 2007 - február, marec s pánom Q. sa šli pozrieť do budovy v Zlatých Moravciach, ktorú v tej dobe mala kupovať spoločnosť UNITED MORE. Išli tam spolu s pánom Q. odfotiť stav haly, aby vedeli, čo všetko bude nutné v tejto hale spraviť. Na hlavnom pojednávaní svedok potvrdil, že pán Q. robil fotky, on sám ich nerobil.

V súvislosti s touto svedeckou výpoveďou (ale aj s poukazom na všetky výpovede z prípravného konania), obhajoba namieta čítanie týchto výpovedí, pretože neboli vykonané zákonným postupom. U svedkov došlo k výsluchu pred vznesením obvinenia a tieto výpovede boli následne okopírované do výpovedí svedkov po vznesení obvinenia, pričom došlo k prekopírovaniu dokonca aj s pravopisnými chybami. Nie je prípustné čítanie týchto výpovedí v konaní pred súdom, pretože je porušená minimálna zásada ústnosti a poukázal na známy nález Ústavného súdu SR a stanovisko Najvyššieho súdu SR. Svedok R. uviedol, že pokiaľ bol vypovedať v Banskej Bystrici, vypovedal sám, na okolnosti výpovede, keď bol prítomný aj obhajca obžalovaného si bližšie nepamätal, potvrdil však, že podpis na zápisnici o výsluchu zo dňa 08. 01. 2010 je jeho. Určite nenamietal obsah zápisnice, bolo tam uvedené to, čo vypovedal a túto zápisnicu dobrovoľne podpísal. Prokurátor poukázal na to, že pri navrhovanej výpovedi svedka v prípravnom konaní bol prítomný obhajca obžalovaného, ktorý dokonca kládol doplňujúce otázky a prvý výsluch svedka trval 20 minút, druhý o niečo dlhšie asi 25 minút, preto je irelevantné tvrdenie obhajoby, že by druhý výsluch mal prebiehať len tak, že by bol daný na podpis svedkovi jeho predchádzajúci výsluch. Súd námietky obhajoby o nezákonnom výsluchu svedkov v prípravnom konaní zamietol. Svedok R. R.Š. bol v prípravnom konaní vypočutý dňa 10. 06. 2009 od 14.35 hod. do 14.55 hod. Uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 30. 10. 2009 bolo obžalovanému doručené dňa 10. 11. 2009. Svedok R. R. bol následne vypočutý dňa 08. 01. 2010 od 10.00 hod. do 10.25 hod. za prítomnosti obhajcu obžalovaného (vtedy L. L. W.). Pri porovnaní oboch výpovedí je zrejmé, že obsah zápisnice o výpovedi svedka zo dňa 10. 06. 2009 sa čiastočne zhoduje s obsahom zápisnice o výpovedi svedka zo dňa 08. 01. 2010. Obsahuje však aj ďalšie vyjadrenia svedka (viď 3. odsek výpovede, kde bola doplnená výpoveď o stav administratívnej budovy) a taktiež bola doplnená o otázky obhajcu a odpovede svedka na tieto otázky. Z uvedeného vyplýva, že v čase výsluchu svedka R. R. dňa 08. 01. 2010 bolo umožnené obžalovanému prostredníctvom svojho obhajcu sa zúčastniť výpovede tohto svedka a pokiaľ svedok vypovedal zhodne ako pri výpovedi zo dňa 10. 06. 2009, táto výpoveď bola vyšetrovateľom zaznamenaná v rovnakom znení (nevylučuje sa, že mohlo dôjsť aj k jej „okopírovaniu“, t. j. použitiu výhody techniky), navyše výpoveď bola doplnená o ďalšie vyjadrenia svedka a o otázky obhajcu a odpovede svedka, čo svedčí o tom, že samotný priebeh výsluchu bol vykonaný zákonným spôsobom. Svedok aj obhajca obžalovaného zápisnicu podpísali, neboli vznesené žiadne námietky voči obsahu zápisnice. Z uvedeného potom vyplýva, že svedok pri následnej výpovedi vypovedal zhodne ako pri prvej výpovedi dňa 10. 06. 2009, svoju výpoveď doplnil, obžalovanému bolo umožnené prostredníctvom obhajcu zúčastniť sa výsluchu svedka a preto súd uzatvára, že výsluch svedka bol vykonaný v súlade so zákonom. Nedošlo k porušeniu práva na obhajobu. V tejto súvislosti súd uvádza, že ak si svedok na hlavnom pojednávaní dobre nepamätá okolnosti, ktoré sú predmetom výsluchu, napriek výzve na

odpoveď podľa aktuálneho stavu pamäte na hlavnom pojednávaní, a ak svedok uvedie, že sa na tieto okolnosti nepamätá, príp. uvedie iné údaje, ide o rozpor oproti skoršej výpovedi a sú z tohto hľadiska splnené podmienky pre čítanie skoršej výpovede podľa § 264 ods.1, 2 Tr. poriadku (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/26/2013-R87/14). V tejto súvislosti súd dodáva, že na odstránenie rozporov môže byť použitá aj výpoveď svedka, ak bol jeho výsluch vykonaný pred vznesením obvinenia. Podmienka umožnenia účasti obvineného na výsluchu svedka aspoň 1x v priebehu konania je splnená účasťou na výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní (viď článok 6 ods.3 písm. d/ Dohovoru) s tým, že svedok vysvetlí rozpory pri osobnom kontakte so stranami trestného konania vrátane obžalovaného, ktorý má k výpovedi svedka prístup a môže mu klásť v tomto smere otázky. V tu prejednávanej veci bola čítaná výpoveď svedka učená po vznesení obvinenia, ktorý výsluch bol vykonaný zákonným spôsobom, kontradiktórne, t. j. aj za účasti obhajcu obžalovaného. Súd preto nezistil nezákonnosť výsluchov svedkov v prípravnom konaní a z tohto dôvodu námietky obhajoby považoval za nedôvodné a tieto námietky zamietol. Obdobne súd posudzoval aj ďalšie námietky obhajoby voči čítaniu zápisníckych výpovedí svedkov z prípravného konania.

Svedok R. k svojej výpovedi z prípravného konania potvrdil časové údaje s tým, že vtedy vypovedal pravdu, lepšie si to pamätal. Svedok k svojej výpovedi predložil Pracovnú zmluvu uzavretú so spoločnosťou UNITED MORE dňa 31. 10. 2005 s nástupom práce od 02. 11. 2005, pracovný pomer bol uzavretý na dobu určitú 3 mesiace so skúšobnou dobou 3 mesiace. Na návrh obhajoby, ktorá žiadala doložiť aj doklad o ukončení pracovného pomeru svedok tento nedoložil, avšak z lustrácie sociálnej poisťovne (čl. 2839) je zrejmé, že svedok bol evidovaný ako zamestnanec spoločnosti UNITED MORE, s. r. o. od 02. 11. 2005 do 31. 08. 2007, čo zodpovedá jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní.

Svedok F. D. vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 19. 09. 2014, že pracoval vo firme UNITED MORE, kedy nastupoval do firmy začiatkom roku 2008. V tom čase sa robila výstavba stavebných častí a realizácia technológie, mal na starosti logistiku. Pôsobil v kancelárskych priestoroch na 2. poschodí budovy v hale v Zlatých Moravciach, jednalo sa o dočasné priestory na medziposchodí, pretože na vrchnom poschodí sa pripravovali kancelárie a sociálne priestory. V časti, kde boli kancelárske priestory a šatne, boli ubytovaní aj cudzinci, v inej časti sa pripravovali sociálne priestory, kde sa robil sadrokartón, oddeľovalo sa WC pre mužov a ženy, osádzalo sa viac toaliet pre ženy, čo bolo asi pol roka po tom, čo nastúpil. Svedok si spomínal vo výrobnej hale na betónové úpravy, pretože bolo potrebné vyrovnanie priemyselnej podlahy pod stroje. Vo väčšej časti sa robila príprava na uskladňovanie výrobkov. Priemyselnú podlahu riešili cez pána Š.I., čo riešil svedok, ostatné zabezpečoval pán Q.. V kompetencii svedka nebolo zháňať subdodávateľov. Pán Š. mal firmu STAVO. V čase svojho nástupu si nepamätal, že by videl vo výrobnej hale alebo v administratívnych priestoroch čerstvé rekonštrukčné práce, všetko sa upravovalo počas jeho nástupu. Vo veľkej hale časť realizovali spomínaní cudzinci, ktorí tam prišli, v administratívnych priestoroch priečky aj sanitu od základov robili oni pod réžiou UNITED MORE. Pamätal si, že sa ešte riešila aj električka, pretože boli dohody o pripojení so susediacimi firmami a voda sa riešila cez pripojenie s firmou RENTALS. Čo sa týkalo strechy, boli tam vypadané nejaké sklá, to tiež robili cudzinci a strecha sa finalizovala za behu výroby. Podľa lustrácie sociálnej poisťovne (čl. 2841) bol svedok D. evidovaný ako zamestnanec firmy UNITED MORE od 17. 05. 2007 do 28. 02. 2010.

K tomu aké práce boli vykonávané predtým, ako mal robiť práce v zmysle Zmluvy o dielo obžalovaný so spoločnosťou Herix, súd vypočul ďalších svedkov:

- Svedok I. Š. F. vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2014, ktorý uviedol, že ohľadne haly v Zlatých Moravciach uzavrel Zmluvu o dielo ako konateľ spoločnosti STAVES, s. r. o. s firmou Starý Kaštieľ. Bližšie časové súvislosti si nepamätal, avšak po nahliadnutí do dokladov Zmluva o dielo (čl. 923 až 929), Krycí list rozpočtu (čl. 930 až 931), Dodatok k zmluve (čl. 932 až 935), Zápisnica o odovzdaní a prevzatí dokončených prác (čl. 936), svedok potvrdil, že práce v zmysle zápisnice prebiehali od 04. 10. do 31. 10. 2006. Následne bola vystavená faktúra (čl. 937). Ich firma robila len práce na streche. On sám bol pozrieť halu pred podpisom zmluvy, aby videl, čo sa má robiť. Následne tam chodil majster s ľuďmi, on mal na stavbe svojich ľudí, ktorí robili. Druhýkrát tam bol v čase pred odovzdaním stavby, keď bol skontrolovať, či je všetko porobené a následne majster odovzdával práce nejakému poverenému človeku, doniesol mu to na podpis a on to podpísal. Stavbyvedúci bol T. A..

- Svedok T. A. vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 05. 06. 2015, že v hale v Zlatých Moravciach bol 1x na žiadosť Ing. F., aby prišiel posúdiť, či materiál, ktorý tam bol, sa dal nejakou použiť. On spolupracoval s Ing. F., avšak od 10. 08. 2006 bol na dôchodku. V tom čase mal razítko ako stavbyvedúci a mohol

vykonávať stavebný dozor. Čo sa týka prác na streche Ing. F., k tomuto sa vyjadriť nevedel, nevedel, prečo v zmluve bol uvádzaný on ako technicky zodpovedný, čo sa týka Zápisnice o odovzdaní a prevzatí stavieb z 31. 10. 2006, k tomuto sa vyjadriť nevedel, určite tam prítomný nebol, pretože o uvedenom by musel viesť Stavebný denník, ktorý mal byť podpísaný stavbyvedúcim. Pamätal si len, že na žiadosť Ing. F. šiel pozrieť priestory v hale v Zlatých Moravciach, kde sa malo búrať, kde len konštatoval, že ak sa tam začne búrať, nezostane tam zachovaný žiaden použiteľný materiál. Vtedy ho do tej haly spolu s F. zobral S.. V tom čase tam boli v hale nejakí ľudia, ktorí robili okolo veľkých lisov. V inej hale, ani na streche on sám nebol.

- Svedok L. B. vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 12. 02. 2014 zhodne ako v prípravnom konaní dňa 07. 01. 2010 (čl. 777), že v marci alebo v apríli 2006 bol oslovený T. S., konateľ spoločnosti Starý Kaštieľ s požiadavkou vyčistiť halu jeho spoločnosťou KOVOD. Jednalo sa o halu v Zlatých Moravciach - bývalá hala Calexu. Bola požiadavka na vyčistenie haly od všetkých inžinierskych sietí (elektrina, voda, kúrenie, plyn, osvetlenie) a terénne úpravy vo vnútri haly. Taktiež likvidácia transformačných staníc, ktoré boli vonku mimo haly, t. j. vyčistenie haly od železného šrotu a ostatných technológií. Na to došlo k dohode 18. 04. 2006 a vykonávateľom prác bol C. B., s ktorým spoločnosť KOVOD už predtým spolupracovala. Spoločnosť KOVOD pristavovala kontajnery a zamestnanci C. B. do nich dávali napálený materiál, t. j. železný šrot a spoločnosť KOVOD kontajnery odvážala zo Zlatých Moraviec. To znamená, že v hale pracovali ľudia pána B., mohlo to byť 6-7 ľudí, robili paličské práce. Ďalej bolo potrebné zarovnať nerovnosti a prechody s tým, že keď príde nový majiteľ, ten si to sám mal vybetónovať. Práce boli ukončené, keď už nebolo čo vyvážať, ukončené práce boli ich firmou aj B. naraz. Svedok potvrdil, že práce mali byť vykonávané asi 2-3 mesiace od uzavretia zmluvy, to znamená v období apríl, máj, jún 2006. So súhlasom súdu prokurátor prečítal časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 07. 01. 2010, kde svedok uvádzal, že paličské a čistiace práce začali koncom apríla 2006 a boli ukončené asi koncom októbra 2006. Počas týchto prác sa nevykonávali žiadne iné čistiace alebo rekonštrukčné práce inou spoločnosťou. Ku koncu práce v areáli však mohla byť iná firma, ktorá zamurovala jeden vchod do haly. Aká konkrétne a čo sa robilo, sa bližšie vyjadriť nevedel. Svedok potvrdil výpoveď z prípravného konania. Svedok ďalej uviedol, že v tom čase bola hala opustená, bola v dezolátnom stave a keď odchádzali, bol vyvezený všetok kovový odpad a bola vykonaná úprava dier v podlahách suťou. Ich firma tam žiadne búracie práce nerobila. Po ukončení ich prác teda tam nebolo žiadne elektrické vedenie, voda, plyn, osvetlenie. K tomu bol oboznámený listinný doklad (čl. 780) vystavený spoločnosťou KOVOD Recycling, s. r. o. zo dňa 18. 04. 2006, kde objednávateľ firma Starý Kaštieľ, s. r. o. sa zaväzovala odberateľovi KOVOD Recycling, s. r. o. pri likvidačných prácach umožniť prístup pracovníkov spolupracujúcej firme C. B. - ELKAŠ. Listina bola opatrená pečiatkami a podpismi všetkých troch spoločností. Podľa faktúry č. XXXXX (čl. 782) bola vystavená faktúra na sumu 139.004,-- Sk za paličské práce v objekte výrobnéj haly splatná 10. 05. 2007. K výsluchu svedka B. obhajoba žiadala predložiť dôkazy a to zmluvu alebo plnú moc, ktorú by mal svedok na podpis zmluvy. Tieto dôkazné návrhy súd zamietol, nakoľko boli pre prejednávanú vec irelevantné. Svedok vypovedal k okolnostiam, kedy bol v hale v Zlatých Moravciach a v akom stave bola predmetná hala. Pre súd bolo irelevantné, aké právne vzťahy boli medzi svedkom a poškodeným.

- Svedok C. B. na hlavnom pojednávaní dňa 13.4.2016 vypovedal, že pre fi KOVOD ako živnosťník - L.K. Elkaš vykonával odstraňovanie šrotu a železného odpadu v hale aj v administratívnych priestoroch a šatniach. Bolo to v roku 2006 asi 6 mesiacov. Spočiatku ich bolo 14-15 ľudí, neskôr 7. Odvoz odpadu zabezpečoval S. cez technické služby. Oni ešte robili múry, následne sa tam robila betónáž podlahy a administratívne čast'. Oni robili vo veľkej hale, nie v malej, po ukončení ich prác zostala hala úplne prázdna. Po oboznámení výpovede z prípravného konania svedok potvrdil, že práce mohli vykonávať do marca 2007. Časť prác mu zo strany St.Kaštieľa neboli vyplatené, Zima to odmietol, aby si to vybavil s majiteľom.

K prácam, ktoré zabezpečovala fi UNITED MORE boli vypočutí svedkovia:

-Svedok L. Č. vypočutý na pojednávaní dňa 06. 11. 2015 uviedol, že v spomínanej hale niekedy v rokoch 2007 až 2008 vykonávali sadrokartonárske práce, kabeláž, elektrické rozvážače, svietidlá. Zmluvu uzavrel s firmou UNITED MORE, rozsah prác určoval pán X. a sprostredkovateľom medzi nimi bol T. Q.. Prvý krát šiel teda do haly s pánom X. a Q. niekedy na jar alebo začiatkom leta, presne si už nepamätal. Sadrokartonárske práce robili v sociálnej časti, kde boli ubytovaní ľudia z Indie, čo tam pracovali, niekedy robili aj vo vnútri haly, t. j. vo výrobnéj časti. Robili kazetové stropy, zrejme aj nejaké búracie práce, sociálne zariadenia. Práce vykonávali asi do novembra alebo decembra daného roka. Práce robili vlastnými pracovníkmi, niekedy boli 2-3, niekedy 10-ti. Faktúry boli vystavené pre firmu UNITED MORE,

k úhradám došlo, hoci s nejakými ťažkosťami, podlžnosti zrejme nezostali. Po nahliadnutí do faktúr (čl. 974 až 993) svedok potvrdil, že práce mohli vykonávať od mája 2007 do novembra alebo decembra 2007. Uviedol, že keď tam prišli prvý krát, určitá časť kancelárskych priestorov bola urobená, oni to rozšírili, zväčšili na ďalšie kancelárske priestory. Kto robil prvú časť sa svedok vyjadriť nevedel. Tam kde bolo porobené, boli miestnosti zariadené stolmi, stoličkami, počítačmi, bolo tam svetlo, sedeli tam pracovníci, ktorí to už využívali. Oni v administratívnej časti robili priečky, zárubne aj podhlady a podľa faktúr, ktoré videl, robili sa aj dlažby, obklady, zrejme na schodišti alebo sociálnom zariadení. So súhlasom súdu na upresnenie časových súvislostí prokurátor prečítal časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 09. 02. 2010 (čl. 972, 973), kedy svedok vypovedal, že pracovať začali asi v máji 2007, zo začiatku práce vykonávalo 7 ľudí, robili sadrokartonárske práce vo výrobnej hale aj v administratívnej budove, kde robili aj sociálne zariadenia vrátane obkladov a dlažieb. Vo výrobnej hale robili sadrokartón asi v 1/3 (priečky, kazetové stropy, osadzovanie zárubní, dverí, okná v priečkach). Ďalšia časť haly (2/3) bola stále v zlom stave. V Zlatých Moravciach robili do novembra 2007, počet ľudí sa postupne zvyšoval až na 15. K výpovedi svedka boli oboznámené faktúry vystavené svedkom pre UNITED MORE v období 5/2007 až 10/2007 (čl. 974 až 993).

-Svedok I. Š. vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2014, že s firmou STAVO, s. r. o. vykonával na objednávku spoločnosti UNITED MORE podlahy v hale v Zlatých Moravciach o výmere 12.000 m². Hala pozostávala z dvoch častí z menšej a väčšej. Stavba bola v neblahom stave, diery boli v podlahách po ÚK, kanáloch, po potrubiach, bolo to treba pozasypať a potom naviezť betón a zaleštiť. Iné práce tam nerobili. Mohla tam byť aj administratívna budova, avšak oni robili len v priemyselnej časti, bolo to v roku 2007, bližšie si časové súvislosti nepamätal. Čo sa týkalo samotného stavu haly, boli tam diery v podlahách, zatekalo tam, boli otlčené múry, ktoré bolo treba opraviť, hore boli svetlíky, kde tiež zatekalo a tam oni dávali strešné zvody. Čerstvé rekonštrukčné práce ako stierky a priečky v uvedenej hale určite neboli. V administratívnej časti uviesť nevedel, nakoľko tam nepracovali. Z ich firmy bolo 6 zamestnancov a mali dodávateľskú firmu na spracovanie betónu. Do haly chodili veľké domiešavače, ktoré vylievali betón na podlahy. Z firmy UNITED MORE robil tmočníka pán Q., oni práce vykonávali jeden alebo dva mesiace. Cenu prác vyúčtovali na 7 až 8 miliónov Sk, ktorá im napokon, hoci s problémami bola uhradená. Na vysvetlenie fakturácie svedok uviedol, že práce robili na dve etapy, keď jedna časť bola vyššia hrúbka betónu, z čoho vznikol rozdiel pri konečnej fakturácii na sumu 10.325.770,-- Sk. K výpovedi svedka bola oboznámená Zmluva o dielo zo dňa 19. 03. 2007 (čl. 715 až 717), kde bol termín vykonania diela do 31. 03. 2007 a Dodatok č. 1 z 01. 06. 2007, kde bol posunutý termín vykonania diela do 10. 06. 2007, ďalej objednávky spoločnosti UNITED MORE (čl. 718 až 723), faktúry (čl. 725 až 734).

-Svedok T. I. vypovedal na pojednávaní dňa 24. 10. 2014, že konal za spoločnosť VOD-EKO, a. s., Trenčín a robili rekonštrukciu strechy na hale v Zlatých Moravciach, bývalý objekt Calexu pre firmu UNITED MORE. Práce boli vykonávané v roku 2008 alebo 2009 na ploche približne 10.000 m². V čase nástupu na práce bola v jednej časti výroba a ďalšia časť bola v pôvodnom stave, bolo to v dezolátnom stave, čo zrejme zostalo aj naďalej. Ich firma robila aj vo vedľajšom areáli pre firmu Danfoss práce zhruba od roku 2003, asi počas šiestich rokov. Spomínal si, že stav haly bývalého Calexu v tom čase bol nejaký vypratávaný, potom sa ešte viac vypratával, boli tam demolačné práce a následne prišla firma UNITED MORE. Osobu obžalovaného svedok nepoznal. Pred nástupom firmy UNITED MORE svedok nevidel, že by sa robili práce ako výstavby priečok, stierkovanie, maľba stien, avšak pokiaľ ide o kancelárske priestory, k tomu sa vyjadriť nevedel. Bolo vidieť len to časti, ktorá nebola používaná. Neskôr opravil, že stavebnú činnosť nevykonával pre Danfoss ale Starý Kaštieľ, iba si pomýlil názov firmy. K vlastným prácam spoločnosti uviedol, že z ich strany pracovalo asi 20 pracovníkov a niektoré veci riešili aj cez subdodávateľov. Po ukončení prác, on tieto osobne skontroloval a stavebné práce aj odovzdával spolu so svojimi technikmi, práce trvali cca 2 mesiace. Vyúčtovaná suma bola na 11 miliónov Sk, avšak zo strany spoločnosti UNITED MORE nebolo uhradené asi 1 a pol milióna Sk. Po nahliadnutí do dokladov týkajúcich sa tohto obchodného prípadu svedok potvrdil, že sa mohlo jednať o vykonávanie prác na základe Zmluvy o dielo z roku 2008. So súhlasom súdu prokurátor oboznámil časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 08. 01. 2010 (čl. 942 až 945), kde svedok vypovedal, že mu bola známa skutočnosť, že v spoločnosti UNITED MORE robili živnostníci aj obchodné spoločnosti stavebnú rekonštrukciu haly a to podlahy - betónovanie, maľby, sadrokartóny, elektroinštaláciu, vnútorné omietky. Pamätal si tiež, že v roku 2006 až 2007 bola hala vo vlastníctve spoločnosti Starý Kaštieľ, bola opustená, v zlom stave, nachádzali sa tam staré železné stroje, staré materiály, stavebná suť, vrecia s papiermi. Keďže ich spoločnosť vtedy pracovala v Danfoss, bolo mu známe, že z haly bol odstraňovaný železný šrot. Po odstránení železného šrotu sa v hale stále nachádzal neporiadok, neboli tam robené žiadne rekonštrukčné práce, ich firma neregistrovala, že by nejaká firma realizovala rekonštrukciu interiéru haly alebo exteriéru. Nevideli tam žiadnych robotníkov, ktorí by robili podlahy, priečky, omietky, sadrokartóny,

malby, rekonštrukciu kúpeľní, WC a podobne. Pamätal si len, že sa tam robila demontáž šrotu a stavebné rekonštrukcie v hale sa začali až koncom roku 2007, začiatkom roku 2008. Po predložení Krycieho listu spoločnosti Herix, s. r. o. svedok uviedol, že v čase, keď oni robili strechu pri UNITED MORE, časť strechy bola urobená, mohlo sa jednať o 3.000 až 4.0000 m², tá časť strechy bola natretá živíchnou hmotou. Na pojednávaní svedok potvrdil svoju výpoveď s tým, že na uvedené okolnosti si už presne nepamätá, ale pripustil, že mohol byť predtým robený náter strechy, čo však bolo nedostačujúce, preto celú strechu potom robili oni. Ten starý náter on však nemeral, takže sa nevie vyjadriť v akom rozsahu bol urobený. K výpovedi svedka bola oboznámená Zmluva o dielo zo dňa 14. 04. 2008 (čl. 946 až 948), faktúry a súpis prác za rok 2008 (čl. 950 až 961).

-Svedok C. Ď. vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 24. 05. 2016 - konateľ spoločnosti Plymton - Comp, s. r. o., ktorý uviedol, že na žiadosť nejakej malajzijskej firmy, jej názov si už nepamätal, realizovali plynofikáciu areálu v Zlatých Moravciach, dátumy si už s odstupom času nepamätal. Pamätal si, že došlo k uzavretiu písomnej zmluvy, ktorá sa eviduje aj v SPP. Keďže súčasťou Zmluvy o dielo mali byť aj revízne správy o ukončení stavby, je možné, že sa robila aj fotodokumentácia. Toho času je táto firma v konkurze, on sám k dispozícii už žiadne doklady nemá. Uviedol, že jeho firma robili v časti haly plynofikáciu, pamätal si, že išla zima a aj v administratívnych priestoroch bola zima, preto sa pristúpilo k tejto realizácii. Jednalo sa o veľký priestor o rozmeroch 12 x 24 metrov, aj viac, potom tam bola jedna menšia miestnosť, miestnosť, kde boli lisy. Pamätal si, že mali k dispozícii stavebnú dokumentáciu, kde sa zakresľovala plynofikácia. Bola tam ešte jedna časť, kde oni nepracovali, kde boli haldy odpadov, kde ponúkali aj betonáž podlahy, v tomto však neboli úspešní. V časti, kde boli oni, bola čiastočná rekonštrukcia, to znamená, že ich firma realizovala plynofikáciu a plynovú prípojku hál, kde boli lisy, čo malo slúžiť aj na vykurovanie. Pamätal si, že práce boli realizované, po nahliadnutí do listín z vyšetrovacieho spisu svedok potvrdil, že sa jedná o listiny vzťahujúce sa na popisovanú zákazku a teda, že došlo aj k odovzdaniu diela, podľa Preberacieho protokolu zo dňa 26. 11. 2008, súčasťou listín bola aj fotodokumentácia, kde sa jednalo o priestory, ktoré popisoval, že tam mali robiť betonáž, ale k tomu nedošlo. V tej časti však plynofikáciu nerobili. K výpovedi svedka boli oboznámené listiny a to Zmluva o dielo č. X/XXXX zo dňa 16. 05. 2008 (čl. 846 až 850) a Zmluva o dielo č. XXX/XXXX zo dňa 18. 09. 2008 (čl. 851 až 855), ďalej krycie listy - rozpočet, faktúry, výpisy z bánk o úhradách faktúr (čl. 866 až 905), Preberací a odovzdávací protokol s dátumom ukončenia 26. 11. 2008 vrátane fotodokumentácie časti haly (čl. 906 až 910).

Vo veci bola vypočutá znalkyňa I.. J. Q., ktorá vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 26. 07. 2010 k znaleckému posudku č. 2/2010 zo dňa 12. 01. 2010, ktorý podávala v rámci prípravného konania. Znalkyňa uviedla, že v tom čase mala k dispozícii obsah vyšetrovacieho spisu vrátane dokladov, podľa prílohy k znaleckému posudku. Sama si zabezpečila cenníky potrebné k vyjadreniu ohľadne druhov a typov materiálov, množstvo a ich ceny. Pri podávaní znaleckého posudku vychádzala z výsluchu nejakého svedka (v znaleckom posudku je poukazané na výsluch svedka G. Q.), že denne tam malo pracovať 10 pracovníkov. Po zistení rozsahu prác dospela k záveru, že pri počte 10-tich pracovníkov by deklarované práce bolo možné vykonať za 6 mesiacov. V prípade, že by práce bolo potrebné vykonať za 1 mesiac, bolo by potrebných 60 výkonných pracovníkov. Pri tomto výpočte vychádzala z rozpočtu k Zmluve o dielo, podľa ktorého stanovila počet normohodín na každý druh práce a následne stanovila, že na realizáciu všetkých prác bolo potrebných 10.566,387 normohodín. Uvedené sa vzťahovalo na obe faktúry vystavené spoločnosťou Herix po vykonaní prác. Následne stanovila priemerný počet normohodín na jedného pracovníka za jeden mesiac, čo je 180 normohodín. Pri tomto určení vychádzala z pracovnej doby 8,5 hodiny denne pri priemernom počte 20 pracovných dní. V posudku tiež uviedla, že neuvažuje o nadčasoch s poukazom na to, že sa jednalo o obdobie januára, kedy vo večerných hodinách by bolo potrebné osvetlenie a podľa údajov v predmetnej hale nefungovali inžinierske siete. Pokiaľ by malo pracovať väčší počet pracovníkov 20 až 30 a aj vo večerných hodinách, tieto prepočty by boli iné. Výsledok uviedla na základe údajov, ktoré poznala z vyšetrovacieho spisu. V tejto časti obhajoba namietala s poukazom na podané odborné vyjadrenie dr. M., že v programovom vybavení použitom znalkyňou sú normohodiny prevzaté z niekoľko desaťročí starých databáz, ktoré spracúvala spoločnosť URS Praha v 60-tych až 70-tych rokoch minulého storočia. Znalkyňa sa k odbornému vyjadreniu, ktoré jej vopred známe nebolo, nevedela vyjadriť s tým, že po jeho naštudovaní sa môže k nemu dodatočne vyjadriť. Znalkyňa ďalej uviedla, že sama vykonala ohliadku priestorov dňa 08. 01. 2010 za tým účelom, aby mala predstavu o veľkosti priestoru a predpokladala, že bude môcť skontrolovať stav a rozsah vykonaných prác, čo však v čase ohliadky už možné nebolo, pretože v čase ohliadky bola hala prerobená. Halu jej sprístupnil zástupca spoločnosti Starého Kaštieľa, znalkyňa uvádzala, že zrejme predvolávala aj obžalovaného, resp. oboznamovala ho o ohliadke, doklad k tomu

však doložiť nevedela. Dôvodom ohliadky teda bolo najmä zistiť, či výmery podľa predloženého rozpočtu sú reálne a po zistení skutkového stavu vyslovila predpoklad, že uvedený rozpočet bol reálny. Ďalej bolo jej úlohou stanoviť, aké práce fakturovala spoločnosť Herix a aké UNITED MORE, to znamená, že predmetom jej posudzovania nebolo, či práce boli alebo neboli urobené. Vychádzala pri tom z fakturácie medzi spoločnosťami Herix, TIMI-STAV, G. Q. a faktúry od dodávateľov pre spoločnosť UNITED MORE. Následne pri hodnotení otázky č. 3, rozpisala práce vykonávané pre spoločnosť UNITED MORE a zistila, že z nich sa opakujú vo faktúrach zhotoviteľa spoločnosti Herix a to sadrokartónové priečky, osadenie zárubní, dodávka a montáž obkladov a dlažieb. Ostatné práce boli iného charakteru ako vo faktúrach spoločnosti Herix. Bližšie na pojednávaní znalkyňa uviedla k sadrokartónovým prácam, že tieto boli fakturované spoločnosťou Herix v rozsahu 1.300 m², pre spoločnosť UNITED MORE v rozsahu 1.983 m². Pri obkladoch podľa faktúr spoločnosti Herix to bolo 272 m², pri spoločnosti UNITED MORE 461 m², pri dlažbe spoločnosť Herix 748 m², spoločnosť UNITED MORE 350 m², pri osadení zárubní spoločnosť Herix fakturovala dodávku a montáž 78 kusov, spoločnosť UNITED MORE montáž 54 kusov zárubní a dodávku 14 kusov zárubní. Čo sa týkalo podláh, drátkobetón vykonávaný pre spoločnosť UNITED MORE predstavuje priemyselnú podlahu, na druhej strane vo faktúre spoločnosti Herix to bola mazanina z betónu, čo znamená zabetónovanie otvorov v podlahách, t. j. kanálov a otvorov pod demontovanými strojmi. Jedná sa o rozdielne práce. K opravám na streche pri fakturácii spoločnosti Herix sa jednalo o čistiace práce, t. j. odstránenie machu a následný náter Renolaxom. Fakturácia pre UNITED MORE bola oprava strechy so zateplením, t. j. práce iného druhu. Ďalej znalkyňa uviedla, že mala k dispozícii fotodokumentáciu, nevedela sa však s odstupom času vyjadriť, či bola súčasťou vyšetrovacieho spisu alebo jej bola predložená spoločnosťou Starý Kaštieľ. Konštatovala však, že zrejme musela byť súčasťou vyšetrovacieho spisu, keďže obsahom zadania znaleckého dokazovania bolo aj vyporiadať sa s fotodokumentáciou. Vychádzala z toho, že fotografie s názvom „stav pri kúpe“ znázorňoval stav po podpise Kúpnej zmluvy medzi spoločnosťami Starý Kaštieľ a UNITED MORE dňa 31. 01. 2007. V odpovedi na otázku č. 5 však konštatovala, že táto fotodokumentácia nemala žiaden vplyv na jej závery, pretože podľa popisu fotografií nie je možné presne určiť čas, kedy boli vyhotovené. Rovnako nie je možné potvrdiť, či práce deklarované spoločnosťou Herix boli alebo neboli realizované v januári 2007. Záverom znalkyňa v znaleckom posudku sama uviedla, že čo sa týka dokladov predložených spoločnosťami Herix, s. r. o., TIMI-STAV a G. Q., ich vystavovanie nezodpovedá bežnej stavebnej praxi, ale je opačné. Najskôr vystavila faktúry spoločnosť Herix po 31. 01. 2007. Spoločnosť TIMI-STAV vystavila faktúry o pol roka neskôr 30. 06. 2007 a 02. 07. 2007 a 01. 12. 2007, následne G. Q. vystavil faktúry pre spoločnosť TIMI-STAV až v januári 2008. V bežnej stavebnej praxi sa postupuje opačne. Na základe predložených dokladov nie je možné určiť, či práce fakturované spoločnosťou Herix, s. r. o. boli vykonané v januári 2007.

Obhajoba spochybnila osobu znalkyne a predložila súdu listinu s názvom Čierna listina znalcov WSS, ku ktorej uviedli, že sa jedná o zoznam znalcov pre spoločnosť Wüstenrot, ktorých posudky nie sú pre spoločnosť akceptovateľné (čl. 3275 až 3276), kde okrem iných figuruje aj meno znalkyne I. J. Q.. K tomu znalkyňa uviedla, že vykonáva znalecké posudky napr. pre Slovenskú sporiteľňu, pre VÚB banku, robí naďalej posudky pre súd, pre vyšetrovateľov. Naďalej je znalkyňa zapísaná v zozname znalcov, preto súd konštatuje, že nemá dôvod spochybňovať hodnovernosť a kompetentnosť podaného znaleckého posudku ako aj odbornosť znalkyne. Okrem toho listina predložená obhajobou bola pre súd irelevantná, nie je zrejme a obhajoba neuviedla, ako sa k uvedenej listine dostala, nie je opatrená žiadnym dokladom, kým bola vyhotovená. Preto námietky obhajoby k odbornosti znalkyne súd považoval za nedôvodné.

Na žiadosť obhajoby bol vo veci vypočutý ako svedok Ing. T. M., na hlavnom pojednávaní dňa 19. 10. 2016, ktorý vypracoval odborné vyjadrenie k znaleckému posudku č. 2/2010 znalkyne I. J. Q. zo dňa 09. 04. 2010 (čl. 145 až 150). Na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol oslovený obžalovaným, s ktorým mali veľa seba kancelárie, aby si prezrel predložený znalecký posudok, následne mu k nemu povedal svoj názor a obžalovaný ho požiadal o písomné vyjadrenie, preto vypracoval predmetné odborné vyjadrenie. Iné vedomosti ani podklady k tomu nemal, nemal k dispozícii spis, nebol ani na ohliadke priestorov. V odbornom vyjadrení sa venoval tomu, či znalkyňa pri ocenení postupovala v zmysle platných právnych predpisov, preskúmal jej výpočty a má zato, že jej závery nie sú v súlade so zákonom č. 18/1996 Zb. Na ceny stavebných prác neexistujú platné cenníky, ktoré by boli záväzné, takéto môže vydávať jedine Ministerstvo financií SR. Cenníky boli zrušené v 90-tych rokoch a následne platil len zákon č. 18/1996, v zmysle ktorého sa cena stavebných prác určuje dohodou. Je pravdou, že v súčasnosti súkromné spoločnosti publikujú rôzne publikácie, ktoré predstavujú orientačný názor, a ktoré znalec môže používať, neznamená to, že sa jedná o platný a záväzný predpis. Pokiaľ teda znalec vychádza

výlučne z takýchto publikácií, považuje to za nesprávne. Takéto publikácie vychádzajú z údajov ešte pôvodnej organizácie URS Praha, ktorá spracovávala cenníky platné do roku 1990. To znamená, že pokiaľ súčasné publikácie preberajú niektoré údaje z týchto cenníkov, nie sú aktuálne. Ďalej sa vyjadril k tomu, že pokiaľ znalkyňa vytvorila modelovú situáciu, vychádzajúc z rozpočtu, svedok uviedol, že každá položka sa kalkuluje tak, že obsahuje materiál, stroje a zisk a tým sa ocení výsledná položka. Znalkyňa vychádzala zo starších postupov čo do určenia, koľko môže jeden pracovník vykonať práce. V súčasnosti sú používané iné materiály, iné technológie, pracovná doba nie je obmedzená na 8 hodín, tak ako sa vychádzalo v minulosti. Hodnoverné je to vtedy, ak sú údaje potvrdené skutočným stavom. Svedok uviedol, že sa jedná len o jeho názor na odpoveď znalkyne bez znalosti obsahu spisu. Svedok sa vyjadril tak, že on vo svojej praxi postupuje spôsobom, že si vytvorí podrobnú individuálnu kalkuláciu, v rámci ktorej zistí úkony, ktoré sa robili, urobia sa sondy a časové vzorky, podrobná ohliadka a výsledkom je model, ktorý sa čo najviac približuje skutočnému stavu. Napokon svedok uviedol, že čo sa týka hodnotenia odpovedí znalkyne na poslednú otázku, kedy uvádzal, že tu absentuje nestranná spolupráca so spoločnosťou Herix a znalkyňa sa pustila na tenký ľad posudzovania právneho stavu s tým, že preukazovanie množstva nasadených ľudí a použitého materiálu, ako aj skutočného termínu realizácie je vecou spoločnosti Herix a nie matematického výpočtu, svedok tým chcel len upozorniť, že znalcovi neprináleží hodnotiť právny stav. Záver o tom, či to tak bolo alebo nie, je vecou súdu a nie znalca, pretože z fotografie nie je možné zistiť ani časová snímka ani technické parametre.

Znalkyňa zaslala súdu stanovisko k odbornému vyjadreniu (čl. 3301), v ktorom uviedla, že ohliadku vykonávala len z vlastnej iniciatívy, aby získala obraz o stavbe. Pokiaľ v odbornom vyjadrení sa uvádza, že znalkyňa nepoukázala na Zákon o cenách č. 18/1996 Zb., uvedené nie je pravda, pretože citáciu ustanovení o cenovom predpise uvádza na strane 4 bod 4 znaleckého posudku a rovnako v bode 8 na strane 4 posudku uvádza, že cena bola dojednaná podľa platného cenového predpisu. Pokiaľ v odbornom vyjadrení sa konštatuje, že normohodiny v ňou použitom programovom vybavení sú prevzaté zo starých databáz, uviedla, že v roku 2010 nebolo možné skúmať skutočné množstvo pracovníkov na stavbe v roku 2007, ani skutočný rozsah vykonávaných prác v roku 2007, preto na zodpovedanie položenej otázky musela z niečoho vychádzať. V odbornom vyjadrení sa konštatuje, že jej odpoveď je modelová a skutkový stav má byť preukázaný dokladmi zhotoviteľa. K tomu znalkyňa uviedla, že ak by Protokol o odovzdaní stavby zo dňa 31. 01. 2007 nebol spochybniteľný, tak by k znaleckému dokazovaniu nebolo došlo. Pokiaľ sa v odbornom vyjadrení konštatuje potreba súčinnosti zástupcov spoločnosti UNITED MORE a Herix, s. r. o., pretože sa na stavbe súčasne vykonávali viaceré druhy stavebných prác, viacerými dodávateľmi, znalkyňa s týmto nesúhlasila, pretože podľa faktúr bolo zrejme, že spoločnosť Herix práce fakturovala faktúrou zo dňa 02. 02. 2007 a spoločnosti UNITED MORE bola prvá faktúra podľa spisu vystavená 02. 03. 2007, t. j. o mesiac neskôr. Čo sa týka kritiky k odpovedi na poslednú znaleckú otázku, znalkyňa zotrvala na tom, že podľa predloženej fotodokumentácie, nie je možné potvrdiť, či práce boli realizované v januári 2007. Čo sa týkalo vystavovania dokladov, znalkyňa len konštatovala, ako práce a fakturácia v bežnej stavebnej praxi prebiehajú.

K hodnoteniu predloženého znaleckého posudku a námietkam obhajoby súd uvádza, že pokiaľ v predmetnom odbornom vyjadrení a zo svedeckej výpovede I.. M. vyplynula kritika vo vzťahu k oceneniu materiálov, súd poukazuje na svoj vyššie uvedený záver, že považoval dohodu o cene v zmysle Zmluvy o dielo za uzavretú platne a preto aj závery, či už znaleckého posudku alebo predmetného odborného vyjadrenia k oceneniu prác v podstate nemali žiaden vplyv na posudzovanie toho, či boli vykonané práce spoločnosťou Herix, v akom rozsahu a v akom období. Vo vzťahu k námietkam záverov znaleckého posudku, ktorou znalkyňa konštatovala na základe predložených dokladov rozsah potrebných prác v normohodinách a nadväzne na to potrebu pracovníkov, súd uvádza, že znalkyňa vychádzala z dokladov, ktoré v tom čase mala k dispozícii, t. j. z podkladov vystavených spoločnosťou Herix a to faktúr a Krycieho listu spolu so Súpisom prác, ktoré boli podkladom práve vystavených faktúr. Ich obsahom bol podrobný rozpis prác, ich rozsah a materiál použitý pri prácach, z ktorého znalkyňa vyčíslila potrebu pracovníkov. Pokiaľ aj svedok Ing. M. na pojednávaní spochybnil túto modelovú situáciu vytvorenú znalkyňou a popísal ako on sám postupuje pri podaní znaleckého posudku, súd uvádza, že postup uvádzaný svedkom M. je možný v prípade, že je možné v čase vyhotovenia znaleckého posudku vykonať podrobnú ohliadku a úkony tak, ako svedok popísal. V roku 2010, kedy bol podávaný znalecký posudok, nebolo možné v súlade so skutočným stavom na mieste samom preukázať rozsah prác vykonaných spoločnosťou Herix, pretože v danom čase boli už následne vykonávané iné práce, ktoré boli aj preukázané, t. j. práce, ktoré si objednávala spoločnosť UNITED MORE v daných priestoroch. Preto znalkyňa mohla vytvoriť len modelovú situáciu o rozsahu prác v zmysle predložených dokladov, ktorá

však vytvára reálne predpoklady na potrebu rozsahu prác a v tej súvislosti reálnu potrebu pracovníkov. Pokiaľ znalkyňa vychádzala z výpovede svedka G. Q., ktorý v prípravnom konaní vypovedal o tom, aké práce a s akým počtom pracovníkov boli vykonávané, bola znalkyňa ako odborník oprávnená vyjadriť sa, či za daného stavu, ktorý popísal svedok G. Q., bolo možné práce uvádzané vo faktúrach a podrobne rozpísané v Súpise prác a Krycom liste vykonať pri použití cca 10-tich zamestnancov tak, ako vypovedal svedok Q. v prípravnom konaní. Znalkyňa celkom jasne prijala záver, že pri danom počte pracovníkov objem fakturovaných prác nebolo možné vykonať v rozsahu jedného mesiaca. Hoci aj svedok Q. v konaní pred súdom postupne menil svoje výpovede ohľadne počtu pracovníkov a doby trvania prác, závery znaleckého posudku sú pre súd použiteľné, považuje ich za hodnoverné a so zmenou výpovede svedka Q. sa súd vporiada v ďalšom odôvodní tohto rozsudku. Okrem toho sám svedok Q. pred súdom vypovedal, že požadovaný rozsah prác za požadovaný čas považoval za nereálne a vykonali len to, čo sa stihlo.

Na preukázanie tvrdenia obžalovaného, že práce v zmysle Zmluvy o dielo boli skutočne vykonané, obhajoba na hlavnom pojednávaní dňa 13.4.2016 navrhla vypočuť ako svedkov - pracovníkov, ktorých označil svedok G. Q., ktorí by sa vyjadrili k tomu, či práce vykonávané boli. Uviedli, že sa jedná o dôkazy, ktoré vyšli najavo v civilnom konaní. Prokurátor namietal uvedený dôkazný návrh s poukazom na to, že v rámci prípravného konania takýto návrh vznesený nebol a v tomto štádiu konania ho považoval len za účelový z dôvodu predlžovania trestného konania. Súd však vyhovel návrhu obhajoby, nakoľko sa jedná o svedkov, ktorí priamo mohli potvrdiť alebo vyvrátiť, či a aké práce boli vykonávané v rozhodnom období. Na hlavnom pojednávaní dňa 26. 09. 2017 vypovedali svedok L. Š. a F. Q.. Svedok Š. uviedol, že obžalovaného osobne nepoznal, poznal len jeho meno cez svedka Q., cez ktorého vykonával práce v Zlatých Moravciach. Q. pozná z obce Pukanec, sú priatelia. Pamätal si, že niekedy v decembri alebo v januári vykonával ako pomocný murár práce v hale v Zlatých Moravciach, robili sa tam stierky, dlažby, zárubne, priečky, čistila sa strecha a na všetkých týchto prácach sa on zúčastňoval. Q. ho oslovil niekedy pred Vianocami, potom si to išli pozrieť autom do Zlatých Moraviec a asi o 3 dni začali robiť. Jednalo sa o veľkú otvorenú halu, hore viedli schody a hore sa robili kancelárie a sanita. Hala bola v dezolátnom stave, steny aj dlažba boli rozbité, zárubne vytrhané. Pamätal si, že s nimi robil aj svedok Q., ktorý je tiež kamarátom z ich obce. Uviedol, že jeho a Q. brával Q. svojim autom, avšak chodila tam aj iná partia autom z Pukanca, celkom ich tam chodilo 20 alebo 30 ľudí. On tam chodil každý týždeň počas pracovných dní, niekedy aj soboty, nedele, ak bolo treba. Robil asi jeden mesiac, avšak zaplatené nedostal, pretože Q. mu hovoril, že mu zaplatí až neskôr a zaplatil mu to až asi o 3-4 roky neskôr po častiach. Čo sa týkalo pracovníkov, pamätal si, že tam chodil ešte U. U. a Y. R., otca G. Q. poznal, avšak keď tam bol on, tento tam nepracoval. Mená ako L. R., B. B., J. B., V. B. J. L. Y. nepoznal. On konkrétne v predmetnej hale robil na stenách, bolo potrebné vyspraviť omietky, ktoré následne natieral vápnom, robil aj na podlahách. Ak bolo niečo rozbité, tá časť sa vypílila, položila sa tam karikocka a zabetónovalo sa to, toto robil s viacerými chlapmi, ktorých však nepoznal. Ďalej vynášal na fúrikoch za halu „bordel“, t. j. sutinu, tehly, staré dosky z haly. Ako sa to následne likvidovalo, uviesť nevedel. Vedel, že sa robila aj sanita, t. j. osádzali sa nové WC, robili sa tam aj priečky, toto on osobne nerobil, robili to murári, on to len omietal a maľoval nabielo vápnom, pomáhal Q. klásť obklady a dlažby. Uviedol, že niekedy robili aj do rána, ak sa nestíhalo. Robil ešte aj práce na streche, pucoval kefou mach a následne robil náter chemickým prípravkom, čo bolo ku koncu, on už potom s prácami končil a viac tam nechodil. Jeho vždy vozil Q., vedel, že on nosil na vozíku vodu v bandaskách, inak nenosil nič, materiál im vozila Avia. Keď išli späť, taktiež nič nevozil. Svedok bol tiež vyzvaný, aby nahliadol do fotodokumentácie zabezpečenu na CD (rozumej svedkom Q.), k čomu svedok uviedol, že to, čo bolo na fotografiách vidieť ako bordel, tento oni vynášali, tam kde bolo viditeľné poškodenie podlahy, to oni opravovali, tak ako uvádzal, rovnako steny, ktoré boli poškodené ako na fotografiách oni vyspravili, Konkrétne ktorú časť, však na fotografiách uviesť nevedel. Rovnako pokiaľ na fotografiách pri sanite bol starý obklad, uviedol, že tento oni dali dole a kládli nový obklad, zároveň tam dávali zárubne, či osádzali aj dvere, si už svedok nepamätal. K fotografiám strechy uviedol, že tu robili čistiace práce a náter.

Svedok F. Q. vypovedal, že osobu obžalovaného nepoznal, osobne sa nestretli. Známe mu je meno cez pána Q.. Niekedy v zime v januári alebo vo februári bol oslovený Q. na pomocné práce na stavbe v Zlatých Moravciach. Prvýkrát šli autom Q., bol s nimi aj U. U.Č., L. Š., U. P., s tým, že všetci boli z Pukanca. Keď tam šli, hneď začali robiť, nebol predtým na žiadnej ohliadke. Rovnako späť ich vozieval Q., tento im zadával práce. Svedok robil iba pomocné práce, miešal maltu, vyspravoval diery v stene. Robil práce vo veľkej hale, kde najmä miešal materiál, keď sa betónovalo, ďalej robil poriadky, keď tam bol odpad, bol odpad aj potom, čo sa tam búrali priečky a toto vynášali na jednu kopy vonku. Potom

sa to vyvážalo, kto a kam svedok uviesť nevedel. Pracoval aj v hore v kancelárskych priestoroch, kde nosil maltu, pomáhal následne aj na streche, kde špachtľou oškrabával špinu a následne potom niekto robil náter, toto on už nerobil. Chodil tam jeden mesiac od pondelku do piatku, ale nie každý deň, cez víkendy nerobil. Spravidla odchádzali z Pukanca o siedmej, čiže prišli o ôsmej a robilo sa do 17.00 alebo do 18.00 hod., dlhšie nie. Vždy ich vozil iba Q., tam aj spať. Niekedy, keď išli, videl, že Q. viezol materiál ako cement, pucovky, unimált, a keď išli odtiaľ, niekedy viezol stavebný odpad, kam ho dal, to svedok uviesť nevedel. Čo sa týka počtu ľudí, mohlo tam byť okolo 20 pracovníkov, možno aj viac. Pozná aj otca Q., tento s nimi nechodil, tak isto pozná F. Š. ako brata L. Š., tohto tam on taktiež nevidel. Poznal aj Y. R., ktorý bol z Pukanca a tiež chodil s nimi autom, iné mená ako L. R., V. B., T. B., J. B., B. B., L. Y. mu nič nehovorili. Pokiaľ svedok nahliadol do fotodokumentácie na CD (od svedka Q.) uviedol, že čo sa jedná o zobrazenie vrchného poschodia, jednalo sa o stav, keď tam prišli, steny opravovali, všetko natierali nabielo, železné stropy oprašovali metlou, vo veľkej hale, v ktorej bol bordel, tento vynášali. Keď ukončili práce, tento bordel tam už nebol. Zo schodišťa odpratávali kovový odpad. Čo sa týkalo vyobrazenia spŕch a WC, tam svedok nerobil, ale zdá sa mu, že tam dávali dole staré obklady a kládli nové. On osobne pri prácach dostal zálohu 3.000,- Sk, ale po skončení prác mal dostať 10.000,- Sk, Q. mu to nevyplatil, vyplácal mu to postupne a toho času je všetko zaplatené.

Svedok Y. R. vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 14. 03. 2018, kedy uviedol, že v decembri 2016 ho volal Q. na práce v Zlatých Moravciach. Keďže nemal robotu, súhlasil s tým. Najskôr čistil bordel z vrchného poschodia, čo znášal do veľkej haly, po vyčistení tam osádzali dvere. Na 2. poschodí sa robilo na záchodoch, ďalej opravovali diery v podlahách, ktoré zapláтали betónom. Na práce chodil autom Q., ktorý ich vozil, chodil s nimi U. P., L. Š.. Q. vozil na svojom aute materiál aj vodu. Keďže tam nebola električka, túto vybavoval Q.. Pamätal si, že vo veľkej hale pracovali ešte ďalší štyria, ktorých však on nepoznal a Q. tvrdil, že sú to nejaké bezdomovci a vyplácal ich po 100,- až 150,- Sk. Pamätal si, že pri prácach prišiel aj obžalovaný, o ktorom Q. povedal, že je hlavný vedúci. Ďalej uviedol, že vo veľkej hale dávali dole omietky, zosadzovali železné dvere a bordel, ktorý nosili, dávali na tie železné dvere na jednu hromadu, čo sa s tým udialo, svedok uviesť nevedel. Keď odchádzal, ten bordel tam zostal. Na poschodí zosadzoval staré železné dvere a osadzoval kovové zárubne 80-ky, 90-ky, aj nové dvere. Toto zabezpečoval Q.. Na 2. poschodí v priestoroch záchodov osádzal dvere a okná, kde neboli. Ešte si pamätal, že robili pred Vianocami, a keď sa vrátili po sviatkoch, všetko bolo vykradnuté, t. j. tie železné dvere aj ich materiál a náradie, a Q. to mal riešiť s L.. Pri prácach bývali aj do 01.00 až 02.00 hod. v noci a 28. 02. im Q. povedal, že už nie je robotu, tak už na práce nechodili. Čo sa týkalo tých ďalších štyroch, títo mali upratovať, zametať, dávať dole starú stierku a následne to natierať vápnom, svedok však toto nerobil. Pamätal si, že Q. mal zošit, kde si každý deň písal hodiny, ktoré odrobili a svedok mu to podpísal. Pre Q. robil len práce v Zlatých Moravciach asi 3 mesiace, inak s Q. nespolupracoval. K svojej osobe uviedol, že hoci nie je vyučený, vie robiť v stavebných prácach, pretože robil aj na iných stavbách, robil aj murárske práce. Mená ako L. B., J. B., B. B., V. B. J. L. Y. mu nič nehovoria. Pozná aj otca G. Q., o ktorom vedel, že tento tam bol 3 alebo 4 dni, potom ochorel a viac neprišiel. Svedok ďalej dodal, že pokiaľ pracovali v noci, Q. zabezpečil, aby mali električku a mali tam väčšiu lampu. Z práce ich vždy vozil Q., svedok nevidel, že by Q. odvážal spomínaný bordel. Q. mu vyplatil za prácu za prvý mesiac 2.000,- Sk, inak mu nevyplatil nič, avšak videl, že vyplácal aj ostatných. Keďže všetci robili rovnako, zrejme mohli dostať toľko, čo on. Dostal vyplatené za mesiac a to za prvý mesiac, potom už nie.

Svedok U. P. bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 13. 04. 2018 (ktoré sa konalo na Obecnom úrade Pukanec z dôvodu zdravotného stavu svedka), ktorý uviedol, že si pamätá, že chodili do veľkej haly v Leviciach, kde betónovali podlahy a búrali steny. Zobral ho tam sused G., ktorého priezvisko si už nepamätá s tým, že sa malo jednať o murárske práce. On síce nie je murár, je vyučený zvärač. Chodili tam na G. aute štyria alebo piati, pamätal si ešte U. z Pukanca, ostatných nepoznal. Šéfom bol G., kde ukázal, tam rozbíjali betón. Boli tam všelijakí ľudia, ktorých zohnal G.. Keď tam prišli oni, boli tam ďalší piati alebo šiesti. V čase keď tam on chodil, boli asi desiati. On bol len pomocníkom, chodil tam celkovo asi dva týždne, či robil aj niečo pri toaletách alebo na streche, svedok uviesť nevedel. K časovým údajom svedok uviedol, že vie, že v čase výsluchu je rok 2018 a práce vykonávali pred 5-6 rokmi spätne. Potvrdil na otázku prokurátora, či tým šéfom mohol byť G. Q., že áno. Pamätal si, že práce mali vykonávať v lete. Chodili tam pracovať počas týždňa od pondelku do piatku, od 07.00 hod. do 16.00 alebo 17.00 hod. G. Q. mal nejakú písanku, kde si to značil. Mená ako L. Š., F. Q., Y. R. nepozná, hoci tieto mená počul. On robil pomocníka len U..

Súd oboznámil výsluch svedka U. U., vykonaný dňa 17. 10. 2018 mimo hlavného pojednávania, na základe zadržania po nariadení obmedzenia osobnej slobody svedka s tým, že svedok sa následne na hlavné pojednávanie dostavil, avšak pojednávanie nebolo vykonané pre ospravedlnenie obžalovaného. Na ďalšie pojednávania sa svedok U. nedostavil, čím boli splnené podmienky pre prečítanie jeho výpovede. Svedok U. potvrdil, že sa zúčastnil na brigáde v Zlatých Moravciach cez G. Q., jednalo sa o objekt haly 2. poschodovej. Vozil ho tam z Pukanca G. Q. na svojom aute, niekedy šiel svedok aj vlastným autom. V hale sa robila betonáž a obklady, on tu robil jeden alebo dva týždne. Pri prácach sa zúčastňovali aj U. P. aj nejaký Y.. Denne tam brigádovalo asi 10-15 ľudí, vie, že sa tam striedali. Práce vykonával začiatkom roku 2007. Čo sa týkalo stavu priestorov, bola to poschodová budova, aj hore boli priestory, dole bola hala, ktorá bola v dezolátnom stave, celé to bolo schátrané, popukaná dlážka, kde sa rozbíjal betón, následne sa suť vyvážala, to zabezpečoval G. Q.. Naložilo sa to do áut, ktoré to odvážali. On osobne bol pri rozbíjaní dlážky a následne nakladal suť na autá, boli to nákladné autá alebo prívesné vozíky. Stav stien si nepamätal, okná boli také normálne, neboli rozbité. Na poschodí robili obklady, boli tam sociálne zariadenia, robila sa dlažba, obklady, stierky na steny. On osobne v miestnostiach obíjal omietky, ďalej to už nemal a robil obklady. V hale pracovala aj iná partia, ktorá rozoberala stroje, bolo ich asi toľko, koľko ich, t. j. 10 ľudí. Pracovali aj v noci, on takto pracoval len pár krát do 02.00 hod., v noci tam už veľa ľudí nezostalo. Bol tam len on, G. a asi štyria, svietili sa halogénovými lampami, čo zabezpečil G.. Naťahoval káble z inej haly kvôli elektrine. Tam aj späť dochádzal na G. alebo svojom aute. Vodu vozil G. na prívesnom vozíku v takých sudoch, prípadne aj svedok šiel naberat' vodu do iného objektu. Svedok uviedol, že on robil v januári, kedy konkrétne si nepamätal, robil tam však asi týždeň, potom istý čas nerobil a potom znovu šiel asi na dva týždne. Keď tam robil prvý krát, práce sa začínali. G. vozil aj iných ľudí z Pukanca, napr. P., iných si nepamätal. K bližšiemu popisu prác svedok uviedol, že jednak robili v menšej hale, kde boli tie stroje a tam rozbíjali, búrali podlahu a v miestnostiach hore dávali s Q. dlažbu aj obkladačky na steny. K svojej osobe svedok uviedol, že je vyučený automechanik, t. času robí v Belgicku vo fabrike ako zvärač potrubí. Obžalovaného osobne nepoznal, v tom čase ho však videl, hovorilo sa o ňom, že je vedúci. Čo sa týka výplaty, G. mu dal zálohu 500,-- Sk, iné peniaze mu vyplatené neboli. Malo mu byť doplatených ešte 8.000,-- Sk, vravel mu G., že je nejaký problém s peniazmi, že treba počkať. To mu vždy hovoril, aj keď neskôr pýtal peniaze.

Obhajoba v rámci prípravného konania predložila tzv. P. (čl. 2243 až 2244), ktorú mal vyhotoviť svedok G. Q. so zoznamom pracovníkov a to za mesiac január a mesiac február, na ktorej boli uvedené mená pracovníkov, dni, v ktorých mali pracovať, čas odchodu a príchodu ako aj počet odpracovaných hodín celkom. Na Smerovke za január bolo uvedené Q. G. mladší, Q. G. starší, G.J. R., B. T., B. J., B. B., Š. L., Š.S. F., L. R., B. V.. U každého z pracovníkov bol označený príchod o 08.00 hod., odchod o 17.00 hod., každý mal odpracovať 8 hodín. V Smerovke za mesiac február sú uvedené mená Q. G. mladší, Q. G. starší, Š. L., B. B., F. Š.J., R. L., B. V., L. Y., Y. R., B. J.. U každého je výkaz v dňoch 1 až 5 od 07.00 hod. do 18.00 hod. t. j. 9 hodín za každý deň. Jednalo sa o práce v období od 01. 02. do 05. 02. 2007 - rekonštrukcia strechy na hale. Uvedený dôkaz bol doručovaný právny zástupcom obžalovaného v prípravnom konaní v rámci písomného podania zo dňa 08. 06. 2010.

K uvedeným dôkazom súd uvádza, že o ich hodnovernosti má zjavné pochybnosti. Svedok G. Q. vypovedal, že predmetné smerovky vypracúval dodatočne ako podklady k faktúram v čase, keď kvôli súdnym konaniam (zrejme civilné spory) od neho obžalovaný požadoval nejaké doklady a preto vystavil aj faktúry a spomínané smerovky. V tom čase však už nemal svoj zošit, do ktorého si mal zaznamenávať všetkých pracovníkov a odpracovaný čas, preto tieto vyhotovil len podľa toho, čo si pamätal a tak, aby to sedelo s predloženými faktúrami. Ani v jednom prípade nie je evidovaný pracovný čas do neskorých nočných hodín napriek tomu, že tak vypovedali napr. svedok R., svedok U. ako aj svedok G. Q.. Ďalej sú nezrovnalosti ohľadne evidencie otca svedka G. Q., ktorého v podstate žiaden z vypočúvaných svedkov nevidel, hoci v evidencii v čase o 05. do 31. dňa má evidovanú účasť za 18 dní, jedine svedok R. vypovedal, že ho tam videl asi 3-4 dni, neskôr mal tento ochorieť a už neprišiel. Čo sa týka aj samotných svedeckých výpovedí svedkov, ktorí mali vykonávať práce v hale v Zlatých Moravciach, tieto si v mnohých veciach odporujú. Hoci rozdiely alebo časové súvislosti, na ktoré si svedkovia presne nepamätali, možno pripísať aj podstatnému odstupu času, kedy mali byť práce vykonávané (viac ako 10 rokov), svedkovia dosť rozdielne vypovedali o počte pracovníkov, ktorí mali robiť v partii G. Q., niektorí vypovedali, že tam bolo len 8 ľudí, niektorí možno 10-15 ľudí, niektorí aj viac. Všetci títo svedkovia mali chodiť s G. Q. na aute, pretože boli všetci z Pukanca, t. j. z obce, z ktorej pochádzal aj samotný svedok G. Q.. Rovnako rozdielne vypovedali napr. o odstraňovaní sute, kedy jeden svedok uvádzal, že túto ponechali v priestoroch haly, ďalší svedkovia vypovedali, že táto

sa mala vyvážať za halu, pričom tam mala zostať, jeden svedok vypovedal, že túto suť mali odvážať nejaké autá, G. Q. vypovedal, že túto suť odvážal aj on na likvidáciu, z čoho niektorí svedkovia tieto informácie nepotvrdili napriek tomu, že práve G. Q. ich mal voziť autom domov. Predmetní svedkovia potvrdili vykonávanie prác, či už v hale a to na podlahe, kde jeden svedok tvrdil, že zasypávali diery suťou, jeden svedok tvrdil, že dokonca mali vyrezávať z podlahy nejaké jamy a tieto následne betónovať, ďalej svedkovia tvrdili, že oškrabávali steny, tieto natierali vápnom, svedkovia tvrdili, že robili v kancelárskych priestoroch sanitu, obklady, dlažby, že osádzali nové zárubne, niekedy aj dvere. Súd má pochybnosti o týchto tvrdeniach s prihliadnutím na ostatné dôkazy zabezpečené v konaní a to najmä s poukazom na fotodokumentáciu, ktorá bola zabezpečená vo februári 2007, z ktorej nevyplýva, že by v priestoroch haly alebo administratívnych priestoroch boli takéto práce urobené, rovnako s poukazom na závery znaleckého posudku, že v rozsahu fakturovaných prác by na dané práce bolo potrebných 60 zamestnancov, aby tieto práce boli vykonané v období jedného mesiaca. Z výpovedí pracovníkov, ktorí vykonávali práce pred 1/2007 vyplynulo, že robili zasýpanie jám suťou, bola vykonaná čiastočná úprava strechy. Z výpovedí svedkov, ktorí robili práce pre United More vyplynulo, že žiadne čerstvé práce na stenách v hale ani administratívnych priestoroch robené neboli. Svedok Š. vypovedal, že osádzali nové WC, pričom materiál ani práce sa v krycom liste nenachádzali, svedok R. vypovedal, že osádzali aj nové dvere, okrem zárubní sa iné v krycom liste nenachádzalo. Z výpovedí týchto svedkov možno pripustiť jedine to, že mohli vykonať (ak vôbec) len čiastočne niektoré povrchné práce a určite len v obmedzenom rozsahu vzhľadom na ich počet, čo konkrétne sa už s odstupom času ustáliť nedá, určite to však nezodpovedá prácam podľa faktúry vystavenej spoločnosťou Herix, podkladom ktorej mal byť Súpis prác a Krycí list rozpočtu. O účelovosti výpovede svedkov svedčí aj postup obhajoby, napriek tomu, že už v roku 2011 podávali návrh na výsluch týchto svedkov v civilnom konaní, v trestnom konaní dôkazný návrh podali až v roku 2016.

Na preukázanie odbornosti G. Q. obhajoba poukázala na listiny zabezpečené v obchodnom spore o zaplatenie pohľadávky, z ktorého kópie boli doložené do trestného spisu počas súdneho konania a to živnostenský list G. Q. vydaný od 01. 08. 2007 v oblasti zväračské práce, maliarske a natieračské práce, montáž priečok a zavesených podhládov suchou technológiou, betonárske práce, armovacie práce, demolácie, búracie práce, príprava staveniska, tenkostenné omietky stierkovaním. Následne boli doložené objednávky a faktúry za rôzne stavebné práce a to najmä pomocné stavebné práce z obdobia roku 2007, 2008 (pozn. súdu t. j. od získania živnostenského oprávnenia svedkom Q. vid' čl. 3394 až 3409). Uvedené dôkazy však ani nepriamo nepreukazujú, že mohol svedok G. Q. vykonávať práce podľa Zmluvy o dielo v hale v Zlatých Moravciach v 1/2007, v akom rozsahu a s akým počtom zamestnancov, resp. spolupracovníkov.

Na pojednávaní dňa 19. 10. 2016 súd oboznámil výpoveď svedka K. zabezpečenú dožiadaním Okresným súdom Michalovce (čl. 3271), ktorý vypovedal, že pracoval v spoločnosti UNITED MORE asi od apríla 2008, asi do roku 2010. V čase, keď nastúpil do zamestnania, navštívil aj výrobnú halu v Zlatých Moravciach, hala bola v zlom stave, bolo to vybrakované, rozkradnuté. V čase kúpy haly firmou UNITED MORE vo firme ešte nepracoval, keď on nastúpil, boli už urobené podlahy, boli robené sadrokartóny, rekonštruované boli kancelárie, kde boli plávajúce podlahy, boli vymaľované a robili sa aj sociálne zariadenia, aby sa dali užívať. Za jeho prítomnosti sa robila rekonštrukcia strechy. Túto robila nejaká firma z Trenčína, jej názov si už nepamätal. On sám mal kanceláriu v danom objekte. Keďže svedok nastúpil do firmy UNITED MORE neskôr, nevedel sa vyjadriť k stavu nehnuteľností pri kúpe, ani k okolnostiam ohľadne kúpy a úveru na nehnuteľnosť, jeho svedecká výpoveď bola irelevantná.

Na preukázanie svojich tvrdení obžalovaného, že na rekonštrukciu zabezpečoval vlastný materiál, ktorý už mal vopred nakúpený pre realizáciu inej prestavby a to nehnuteľnosti v Tepličke nad Váhom, bol vypočutý svedok T. L. a to v prípravnom konaní dňa 08. 06. 2010 (čl. 1052), ktorého výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná z dôvodu jeho úmrtia. Svedok T. L. vypovedal, že je biologickým otcom obžalovaného. So synom je v častom kontakte, avšak do jeho podnikateľských aktivít sa nestará. Pamätal si, že niekedy v roku 2005 ho žiadal, aby mu odviezol stavebný materiál z obchodu do Tepličky nad Váhom je Aviou, ktorá patrila Herixu. Ten materiál v Tepličke nad Váhom nebol celý spotrebovaný, nastali nejaké problémy, prestalo sa stavať, preto ho syn požiadal, aby jeho Aviou zaviezol materiál späť do Rači, do takého hangáru. Toto mohlo byť zrejme v júli 2006. Znovu tento materiál mal voziť do Zlatých Moraviec, čo mohlo byť niekedy v marci 2007 a vozil ho tam asi dva mesiace. Takto bol tam štyri krát, materiál vykladali Rómovia. Vedel, že ten materiál mal byť pre Starý Kaštieľ. Keď vozil ten materiál do Zlatých Moraviec, bolo teplo a svietilo slnko. On bol iba šofér. Pamätal si, že viezol

sadrokartón, dlaždice, stavebný materiál, nepozeral čo ešte, lebo to bolo zabalené. Jedenkrát v máji, júni alebo v júli 2007 viezol do Zlatých Moraviec ešte železné stĺpy. Žiadne papiere o tom nemal, syn mu za to dal 3.000,- Sk mesačne. K tejto výpovedi obhajoba poznamenala, že sa jednalo o výpoveď krátko pred smrťou svedka, kedy jeho zdravotný stav nebol dobrý (zomrelý 16. 11. 2010). K tomu súd poznamenáva, že časové súvislosti, ktoré uvádzal T. L. nekorešpondujú s vyjadrením obžalovaného a tieto v čase konania hlavného pojednávania už nebolo možné overiť. Svedecká výpoveď T. L. však nepodporuje obranu obžalovaného.

Na preukázanie, že firma Herix mala v tom čase potrebný materiál na vykonanie Zmluvy o dielo, obžalovaný poukázal, že tento materiál mal od obchodnej spoločnosti DENDRA, s. r. o. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý ako svedok L. S. dňa 05. 06. 2015, ktorý uviedol, že zastupoval obchodnú spoločnosť DENDRA, s. r. o., jednalo sa o záhradnícku firmu, ale sem-tam sa vyskytla aj možnosť stavebných prác. Podieľali sa na obchode, ktorý sa týkal rekonštrukcie motorestu v Tepličke, kde boli dojednané nielen sadovnícke práce, ale aj dodávka stavebného materiálu a to so spoločnosťou Herix. V tejto súvislosti dodávali stavebný materiál, jednalo sa o okná, dvere, zárubne a s tým súvisiace materiály, tento materiál on osobne viezol, potom materiál vozili jeho zamestnanci. Následne bol obchod vyúčtovaný na sumu 2.100.000,- Sk. Faktúra bola z časti uhradená a za časti bola uhradená zápočtom, prípadne trojzápočtom. Záhradné práce na uvedenej zákazke však už nerealizovali, lebo sa zrejme investičný plán prerušil. Či bol uvedený nimi dodaný materiál aj použitý, sa svedok vyjadriť nevedel. K výpovedi svedka boli oboznámené ako listinné doklady faktúra z 27. 04. 2006 na sumu 2.100.000,- Sk, predmetom ktorej bola dodávka stavebného materiálu na stavbu Motorest Teplička nad Váhom, odberateľom bola spoločnosť Herix, s. r. o. V súpise dodaného materiálu (dodací list) boli uvedené priečky sadrokartónové, predsadená stena, omietky, mazanina za betónu, výstuže betoninových mazanín, predsadená stena, podlahy sadrokartónové na oceľovú konštrukciu, dlažba keramická, obkladačky, zárubne oceľové, bola pripojená objednávka objednávateľa Herix zo 14. 03. 2006. K výpovedi svedka súd dodáva, že táto bola v rozpore s tvrdením nebohého svedka L., ktorý tvrdil, že niekedy v roku 2005 bol to on, ktorý viezol stavebný materiál z Bratislavy do obchodu do Tepličky nad Váhom. To znamená, že sa nemohlo jednať o materiál dodaný spoločnosťou DENDRA, s. r. o., keď svedok Zábojník vypovedal, že oni sami uvedený materiál dovážali firme Herix. Na druhej strane súd konštatuje súpis takto dodaného materiálu zodpovedá prehľadu Súpisu prác a použitého materiálu podľa Krycieho listu vystaveného dňa 31. 01. 2007 ako podklad k fakturácii firmy Herix rozpočtárom U. F.. Uvedené súd hodnotí len ako nepriamy dôkaz, ktorým obžalovaný preukazoval, že mal k dispozícii potrebný materiál na realizáciu dojednanej Zmluvy o dielo, avšak nepreukazuje, či skutočne tento materiál bol aj použitý a teda, či sa realizovala Zmluva o dielo v zmysle predložených listinných dokladov.

Obžalovaný ďalej preukazoval vykonanie prác aj následným správaním poškodeného, ktorý prijal vystavené faktúry a tieto nijako nespochybnil, avšak k ich úhrade nedošlo, pričom on postupoval v súlade so zákonom, kedy riadne podal daňové priznanie z DPH, avšak daň nemal z čoho uhradiť, na základe čoho voči nemu bola vedená exekúcia. K tomuto bol oboznámený List Daňového úradu Bratislava z 05. 06. 2007 o výkaze daňového nedoplatku vo výške 1.263.199,- Sk, na základe čoho bolo začaté daňové exekučné konanie a obžalovaný ako zástupca spoločnosti Herix bol vyzvaný na zaplatenie nedoplatku do 8 dní (čl.384). Exekučné konanie bolo zastavené 08. 07. 2009 (čl. 380) a zároveň došlo k zrušeniu exekučného záložného práva zriadeného 16. 01. 2008 k LV č. XXX voči spoločnosti Herix (čl. 388). Daňový úrad vydal potvrdenie k 24. 04. 2007, že spoločnosť Herix nemá žiadne daňové nedoplatky (čl. 392). Ďalej bol oboznámený list poškodeného adresovaný spoločnosti Herix dňa 25. 04. 2007 (čl. 394), ktorým bolo oznámené, že sa poškodený od 25. 01. 2007 stal platiteľom DPH a uvedenie identifikačného čísla pre daň, na čo odpovedala spoločnosť Herix Listom zo dňa 15. 05. 2007 (čl. 396), ktorým bolo poškodenému oznámené vyčíslenie sumy DPH zo Zmluvy o dielo vo výške 1.517.822,- Sk, ktorú požadovali uhradiť s tým, že DPH bola splatná 25. 04. 2007. Prílohou boli faktúry č. XXXXXXXX, Č.. XXXXXXXX, Č.. XXXXXXXX, Č.. XXXXXXXX, podľa kópie doručeny zásielka mala byť prevzatá konateľom S. dňa 18. 05. 2007.

Ďalej obžalovaný doložil do vyšetrovacieho spisu e-mailovú komunikáciu, z ktorej vyplývajú vtedajšie vzťahy najmä s majiteľom poškodeného C. N. - podľa e-mailu zo dňa 04. 03. 2007 (čl. 337) mu N. posielal e-mail, kde riešili stav haly, ktorého obsahom je jeho vyjadrenie k navrhovanej Darovacej zmluve a s poukazom na to, že ak Kórejci „nemajú peniaze, keď nekúpia, je potrebné opraviť strechu, hala bola na prenájom, nie predaj, ale pán B. chcel veľmi predať, je vidieť, že má iné úmysly.“ „Strážnik povedal, že UNITED MORE chce tam zajtra robiť, betónovať, čo robiť? Zavolať políciu?“ Bola to reakcia na e-

mail od S. Q. zo 04. 03. 2007 (čl. 334) adresovaný na e-mailové adresy Herixu, G. Q., shopenhauer (z výpovede svedka Frateura je zrejmé, že sa jedná o jeho adresu), kde táto navrhovala odstúpenie od zmluvy s tým, že na katastri sa podá list s vysvetlením, že bola uzavretá s UNITED MORE Kúpna zmluva, ale z dôvodu porušenia zmluvy Starý Kaštieľ od zmluvy odstupuje a kataster bude požiadany, aby vklad nevykonával, konanie zastavil. Následne je potrebné Odstúpenie od zmluvy zaslať spoločnosti UNITED MORE aj doporučené. Ďalej bol e-mail od C. N. z 12. 03. 2007 adresovaný Herix a e-mailová adresa Q. (čl. 330), kde sa dotazoval k okolnostiam kúpy nehnuteľnosti, ďalej e-mail z 22. 03. 2007, ktorý bol adresovaný S. Q. z Tatra banky, a ktorý preposielala Herixu a C. N., v zmysle ktorého mal byť daný príkaz na prevod kúpnej ceny v zmysle Dohody o zaplatení kúpnej ceny medzi spoločnosťami Starý Kaštieľ a UNITED MORE, e-mailom zo dňa 30. 03. 2007 sa riešil návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech UNITED MORE (čl. 326), e-mailom z 05. 04. 2007 (čl. 323) sa riešili okolnosti Zmluvy o zriadení vecného bremena medzi UNITED MORE a RENTALS.

Ďalej bola oboznámená výzva spoločnosti Herix z 09. 06. 2007 (čl. 416, 417) podaná v zastúpení T. U. U., kde poškodený bol vyzvaný na plnenie zo Zmluvy o dielo vo výške 9.506.357,-- Sk. Ďalej bolo poukázané na záväzok spoločnosti Herix z Mandátnej zmluvy o výkupe pozemkov v k. ú. Dudince a k. ú. Rača vo výške 567.894,-- Sk a 1.618.923,60 Sk. Došlo k upozorneniu, že ak nebude dlh poškodeného uhradený, spoločnosť Herix tieto pohľadávky započíta. Podľa kópie doručky sa táto výzva vrátila spoločnosti ako nevyzdvihnutá.

Listom zo dňa 29. 06. 2007 (čl. 480 až 482) spoločnosť Herix adresovaná poškodenému, že odstupuje od Zmluvy o budúcej zmluve z 22. 12. 2006, ktorou sa spoločnosť Herix zaviazala previesť na spoločnosť Starý Kaštieľ vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v k. ú. Rača, špecifikovaným podľa zmluvy, a keďže si spoločnosť Starý Kaštieľ neplní záväzky zo Zmluvy o dielo z 02. 01. 2007, sa spoločnosť Herix rozhodla odstúpiť od zmluvy a zároveň si započítava pohľadávku vo výške 1.618.923,60 Sk voči svojej pohľadávke zo Zmluvy o dielo vo výške 9.506.357,-- Sk, na základe čoho dlh poškodeného predstavuje 7.887.433,40 Sk. Poškodený bol požiadany o úhradu dlžnej sumy do 7 dní, podľa kópie doručky bola výzva prevzatá 06. 07. 2007. E-mailom zo dňa 19. 07. 2007 (čl. 316) vyzval obžalovaný poškodeného a zároveň na e-mailovú adresu spoločníka na plnenie záväzkov v zmysle zápočtu s tým, že inak sa svojich práv bude domáhať súdnou cestou.

Z obsahu uvedených e-mailových podaní vyplýva, že v období marca a apríla 2007 riešila spoločnosť obžalovaného v súčinnosti so Starým Kaštieľom ešte okolnosti predaja haly v Zlatých Moravciach spoločnosti UNITED MORE, okolnosti vzájomného vzťahu zo Zmluvy o dielo však neboli predmetom týchto e-mailov. Tieto boli riešené následne po výzvach spoločnosti obžalovaného a následnom zápočte z júna a júla 2007. Rovnako súd poukazuje na výpoveď svedka L., ktorý bol účastný stretnutia poškodeného s obžalovaným s tým, že predmetom jednaní boli otázky DPH. Nič iné sa medzi nimi neriešilo.

Obžalovaný poukázal na stretnutie so zástupcami poškodeného v Banskej Bystrici v 6/2007 za účasti svedka L.. U., ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 13.4.2016 potvrdil stretnutie s tým, že obžalovanému poskytol len kamarátsku pomoc. Uviedol, že na stretnutí sa v oni usmievali a hovorili, že všetko uhradia, trvalo to 15 min. L. uviedol, že sa mu javia, že nič nezaplatia. Počas tohto stretnutia nik nenamietal vykonanie prác.

Obžalovaný tiež poukázal na nasledujúce súdne spory, v rámci ktorých keďže poškodený nespĺnil svoj záväzok zo Zmluvy o dielo a neuhradil faktúry v lehote splatnosti, bol nútený domáhať sa svojho plnenia súdnou cestou. K uvedenému súd uvádza nasledujúce súvisiace civilné spory:

-v konaní pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 17Cb/67/2007 (pôvodne sp. zn. 9Rob/227/2007) podal navrhovateľ F. B. TIMI-STAV dňa 06. 07. 2007 žalobu voči spoločnosti Starý Kaštieľ, predmetom ktorej bola úhrada dlhu vo výške 92.000,-- Sk z dôvodu, že sa navrhovateľ dohodol s odporcom, že pre neho zabezpečí rozpočtovanie Krycieho listu, meracích prác a cestovných nákladov k stavbe výrobnéj haly v Zlatých Moravciach, a po uskutočnení dohodnutých prác odporca vystavenú faktúru neuhradil. K tomu bola doložená faktúra č. XX/XX z 20. 03. 2007 na sumu 92.000,-- Sk ako fakturácia za dodanie Krycieho listu z 05. 01. 2007 k Zmluve o dielo XXXX/XXX ako aj Krycí list rozpočtu vystavený dňa 05. 01. 2007 U. F.. Bol tiež doložený list zo dňa 30. 04. 2007 o zaslaní uvedenej faktúry spoločnosti Starý Kaštieľ. Vo veci bolo rozhodnuté platobným rozkazom, voči ktorému spoločnosť Starý Kaštieľ podala odpor, pretože

Listom zo dňa 07. 05. 2007 oznámila navrhovateľovi, že neakceptujú faktúru. Rozsudkom zo dňa 09. 06. 2009, právoplatný 01. 07. 2009 bol návrh navrhovateľa zamietnutý, pretože nebolo preukázané, že by medzi sporovými stranami vznikol zmluvný vzťah. Naopak, bolo preukázané, že U. F. vypracovával Krycí list rozpočtu na objednávku firmy Herix, od ktorej dostal aj uhradené a následne vznikol zmluvný vzťah medzi firmou Herix a navrhovateľom, s odporcom navrhovateľ žiadnu zmluvu neuzavrel. Voči rozsudku odvolanie podané nebolo.

-zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 12Cb/191/2007 súd zistil, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu T. D. podal dňa 13. 06. 2007 návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým žiadal zakázať žalovanému spoločnosť Starý Kaštieľ - nakladať s nehnuteľnosťami v katastrálnom území Zlaté Moravce, Zobor, okres Nitra, Dudince, bližšie označené v návrhu. Dôvodom bola obava z neuhradenia faktúr vystavených v súvislosti so Zmluvou o dielo z 02. 01. 2007. Uznesením zo dňa 13. 07. 2007 Okresný súd Nitra nariadil navrhované predbežné opatrenie. Uznesenie bolo doručené do vlastných rúk konateľovi poškodeného dňa 23. 07. 2007 a nadobudlo právoplatnosť 07. 08. 2007, pretože odvolanie podané nebolo. Podľa oznámenia Okresného súdu Nitra z 23. 05. 2007, návrh na zrušenie predbežného opatrenia podaný nebol. Súd v časti návrh navrhovateľa týkajúci sa pozemkov evidovaných na LV č. XXXX zamietol.

-zo spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12C/85/2007 bolo zistené, že spoločnosť Herix prostredníctvom zástupcu T. U. U. podal na tunajšom súde dňa 14. 06. 2007 proti poškodenému návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorý bol totožný s návrhom podaným pred Okresným súdom Nitra. Uznesením zo dňa 03. 07. 2007 bolo návrhu navrhovateľa v časti vyhovené, za poškodeného rozhodnutie prevzal konateľ dňa 13. 07. 2007, keďže nebolo podané odvolanie, dňa 31. 07. 2007 sa rozhodnutie stalo právoplatným. K uvedeným dvom konaniam súd môže len dodať, že obžalovaný takýmto postupom konal zmätočne, pretože nemožno podať dva rovnaké návrhy z dôvodu prekážky litispendencie, keďže boli návrhy podané na dvoch rôznych súdoch v danom čase, súd sám nemal možnosť zistiť, že sa vedie rovnaké konanie na inom súde. Je však pravdou, že poškodený v oboch prípadoch zostal pasívny. Až následne sa samostatným návrhom domáhal návrhu zrušenia predbežného opatrenia a to v konaní pred tunajším súdom sp. zn. 12C/148/2007, návrh podaný 10. 10. 2007. V návrhu sa poškodený bránil tým, že spoločnosť Herix podľa Zmluvy o dielo žiadne práce nevykonala, a tak spoločnosť Herix nemá žiadnu pohľadávku voči spoločnosti Starý Kaštieľ. Vzhľadom na neprehľadnosť situácie, poškodený žiadal o zrušenie neodkladného opatrenia aspoň v časti týkajúcej sa nehnuteľností, pozemkov a stavby evidovaných na LV č. XXXX v k. ú. Zlaté Moravce, ktorá je predmetom predaja spoločnosti UNITED MORE a s poukazom na to, že obdobné predbežné opatrenie bolo nariadené voči poškodenému aj uznesením Okresného súdu Nitra, tento však v časti k týmto nehnuteľnostiam na LV č. XXXX návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Uznesením zo dňa 07. 05. 2008 súd vyhovel návrhu v časti o zrušenie predbežného opatrenia Okresného súdu Zvolen, nariadené uznesením sp. zn. 12C/85/2007 zo dňa 03. 07. 2007 týkajúci sa nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX pre k. ú. Zlaté Moravce a v prevyšujúcej časti návrh zamietol s poukazom na to, že pôvodná pohľadávka spoločnosti Herix sa znížila po započítaní a po čiastočnom postúpení pohľadávky na sumu 4.887.433,40 Sk. Preto súd rozhodol o čiastočnom zrušení pôvodne vydaného neodkladného opatrenia. Na odvolanie spoločnosti Herix voči výroku rozsudku, ktorým súd čiastočne zrušil predbežné opatrenie, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 28. 08. 2008 potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu, vo zvyšnej časti, ktorá nebola dotknutá odvolaním, zostalo rozhodnutie v platnosti. Dovolanie spoločnosti Herix v tejto veci bolo Najvyšším súdom SR odmietnuté uznesením zo dňa 26. 01. 2010.

Pred tunajším súdom sa vedie konanie o žalobe spoločnosti Herix na zaplatenie ceny diela v zmysle Zmluvy o dielo z 02. 01. 2007 a to v súčasnosti pod sp. zn. 12Cb/2/2014 (pred rozhodnutím dovolacieho súdu sp. zn. 9Cb/76/2007, predtým v rozkaznom konaní pod sp. zn. 7Rob/289/2007). Konanie bolo začaté na základe žaloby spoločnosti Herix zo dňa 08. 08. 2007. V priebehu konania žalobca doručil Zmluvu o postúpení časti pohľadávky z 21. 08. 2007, ktorou postúpil istinu vo výške 3 milióny Sk s príslušenstvom a zodpovedajúcou zmluvnou pokutou na osobu D. T. A. - PSM Slovensko, na základe čoho bola pripustená zmena žaloby ako aj vstup ďalšieho účastníka na strane žalobcu. Vo veci bolo rozhodnuté prvým rozsudkom tak, že žaloba žalobcu bola zamietnutá, na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil, na základe dovolania žalobcu Najvyšší súd SR rozhodnutie súdu prvostupňového aj odvolacieho zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Keďže v čase rozhodovania trestného súdu vec nebola právoplatne skončená a vec bola na základe odvolania v

štádiu odvolacieho konania, súd vyhotovil podľa požiadaviek strán príslušné kópie z predmetného spisu obchodného súdu, ktoré boli oboznámené ako listiny na hlavnom pojednávaní:

-čl. 3345, 3346 - Odstúpenie od zmluvy o dielo zo dňa 25. 07. 2007, ktorou spoločnosť poškodeného adresované spoločnosti Herix oznámila, že odstupuje od Zmluvy o dielo, pretože napriek podpísaniu Protokolu o odovzdaní stavby konateľom Zimom, žiadne práce vykonané neboli a to nielen v mesiaci január, ale ani v nasledujúcich mesiacoch, preto cenu diela spoločnosť nie je ochotná uhradiť. Vzhľadom na dobré vzťahy medzi spoločnosťami, zatiaľ neuvažujú o oznámení orgánom činným v trestnom konaní, ak by si však spoločnosť Herix svoje nároky požadovala súdnou cestou, budú nútení sa na súde brániť. V prípade zotrvania požadovania úhrady sumy bolo poukázané na trestný čin podľa § 250 ods.4 písm. a/ Tr. zákona. Keďže hala, ktorá bola predmetom Zmluvy o dielo, bola medzičasom predaná, spoločnosť Starý Kaštieľ odstúpila od Zmluvy o dielo. Uvedený list bol zaslaný v zastúpení advokátom L. P., ktorému pošta oznámila Listom zo dňa 21. 06. 2010, že ním označená zásielka bola odovzdaná oprávnenému prijímateľovi dňa 30. 07. 2007.

-čl. 3349 - v konaní Listom zo dňa 24. 03. 2011 doručené súdu 24. 03. 2011 spoločnosť Herix, s. r. o. navrhla doplniť dokazovanie okrem iného výsluchom osôb, ktoré sú uvedené na tzv. Smenovke s tým, že bližšie identifikačné údaje by mohol poskytnúť G. Q., ktorý ich spoločnosti Herix odmieta poskytnúť.

-čl. 3363 - dôkazný návrh právneho zástupcu spoločnosti Herix na výsluch svedkov L. Š., U. P. J. U. U. s uvedením identifikačných údajov.

-čl. 3364 až 3388 - zápisnica o pojednávaní zo 07. 11. 2014, kde bol vypočúvaný svedok G. Q., U. P., Š. J. U.Č., k čomu obhajoba poukázala, že svedkovia vypovedali o vykonávaní prác v hale.

-čl. 3389 až 3391 - zaslanie vyúčtovania firmou Herix G. Q. z 10. 11. 2014, kde bolo poukázané, že podľa overenia s pánom F. B., malo byť G. Q. prevzaté plnenie v sume 3.550,-- € + záloha v roku 2007 2.655,51 € a úhrady zamestnancom 750,-- €, celkovo 6.955,51 €. Listom zo dňa 12. 01. 2015 G. Q. adresovaný Okresnému súdu Zvolen uviedol, že uvedené vyúčtovanie sa nezakladá na pravdivých skutočnostiach, pretože prevzal len čiastku 1.659,70 € a 740,30 € od F. B. za úhradu faktúry PS 1/2008, nič viac.

-čl. 3410 až 3427 - zápisnica o pojednávaní zo dňa 14. 04. 2015, kde vypovedali svedok Y. R. J. F. Q., k čomu obhajoba uviedla, že rovnako z týchto výpovedí vyplýva, že v hale boli skutočne vykonávané práce týmito svedkami.

-čl. 3428 - návrh právneho zástupcu spoločnosti Herix na výsluch zo dňa 08. 06. 2015 na výsluch svedka F. Š. s uvedením generálií.

-čl. 4023 až 4029 - rozsudok súdu zo dňa 09. 10. 2018, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá s poukazom na to, že pokiaľ bol prvým rozsudkom návrh oboch žalobcov (aj žalobcu D. T. A.) zamietnutý, tento svoje odvolanie vzal späť a dovolací súd rozhodol o zrušení rozsudku Okresného súdu Zvolen len vo vzťahu k žalobcovi A/ (spoločnosť Herix, s. r. o.). V súlade s pokynom dovolacieho súdu bolo potrebné vykonať výsluchy navrhovaných svedkov - pracovníkov, ktorých označil žalobca, a ktorí mali predmetné práce vykonávať. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že považuje za preukázané, že žalobca na stavbe v Zlatých Moravciach práce nevykonal a preto jeho žalobu v celom rozsahu zamietol. Poukázal na rozpory vo výpovediach svedkov, ktorí používali rovnakú terminológiu a podľa názoru súdu boli zaškolení ako vypovedať. Súdu neboli doložené žiadne doklady, ktoré obvykle súvisia s rekonštrukciou stavby, úhrady za služby, odplata za umiestnenie stavebného odpadu, za nákup pohonných hmôt, odplata pracovníkov, stavebný denník a podobne. Ostatní svedkovia vypočutí v tomto konaní jednoznačne uviedli, že predmetná hala v dobe bezprostredne nasledujúcej po tom, čo mala byť podľa žalobcu ukončená jej renovácia, bola v dezolátnom a schátralom stave a preto bola žaloba žalobcu zamietnutá. Súd poznamenáva, že rozsudok nie je právoplatný, vec na odvolanie spoločnosti Herix sa od 04. 03. 2019 nachádza na Krajskom súde Banská Bystrica.

Na základe vykonaného dokazovania po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach súd dospel k jednoznačnému a nepochybnému záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.4 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zákona, pretože sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu s úmyslom na škodu poškodeného seba obohatiť tak, že poškodeného uviedol do omylu, čím by spôsobil na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, k dokonaniu trestného činu však nedošlo. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi spoločnosťou obžalovaného a poškodenou spoločnosťou bol uzavretý obchodnoprávny vzťah vyplývajúci zo Zmluvy o dielo zo dňa 02. 01. 2007 tak ako je popísaný vyššie. Rovnako bolo nepochybné, že predmetom zmluvy mali byť rekonštrukčné práce na nehnuteľnosti v tom čase vo vlastníctve poškodenej spoločnosti za účelom jej následného predaja záujemcovi spoločnosti UNITED MORE, s. r. o. Obžalovaný vo svojej výpovedi tvrdil, že práce podľa Zmluvy o dielo boli riadne vykonané, čo považoval za preukázané

jednak listinným dôkazom a to Preberacím protokolom stavby, ktorý poškodený podpísal bez námietok, tvrdil, že k podpisu tohto Preberacieho protokolu došlo na mieste vykonávania prác po kontrole týchto prác zo strany poškodenej spoločnosti s tým, že bolo potrebné dokončiť len úpravu strechy, ktorá časť bola dokončená dodatočne vo februári 2007 a na základe uvedeného potom oprávnené vystavil faktúry v zmysle dohody o cene diela a požadoval od poškodeného úhradu za vykonané práce. Naopak poškodený popieral, že by došlo k vykonaniu prác, čo však zistil až následnou kontrolou po uplynutí lehoty, kedy práce mali byť vykonané. Poškodený taktiež namietal tvrdenia obžalovaného, že by k podpisu Preberacieho protokolu došlo na mieste samom, a že by vôbec kontroloval stav a výsledok prác v zmysle Zmluvy o dielo. Poškodený poukázal na to, že obžalovaný Preberací protokol stavby predložil poškodenému v jeho sídle v Dudinciach a zneužil vtedajšiu veľkú dôveru majiteľa spoločnosti - svedka N., ktorý bez fyzického overenia vykonania prác na mieste samom dal pokyn konateľovi spoločnosti T. S. na podpis Preberacieho protokolu. Tvrdenie obžalovaného, že k podpisu Preberacieho protokolu by došlo v Zlatých Moravciach tak ako je na ňom uvedené, súd nepovažoval za preukázané, pretože samotná listina túto skutočnosť bez ďalšieho nepreukazuje. Zástupcovia spoločnosti Starý Kaštieľ, ktorí boli pri podpise, túto okolnosť popierali. Okrem toho na predmetnom Preberacom protokole stavby sa nachádza aj pečiatka a podpis F. B. - TIMI-STAV, ktorý ako živnostník mal zabezpečiť vykonávanie týchto prác, a ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že uvedený protokol podpísal spoločnosti obžalovaného po tom, čo tam už boli podpisy spoločnosti Starý Kaštieľ. Táto okolnosť spochybňuje údaje na predmetnom protokole, ktoré nemožno považovať bez ďalšieho za hodnoverné a preukázané. Obdobné konanie zo strany obžalovaného je zrejme už zo samotnej Zmluvy o dielo, podpísanej dňa 02. 01. 2007, obsahom ktorej mal byť rozsah prác podľa krycieho listu, ktorý bol ale vystavený 05. 01. 2007, čo vylučuje, aby reálne v čase podpisu zmluvy bol ustálený rozsah dojednaných prác podľa rozpočtu. uvedené svedčí o formálnosti časových údajov v listinách vyhotovených obžalovaným. Obrana obžalovaného s poukazom na to, že bez kontroly vykonania prác by poškodený nepodpísal Preberací protokol, pretože sa jednalo o značnú hodnotu vykonaných prác, súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania vyplynula už predchádzajúca spolupráca medzi spoločnosťami Herix a Starý Kaštieľ v oblasti výkupov pozemkov, ako aj dôverný vzťah C. N. k obžalovanému, ktorý mu v obchodných veciach dôveroval tak, ako sa sám vyjadril a tak ako uvádzali aj ďalší svedkovia, ktorí to potvrdzovali napr. svedok S., svedkyňa Q., svedok B.. Z uvedeného je celkom jednoznačné, že obžalovaný u spoločníka poškodeného požíval vysokú dôveru a tvrdeniam obžalovaného ohľadne vykonávania prác bez ďalšieho veril. Svedok N. sa sám vyjadril, že čo sa týkalo samotných okolností uzavretia Zmluvy o dielo, bolo to na návrh obžalovaného, ku ktorému on pristúpil a zväžil si aj všetky riziká, kedy napriek dojednanej cene diela celý obchod s predajom haly v Zlatých Moravciach mu prišiel z podnikateľského hľadiska ako ziskový. Je však pravdou aj to, že majiteľ spoločnosti C. N. uviedol, že po technickej stránke uvedený obchodný prípad prenechal konateľovi S., na druhej strane konateľ S. vypovedal, že sa jednalo o obchod dojednaný medzi spoločníkom N. a obžalovaným, do ktorého sa on nestaral, iba podpísal potrebné dokumenty. Z uvedeného je zrejme, že majiteľ spoločnosti aj konateľ ľahkovážne pristupovali k predmetnému obchodnému prípadu a majiteľ dôveroval, či už konateľovi svojej spoločnosti alebo obžalovanému. Súd tak uzatvára, že samotný podpis Preberacieho protokolu stavby nepreukazuje, že predmetné práce boli reálne vykonané. K výkonu samotných prác boli vypočítaní ako svedkovia F. B. a G. Q., ktorí mali tieto práce realizovať a následne na návrh obhajoby aj svedkovia - jednotliví pracovníci zabezpečení G. Q., ktoré práce mali vykonávať. Tu súd poukazuje, že v tejto časti výpovede ako B., G. Q., aj ostatných svedkov, ktorí mali práce vykonávať, sú v zjavnom rozpore, kedy B. vypovedal, že hoci súhlasil s uvedeným obchodom so spoločnosťou Herix, tento obchod sám nemal možnosť vykonávať, nakoľko jeho zamestnanci v tom čase pracovali v Českej republike, avšak na doporučenie nevlastného otca obžalovaného súhlasil so spoluprácou s G. Q.m. Tento v čase uzavretia kontraktu a vykonávania prác nebol živnostníkom, živnosť získal až v lete 2007. B. tvrdil, že sa o obchod nestaral, naopak Q. tvrdil, že to B. zabezpečoval materiál aj odvoz stavebného odpadu. K týmto tvrdeniam žiadne doklady doložené neboli. V tejto súvislosti súd hodnotil aj vo veci predložený znalecký posudok Ing. Q., ktorá sa vyjadrila k rozsahu prác podľa predloženého rozpočtu a Krycieho listu, ktorý bol podkladom jednak k Zmluve o dielo a následne aj k fakturácii, na základe čoho potom znaleckým postupom určila potrebu objemu prác a následne aj zamestnancov. Konštatovala, že na vykonanie prác podľa rozpočtu by bolo potrebné zabezpečiť 60 výkonných pracovníkov pri 8 hodinovom pracovnom čase počas pracovných dní v mesiaci január 2007. Hoci obhajoba spochybňovala závery znaleckého posudku aj osobu znalkyne, súd tak ako bolo konštatované vyššie, nemal dôvod pochybovať o jej záveroch a vychádzal z nich. Tomu potom nezodpovedá svedkami tvrdený postup pri vykonávaní prác Zmluvy o dielo, kde G. Q. ešte spočiatku v prípravnom konaní, z ktorej výpovede vychádzala aj svedkyňa, uvádzal zamestnancov cca 10, neskôr tieto počty vo svojich výpovediach či už v trestnom konaní alebo v civilnom konaní zvyšoval, čo môže

byť odôvodnené aj vedomosťou o záveroch tohto znaleckého posudku. V tejto súvislosti súd poukazuje na rodinný vzťah obžalovaného k rodine F. B., na to, že kontakt na G. Q. zabezpečil nevlastný otec obžalovaného, pracovníci, ktorí mali vykonávať práce a boli vypočutí či už v trestnom alebo civilnom konaní, boli obyvatelia obce Pukanec, tak ako svedok G. Q., v týchto osobách prevažne súd zistil, že sa jedná o osoby opakovane trestané, ktoré boli aj vo výkone trestu odňatia slobody. Hodnovernosť výpovedí týchto svedkov súd považuje za zníženú a hoci je pravdou, že časové súvislosti svedkovia s odstupom času, aj s prihliadnutím na ich zdravotný stav (napr. svedok P.) ako aj intelekt, nemusel zodpovedať reálnej situácii a reálnemu času. Z ich výpovedí nevyplývalo, že by v súvislosti s realizáciou Zmluvy o dielo pôsobilo v predmetnej hale viac ako 10 pracovníkov. Z uvedeného potom vyplýva pre súd celkom jednoznačný záver, že za daného stavu nebolo možné vykonať práce G. Q. a jeho partiou v rozsahu prác fakturovaných obžalovaným poškodenou spoločnosťou. Pokiaľ obžalovaný predložil poškodenému na podpis Preberací protokol stavby, kde bolo uvedené, že práce boli vykonané podľa rozpočtu s výnimkou častí opravy strechy s tým, že tvrdil skutočne vykonané tieto práce takto boli, je možno z toho vyvodiť jeho úmysel uviesť poškodeného do omylu v tom, že práce boli vykonané riadne a včas s úmyslom získať majetkový prospech v hodnote dojednanej ceny diela a následne vystavením a doručením faktúr v celkovej hodnote 9.506.357,- Sk (315.553,24 €), tým smeroval ku škode na majetku poškodeného veľkého rozsahu (§ 125 ods.1 Tr. zákona). V ďalšom obžalovaný svoje tvrdenia sa snažil preukázať aj nasledujúcimi vzťahmi a postojom poškodeného, kedy z e-mailovej komunikácie bolo zrejmé, že nenamietali predložené faktúry, ani úhradu fakturovanej sumy, naopak, pokračovala obchodná spolupráca medzi nimi. K tomu súd uvádza, že z listinných dokladov je zrejmé, že v čase, kedy mali byť ukončené práce v zmysle Zmluvy o dielo, naďalej prebiehali rokovania medzi spoločnosťami Starý Kaštieľ a UNITED MORE o odkúpení haly o financovaní kúpnej ceny, z uvedeného vyplývalo, že spoločník C. N. mal obavy, či spoločnosť UNITED MORE splní svoje záväzky podľa Kúpnej zmluvy, ďalej sa riešilo odkúpenie menšej haly od svedkyne Q. a jej následný predaj spoločnosti UNITED MORE a s tým súvisiace financovanie kúpy, k uzavretiu kúpnych zmlúv došlo 31. 01. 2007, ktorej vklad bol povolený 17. 04. 2007, čo bolo obdobie, kedy prebiehala e-mailová komunikácia so S. Q. (spoločníčka svedka L.), ktorá právna kancelária poskytovala služby spoločnosti Starý Kaštieľ v súvislosti s Kúpnu zmluvou so spoločnosťou UNITED MORE. Dňa 16. 03. 2007 bol uzavretý Dodatok ku kúpnej zmluve ohľadne financovania kúpy, podľa oznámenia Tatra banky 19. 02. 2007 došlo k uzavretiu Zmluvy o splátkovom úvere dňa 16. 03. 2007, Zmluva o záložnom práve k nehnuteľnému majetku, kde záložcom bola spoločnosť Starý Kaštieľ. Z uvedeného potom sú zrejmé tvrdenia poškodenej strany, že v tom čase mali záujem o dotiahnutie predmetného obchodu do úspešného konca a neriešili Zmluvu o dielo s obžalovaným. Rovnako z vyjadrenia ako obžalovaného, tak aj strany poškodenej vyplývalo, že v tom čase prejednávali aj vzájomné iné obchody súvisiace s výkupom pozemkov, ktoré následne boli predmetom taktiež či už trestných stíhaní, v ktorých bol ale obžalovaný oslobodený spod obžaloby, prípadne bolo voči nemu trestné stíhanie zastavené, rovnako predmetom civilného konania, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené. Obžalovaný vo svojich výpovediach tvrdil, že sa opakovane snažil s poškodenými dohodnúť na úhrade faktúr, C. N. mu však uvádzal, že všetko mu vyplatí až keď sa ukončí obchod s UNITED MORE, napriek tomu mu faktúry neuhradil. C. N. však takéto tvrdenia obžalovaného nepotvrdil. Ďalej obžalovaný poukázal na svoje konanie, kedy z predmetného obchodu riadne priznal daň z pridanej hodnoty, ktorú bol povinný zaplatiť a pre nezaplatenie sa dostal do daňovej exekúcie, čo bolo preukázané listinnými dokladmi. Z tohto dôvodu sa rozhodol brániť právnou cestou, kedy podal návrhy na neodkladné opatrenie, následne aj žalobu o zaplatenie ceny diela. K tomuto súd uvádza tak ako už bolo uvedené aj vyššie, že uvedený postup pri predbežných opatreniach považuje zo strany obžalovaného za zavádzajúci, keď podal rovnaké návrhy na dvoch rôznych súdoch. Je pravdou, že súdy návrhom obžalovaného vyhovel, je však treba dodať, že pri predbežných opatreniach v civilnom konaní sa dokazovanie nevykonáva, jedná sa o rozhodnutie súdu predbežného charakteru, kde skutkový stav sa preukazuje až v konaní o veci samej. V tomto smere treba povedať, že v civilnom konaní o zaplatenie ceny diela obžalovaný doposiaľ nebol úspešný. Jeho návrh bol už v minulosti zamietnutý s tým, že nebolo preukázané vykonanie prác v zmysle Zmluvy o dielo, následne po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ktorý nariadil súdom doplniť dokazovanie výsluchom svedkov a to pracovníkov, ktoré práce mali vykonávať, po doplnení dokazovania prvoinštančný súd opätovne návrh spoločnosti Herix na zaplatenie ceny diela zamietol z dôvodu, že nemal za preukázané vykonanie prác, kde rovnako ako trestný súd prijal záver a neuveril tvrdeniam svedkov, ktorí prezentovali vykonávanie prác. Je pravdou, že uvedené rozhodnutie je napadnuté odvolaním a v čase vynesenia rozsudku trestným súdom nebolo právoplatne skončené. Uvedené závery súdu potom vedú k jednoznačnému a nepochybnému rozhodnutiu súdu o uznaní viny obžalovaného. Obžalovaný sa dopustil skutku v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zákona, pretože

k dokonaniu trestného činu nedošlo, nakoľko poškodený predložené faktúry z vlastných finančných prostriedkov neuhradil.

Pokiaľ obžalovaný v závere posledného hlavného pojednávania po svojej výpovedi navrhol vykonanie konfrontácie s poškodenými S. a N., súd uvedený dôkazný návrh zamietol. Súd poukazuje na to, že čo sa týka postoja obžalovaného ako aj svedkov N. J. S., od počiatku trestného konania bol tento nemenný, okrem toho v tomto štádiu konania na základe výsledkov dokazovania, konfrontáciu súd považoval za nedôvodnú s tým, že by nevedla k inému rozhodnutiu súdu. Aj v tejto súvislosti obrana obžalovaného pred súdom sa javila ako účelová s cieľom predĺžovať trestné konanie. Hoci je pravdou, že nie je povinnosťou obžalovaného vypovedať v konaní pred súdom ako prvý, napriek ustanoveniam o postupe súdu v Tr. poriadku, je vecou obžalovaného aký postup svojej obhajoby v konaní pred súdom zvolí. Súd má však právo hodnotiť jeho obhajobu, ktorá pre súd vyznela ako účelová. Aj z týchto dôvodov súd dôkazný návrh obžalovaného o konfrontácii zamietol.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu súd vychádzal z ustanovenia § 34 ods.1, 4 Tr. zákona. Súd vychádzal z trestnej sadzby podľa § 221 ods.4 Tr. zákona, kde je ustanovený trest odňatia slobody na 10 až 15 rokov. Súd zistil, že obžalovaný doposiaľ nebol odsúdený za trestný čin, podľa registra priestupkov je opakovane postihovaný za porušovanie pravidiel cestnej premávky. Na tunajšom súde bolo voči obžalovanému vedené trestné stíhanie pod sp. zn. 5T/145/2013 (vo vzťah s obchodným vzťahom s poškodenou spoločnosťou Starý Kaštieľ, týkajúci sa výkupu pozemkov). V trestnom konaní bol rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica obžalovaný v celom rozsahu spod obžaloby oslobodený s poukazom na to, že v danom prípade šlo o obchodnoprávny vzťah, ktorý mal byť riešený prostriedkami civilného práva a nie prostriedkami trestného práva. Pred tunajším súdom sa proti obžalovanému vedie trestné stíhanie pod sp. zn. 3T/60/2018 pre prečin krivého obvinenia a krivej výpovede a krivej prisahy. Vo veci nebolo vynesené rozhodnutie súdom. Obhajoba k tomuto uviedla, že je z konania pohoršená, pretože obžalovaný v inej trestnej veci vystupoval ako poškodený, v ktorej veci bol tam obžalovaný oslobodený spod obžaloby a následne poškodený W. L. ako obeť trestného činu je t. času trestne stíhaný. Obžalovaný je konateľom spoločnosti Herix, s. r. o., ktorá je zapísaná v obchodnom registri od roku 1996. Na základe toho súd konštatuje jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, t. j. že obžalovaný pred spáchaním činu viedol riadny život, na základe čoho v zmysle § 38 ods.2, ods.3 Tr. zákona sa znižuje horná hranica trestnej sadzby o 1/3. Pri úvahách o treste súd vzal do úvahy aj čas, ktorý uplynul od spáchania skutku - viac ako 12 rokov. Je pravdou, že k predĺženiu konania najmä v konaní pred súdom prispel aj obžalovaný, kedy opakovane na jeho žiadosť, síce z dôvodu PN muselo byť pojednávanie odročené, avšak nie vždy tieto okolnosti boli celkom preukázané, z ktorého dôvodu bola obžalovanému aj právoplatne uložená poriadková pokuta. Napriek tomu s poukazom na článok 48 ods.2 Ústavy SR, článok 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj na § 2 ods.7 Tr. poriadku, súd uvádza, že jedným zo základných princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces je aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Primeranosť súd posudzuje s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu akými sú zložitnosť prípadu, správanie obžalovaného, postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu, prípadne aj následky, ktoré pre obžalovaného vyplývajú. V danom prípade možno konštatovať, že sa jedná o zložitú vec z pohľadu rozsahu dokazovania, kedy dokazovanie bolo vedené aj v súčinnosti medzinárodnej spolupráce, k odročeniu jednotlivých pojednávaní došlo aj z dôvodov na strane súdu a preto súd s prihliadnutím na súčasnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vyvodil záver, že neprimeranosť dĺžky konania vzal za jedno z kritérií, na ktoré je potrebné prihliadnuť pri rozhodovaní. Súd preto pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu, pričom vzal do úvahy to, že sa jedná o pokus trestného činu a uvedenú okolnosť dĺžky konania posúdil v rámci závažnosti pokusu, ktorá znižuje túto závažnosť a preto postupom podľa § 39 ods.2 písm. a/ a § 3 písm. c/ znížil dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody na minimálnu hranicu a to 5 rokov. Pri výmere tohto trestu súd poukazuje, že trest nie je možné uložiť ako trest podmienený, preto súd obžalovanému uložil nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, pričom v súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm. a/ Tr. zákona bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Okrem toho súd poukazuje aj na § 34 ods.6 Tr. zákona, kedy pri trestných činoch, kde horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody v osobitnej časti zákona prevyšuje 5 rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody. Keďže sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s podnikateľskou činnosťou, v súlade s § 61 ods.1, 2 Tr. zákona, na zdôraznenie účelu trestu súd zároveň obžalovanému uložil aj trest zákazu akejkoľvek podnikateľskej činnosti vo svojom mene, alebo v mene iného v trvaní 3 rokov. Uvedený trest má ako preventívny, tak aj sankčný charakter vo vzťahu k obžalovanému tak, aby v podnikateľskej sfére obžalovaný nepáchal trestnú činnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).